

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY 29 JAN 1957

Monday, 24th September 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Mr. SPEAKER: As the Hon. the Finance Minister will be coming a little late, I will take up questions 185, 186 and 187 first. They will be taken up together.

*Removal of machinery from the Kerala Soap Institute,
Kozhikode*

* 185 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri K. P. Gopalan): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a soap-making machine owned by the Government was removed from the Kerala Soap Institute, Kozhikode, to Madras, very recently; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) A demonstration plodder available at the Kerala Soap Institute, Kozhikode, was lent for a period of one month to the Cottage Industries Research Institute, Madras, for carrying out certain experiments at the Institute in the manufacture of dough for appam making.

* 186 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether it is a fact that the Government have removed recently the soap-making machine from the Kerala Soap Institute, Kozhikode, to some place outside Malabar?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, attention is invited to the answer given to the previous question.

* 187 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have issued any orders recently for the removal of the plants in the Kerala Soap Institute, Kozhikode?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir.

[24th September 1956]

Removal of buffalo stud bulls from Thiruvazhankunnu Farm

* 188 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri M. Narayana Kurup) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether it is a fact that three buffalo stud bulls were removed from the livestock farm at Thiruvazhankunnu in South Malabar to Tiruppur, Erode, Chingleput or to any other place in June-July 1956?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The answer is in the affirmative. The transfers were made to the centres mentioned by the Member.

SRI V. BALAKRISHNAN : Is it a fact that these stud bulls were as unserviceable as the condemned stud bulls of South Arcot and that therefore they had to be weeded out from the farm?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir. On the other hand, all the 24 murrah buffaloes that were maintained in this centre have been quite serviceable. All murrah buffaloes are bred only in Thiruvazhankunnu farm in South Malabar and the Koila farm in South Kanara, and they are transferred just as the Sindhi breeds of Hosur are transferred to other places including those in Malabar and South Kanara. Out of the 24 murrah buffaloes, three were transferred to the centres mentioned in the question.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : May I know the reasons for the transfer of these bulls from the centre?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The murrah breed is maintained only in the Koila and Thiruvazhankunnu centres. Just as the Sindhi breed that is maintained in Hosur is transferred to the various centres in the State including the centres in South Kanara and Malabar, three out of 24 murrah buffaloes have been transferred to the centres mentioned in the question.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Not only in this question but in some other question also, there is the insinuation that at the time of the separation of the Malabar and South Kanara districts from the Madras State, the Madras Government are trying to take away the property that should belong to the future Kerala State. May I know whether there is any truth in this insinuation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may say this is bare insinuation and nothing else.

Draft Bill governing conditions of work of hotel employees

* 189 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to the answer given to question No. 3321 on 8th March 1956—

(a) whether the proposed Draft Bill regarding the terms and hours of employment, wages and other conditions applicable to the workers employed in hotels and restaurants is ready; and

24th September 1956]

(b) if so, what the salient features of the draft Bill are and when it will be introduced in the Assembly?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMY : After all it is a small Bill and why are the Government delaying its introduction? Is it because of the influence of big hotel owners that the Government are delaying its introduction?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Again, this is the usual insinuation that is indulged in by the hon. Member. This Government is not interested in the hotel owners or anybody else. From his knowledge and experience, the hon. Member should know that, though it is easy to draft a very simple Bill, the Government have to look into all aspects carefully and draft the Bill so that it may stand the test of law. That is why it takes a little time.

Shifting of the office of the Deputy Registrar of Co-operative Societies, Kasargod, to Mangalore.

* 190 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to shift the office of the Deputy Registrar of Co-operative Societies, Kasargod, to some other place in the district outside Kasargod taluk; and

(b) if so, the reasons for the same?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) Yes, Sir. Orders have since been issued approving the proposal of the Registrar of Co-operative Societies for shifting the office of the Deputy Registrar of Co-operative Societies, Kasargod, to Mangalore with jurisdiction over Puthur taluk, Panamangalore and Buntwal Firkas of the Mangalore taluk and Kollegal taluk of the Coimbatore district and for merging Kasargod taluk with the Malabar (North) Circle; and

(b) the reasons for the shifting are as follows :—

(i) Under the impending reorganization of States, Kasargod taluk in the South Kanara district has to be merged with the Kerala State and the rest of the South Kanara district has to be merged with the Mysore State.

(ii) The Seventh South Kanara district Co-operative Conference had requested for this change.

(iii) The shifting has been made to secure an efficient supervision and administration of the societies.

(iv) Mangalore, being the headquarters of the district, commands better facilities and all the Government District Offices and Central Co-operative Institutions, etc., are also located at Mangalore.

[24th September 1956]

(v) The areas of Belthangudy and Puthur taluks have easier access to Mangalore than to Kasargod.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : While shifting the offices, may I know whether the allocation of staff to Malabar area was also made?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The Deputy Registrar of Co-operative Societies has to do it.

DR. K. B. MENON : I understand that one of the Inspectors of Weavers' Societies has been shifted from Kasargod to the Mangalore area where there are no weavers at all. Will the Government consider retransferring him to the area where there are weavers?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I shall enquire into the matter.

Taluk Headquarters Hospitals, South Kanara.

* 191 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any provision has been made in the State Plan of the Second Five-Year Plan for improvements to Taluk Headquarters Hospitals in South Kanara;

(b) if so, whether any provision has been made to the Taluk Headquarters Hospital at Kasargode; and

(c) if so, the amount so provided?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) Yes, Sir.

(b) Yes, Sir.

(c) Rs. 1,55,000.

Unauthorized occupation of house-sites on natham poramboke lands

* 192 Q.—SRI S. DAIVASIGAMONEY (on behalf of Sri M. Jagannathan) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received a petition, dated 28th April 1956 regarding the exemption of the Harijans of Siruvadi village from the levy of penalties for occupying house-sites on Natham poramboke lands, and the assignment of those house-sites to them; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No.

(b) Does not arise.

24th September 1956]

Grievances of village officers, Malabar

* 193 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN (on behalf of Sri K. P. Gopalan) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any report from the Collector of Malabar regarding the meetings held by the village officers of Malabar on 15th June 1956 to demonstrate their grievances; and

(b) if so, the action taken to redress their grievances?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No. The Government have not received any such report from the Collector.

(b) Does not arise.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : May I know whether the Government received any representation from the village officers direct, and, if so, what action has been taken on it?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Various representations have been received from the Village Officers' Associations. In fact, quite a bundle of representations in post cards were received especially from Malabar. Government are considering them.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : May I know whether the Cabinet Sub-Committee, which was appointed to go into the question of improving the conditions of village officers has submitted its report by now?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Not yet. The Cabinet Sub-Committee will be meeting finally within a few days.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Pending the consideration of the larger issue of the status and other matters relating to village officers, will the Government grant school fee concessions to the children of the village officers as in the case of N.G.Os.?

9-10
a.m.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I suppose this also will be one of the subjects for consideration.

Agriculturists' loan applications

* 194 Q.—SRI S. C. VIRUPAKSHIAH : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of short-term loan applications from agriculturists pending in Kollegal taluk; and

(b) the steps taken to dispose of them expeditiously?

[24th September 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) About 380 applications.

(b) The Collector of Coimbatore has since appointed a special staff of one Tahsildar and three Revenue Inspectors to attend to the speedy disposal of the loan applications pending in the taluk.

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH : Sir, may I know whether the Government will be pleased to make additional allotment since the present allotment is almost exhausted?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir. I understand that further amounts may be allotted to the district and Kollegal taluk will get its proportionate allotment.

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH : Sir, an additional allotment of Rs. 50,000 has been made. Even that has almost run out. May I know whether a further allotment will be made?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : My information is not up to date.

Development of inland waterways

* 195 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Central Government have requested the State Government to exploit and utilize the canal transport facilities in this State; and

(b) if so, the steps taken by the Government in the matter?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) The answer is in the affirmative.

(b) The inclusion of the following three schemes for the development of inland waterways in the Second Five-Year Plan has been recommended to the Government of India and their orders are awaited :—

(1) Improvements to North Buckingham Canal—Estimated cost Rs. 20 lakhs.

(2) Connecting Buckingham Canal to Madras Harbour—Estimated cost Rs. 25 lakhs.

(3) Improvements to Vedaranyam Canal—Estimated cost Rs. 6.10 lakhs.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Sir, was our Government consulted regarding the proposal for the linking of the Ganges with the Cauvery and further extending the canal transport up to Cochin?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : We have not been consulted officially.

24th September 1956]

Repairs to culverts under repair on Kasargod-Jalasoor road

* 196 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of culverts under repair between the fourth and the sixth-mile stones on the Kasargod-Jalasoor road in Kasargod taluk, South Kanara district;

(b) when the works were commenced; and

(c) the reasons for the delay in completing them?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) to (c) Four culverts on this road were under repair. The works were commenced in March and completed in July 1956. The delay in completing them was due to the shortage of cement and the early setting in of the monsoon.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Is it a fact, Sir, that the delay was due to the delay in sanctioning the work?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: The cause of delay has been specifically stated. There is no use in assuming any other cause.

Opening of Primary Health Centres in Gingee taluk

* 197 Q.—SRI V. R. NAGARAJAN (on behalf of Sri K. Aranganathan): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether Primary Health Centres have been opened in Gingee taluk; and

(b) steps taken to open a Primary Health Centre at Valathy?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) No, Sir.

(b) Orders have been issued for the establishment of a centre at Valathy.

Admission of Vanniyakula Kshatriyas into Medical Colleges

* 198 Q.—SRI V. R. NAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of Vanniyakula Kshatriya boys and girls that applied for admission into the Medical Colleges at Madras in July 1956;

(b) the number selected; and

(c) the number selected from the South Arcot district?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The information required is not easily available. The Government consider that the time and labour involved in collecting the particulars will not be commensurate with the purpose that will be served by the statistics asked for.

[24th September 1956]

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know, Sir, whether the Government are at least aware of the fact that the majority community, namely, the Vanniyakula Kshatriyas, are not represented in any of the Medical Colleges in Madras?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Sir, the backward classes have secured 143 seats out of 300 seats allotted for the three colleges. This is much more than the number for which reservation is made, that is, 25 per cent. The backward classes, as a whole, are taken into consideration and not any particular community.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, is the Hon. Minister aware that among the backward classes, the Vanniyakula Kshatriya community happens to be the majority community and that from this community not even one person has been selected as a candidate for admission into the Madras Medical Colleges?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I have no information about this particular matter.

SRI V. R. NAGARAJAN : Sir, do this Government know that Vanniyakula Kshatriya community candidates (men and women), even though they had secured more than 50 per cent marks in Part III in their Intermediate examination, have not been selected? Do the Government further know that the Selection Committee has simply ignored the interests of this community even though it happens to be the largest community among backward class communities and that at its expense, other backward communities have secured very large number of seats though they do not deserve them?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : If the hon. Member has information at his disposal, he may please pass it on to me. I shall have enquiries made.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Sir, in regard to the representation of the backward classes in the medical colleges, may I know what procedure is being followed by the Government, whether they take into consideration the representation to be given to every sub-section of the backward classes or all the backward classes put together?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : It is for all the backward classes and not for any particular section of them.

SRI K. R. VISWANATHAN : Sir, in the matter of selection of candidates for admission to the Madras Medical Colleges, candidates from rural parts are not given their proper quota. Only candidates from urban areas, that is, from district headquarters and city headquarters, are given selection. More especially the sons and daughters of those persons who are in the medical profession are given preference over other candidates. Candidates from rural parts who have obtained very high marks and are eligible for selection have not been selected, because they

24th September 1956]

had no sufficient backing. Will the Government come forward to give special and preferential treatment to the candidates from rural areas?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Every district is given its quota on the basis of population. There is no distinction made between rural parts and urban parts. Most of the students are from rural areas and they come for study in colleges in urban areas.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Do this Government, Sir, still adhere to the principle of communal representation in the matter of selection of candidates to the medical colleges?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There is no communal representation, Sir. Reservation only is made for backward classes, scheduled classes and scheduled tribes.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Has the Hon. Minister received complaints from various quarters that pupils belonging to forward communities get their selection as backward community pupils by false representation, and that even among the backward community pupils, only a particular backward community has been preferred to all other communities?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : No such complaints have come to me in writing.

SRI V. R. NAGARAJAN : Is it a fact, Sir, that some members of the committee awarded very liberal personality test marks to certain backward class candidates in order to favour them even though they did not have personality and is it also a fact that certain backward class students like Vanniyakula Kshatriya students, even though they had sufficient marks, did not get adequate number of marks in personality test and therefore they did not get the chance of being selected?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I am sorry, Sir, the hon. Member thinks it fit to make such remarks against the members of the Selection Committee who are not here to defend themselves.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : A remark about the working of the Selection Committee having been made, may I know whether the Hon. Minister would constitute a committee to go into the question whether the Selection Committee really selected persons fairly and squarely for medical colleges?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There is absolutely no reason for the constitution of any such committee, Sir.

Regulation of employment in minor ports

* 199 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any tripartite committee is proposed to be constituted to regulate employment in minor ports; and

(b) if so, the details of the proposal?

[24th September 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

MR. SPEAKER : Now, I shall take up the questions to be answered by the Hon. Finance Minister.

Transfer to Kerala of the golden sword of the Payassi Raja

* 180 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have removed to the Madras Museum this year the golden sword recovered from North Malabar and belonging to the family of Payassi Raja according to legend;

(b) if so, whether the Government have any proposal to return the sword to the Kerala State to be formed; and

(c) whether the Government have any proposal to return all important objects in the Madras Museum which have historical significance with reference to Malabar to the Kerala State to be formed under the reorganization scheme?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The Member apparently refers to the three gold sword hilts which were found in Kavilumpara amsam in Korumbranad taluk, Malabar district, and which were notified as treasure trove by the Collector of Malabar. The treasure trove has not been removed to the Government Museum, Madras. It is still in the district of Malabar.

(c) No, Sir. It is reported that the number of objects of historical interest from Malabar district in this Museum is very small and negligible.

Representation for Non-Gazetted Officers in the Legislative Council

* 181 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have received any representation from the Madras State Non-Gazetted Officers' Association after their annual conference held at Madras in May 1956 requesting the Government to take necessary steps to give them representation in the Legislative Council and if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A resolution requesting representation for Non-Gazetted Officers in the State Legislature as well as in Lok Sabha was received by Government along with other resolutions passed at the 34th State Conference of the Non-Gazetted Officers' Association held at Madras in May 1956. After examining the request, the Association was informed that the Government considered it neither necessary nor desirable to give any representation to the Non-Gazetted Officers in the Legislature.

24th September 1956]

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : In view of the fact that non-gazetted officers are not entitled to approach Members of the Legislature and Members of the Parliament so that their grievances may be represented on the floor of the House, will the Government consider the question of giving them representation in the Legislative Council as teachers have been given representation in the Council?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Once a non-gazetted officer becomes an M.L.A., he will have to resign his job, and so he will be in the same position as a Member of the Legislative Assembly is now. If the present rules prevent non-gazetted officers from seeking redressal of grievances through Members of the Legislature, the same rules will apply to non-gazetted officers who become Members of the Legislative Assembly or Members of the Legislative Council because they cease to be non-gazetted officers once they are elected to the Assembly or the Council.

MR. SPEAKER : I think this involves amendment of the Constitution because according to Article 102 a non-gazetted officer will be holding an office of profit. There is also the relevant article in the Constitution regarding the composition of the Legislative Council and this will also have to be altered.

SRI A. M. RATHNASWAMY : May I know whether the Government Non-Gazetted Officers' Association is treated on a par with other Unions in the State and whether the representation asked for by the Non-Gazetted Officers' Association contravenes the provisions of the existing Government Servants' Conduct Rules?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Everybody is entitled to make a request and making a request certainly does not contravene any of the present rules. The question as pointed out by the Hon. Speaker is whether non-gazetted officers as such are entitled to become Members of the Assembly or the Council. That will be impossible under the present Constitution and once they resign and seek election, they are on a par with the other Members of the Assembly or the Council.

Postponement of receipt of pay by non-gazetted officers

* 182 Q.—**SRI P. K. GOPALAKRISHNAN** (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Madras Non-Gazetted Officers' Association has given notice to Government of their intention to defer receipt of pay by one day in July 1956; and

(b) if so, whether the Government have taken or threatened any action against the Association or its office bearers?

[24th September 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Strictly speaking, does not arise. However, for the information of the Member, I may add that the Government learnt that, at a conference of the Non-Gazetted Government Officers held at Madras on the 20th May 1956, a resolution was passed that, if the emoluments of the Non-Gazetted Government Officers were not increased, the Non-Gazetted Government Officers should defer receipt of pay on the pay day of July 1956. Taking notice of the above information, Government considered the matter carefully and issued a Press Note reminding Government servants that their action would constitute an act of indiscipline, for which the Association would run the risk of having its recognition withdrawn by the Government and that individual Government servants who participated in the demonstration would lay themselves open to disciplinary action. The attention of the member is invited to the Press Note, dated the 27th June 1956, issued in this connexion, copy * of which is placed on the table of the House.

Allocation of staff under the reorganization of States

* 183 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri K. P. Gopalan) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have taken any decision regarding the allocation of staff working at present under this Government to the other States which will be formed consequent on the reorganization of States; and

(b) the safeguards that will be provided for protecting their interests in regard to their past service and salary on their transfer to the new States?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) In the allocation of personnel to Kerala and Mysore States consequent on the reorganization of States it is the desire of this Government to go by the wishes of the officers to the extent feasible but without conceding any right of option. In making the actual allocation preference is therefore given to those who have volunteered to serve in the new States. It is also the desire of the Government that the areas to be transferred to Kerala and Mysore should as far as possible be manned by officers with the respective linguistic affinities.

(b) The conditions of services of officers allotted to the new States of Kerala and Mysore consequent on the reorganization of States will be subject to the provisions contained in the draft States Reorganization Bill and also by the general policy that may be laid down by the Government of India. The attention of the Hon. Member is invited, in this connexion to the proviso to sub-clause (7) of clause 116 of the States Reorganization Bill, 1956, and it has become an Act now, under which the condition of service of

24th September 1956]

the personnel to be transferred would not be varied to their disadvantage except with the previous approval of the Central Government.

Madras Government support to Ceylon Tamilians

* 184 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether this Government have received any communication from the Ceylon Government during August 1956 either directly or through Central Government stating that Madras Government are supporting the Ceylon Tamilians in their campaign against Ceylon Government in her language policy; and

(b) if so, whether this Government have sent any reply to it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The answer is in the negative.

(b) In view of the answer to clause (a), the question does not arise.

SRI N. K. PALANISAMY: During August, Sri Bandarnayke, Prime Minister of Ceylon, had stated publicly in the Press that the Madras Government were supporting the Ceylon Tamilians in their campaign against the Ceylon Government. I wish to know why this Government had not refuted this allegation immediately?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: When it was brought to my notice that there was some such misunderstanding, namely, that there was official support to this movement in the Madras State, I made a statement to the Press that the Government had nothing to do with the propaganda going on here and that as a matter of fact, they could not stop any such propaganda going on here provided it was within the bounds of law.

SRI V. BALAKRISHNAN: Is the Hon. Minister aware of the wounded feelings of the two crores of Tamilians in the Madras State about the anti-Tamil policy pursued by the Bandarnayke Government that denies the fundamental rights of 20 lakhs of Tamil people in Ceylon to speak and write in the great language of their forefathers and does the Hon. Minister propose to take steps through appropriate constitutional channels to allay the wounded feelings of the Tamilians of the Madras State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This is a matter concerning the affairs of the Ceylon Government and certainly we cannot constitutionally interfere with the affairs of another State. The Government of India are also aware of the state of affairs there and whatever is possible at the international level I am sure steps would have been taken.

[24th September 1956]

SRI K. V. RAMASWAMI : “தமிழர்கள் பெரும் பகுதியாக வாழக் கூடிய சென்னை ராஜ்யத்திலே தமிழ் ஆட்சிமொழியாக்கப்படாதபோது இலங்கை வாழ் தமிழர்கள் தமிழ் அங்கே ஆட்சிமொழியாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்வதில் அர்த்தமில்லை” என்று இலங்கை சர்க்கார் சொன்னதாகத் தகவல் உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அம்மாதிரியாய் தகவல் ஒன்று மில்லை. இங்கே யார் தமிழ் ஆட்சிமொழியாகக் கூடாதென்று நினைக்கிறார்கள் என எனக்குத் தெரியவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர்தான் அப்படிச் சொல்கிறாரோ என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House the following message, dated 19th September 1956, received from the Governor of Madras:—

“In pursuance of Article 207, clause (3), of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby recommend to the Madras Legislative Assembly the consideration of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1956.”

III.—STATEMENT UNDER RULE 40 RE ALLEGED DELAY IN THE DISPOSAL OF TAKKAVI LOAN APPLICATIONS IN TANJORE DISTRICT.

MR. SPEAKER : I have received notice under rule 40 from Sri P. Venkatesha Sholagar calling the attention of the Minister for Revenue to a matter of urgent public importance, namely, the delay in the disposal of takkavi loan applications in Tanjore district.

9-29
a.m.

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வருஷத்தில் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் தக்காவிக் கடன்கள் மிகவும் குறைத்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புயலால் பாதிக்கப்பட்ட வீடுகளைக் கட்டுவதற்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களை தக்காவிக் கடன்கள் கணக்கில் வைத்துக்கொண்டு, அதிகமாக தூனிகள் கடன் கொடுத்து விட்டதாக அதிகாரிகள் கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் இந்த வருஷத்தில் 1956-ம் ஆண்டு ஜூலைமீ 14வயன்று ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருந்தேன். விவசாயிகள் உரம், விதைகள் வாங்குவதற்குப் பணமின்றி கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றும் அவர்களுக்குத் துரிதமாக கடன் கொடுக்கப்படுவதற்கு உதவவேண்டுமென்றும் எழுதினேன். சென்ற வருஷத்தில் தஞ்சை ஜில்லாவில் உரத்துக் காகவும், விதைக்காகவும், உழவு மாடுகள் வாங்குவதற்காகவும் ரூ. 12 லட்சம் கடனாக ஒதுக்கப்பட்டது. முதலில் ரூ. 7 லட்சம்தான் ஒதுக்கப் பட்டது. பிற்பாடு விவசாயிகளின் கஷ்டத்தை நான் கனம் மந்திரி அவர்களிடம் நேரில் எடுத்துக் கூறிய பிறகு மேலும் ரூ. 5 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால், இந்த வருஷத்திலே மிகவும் குறைவாகத் தான் கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

குறிப்பாக, மன்றார்குடி தாலுகாவில் ஆயிரக்கணக்கான தக்காவி கடன் மனுக்களில் நூற்றுக்கணக்கான மனுக்கள் இன்னும் பைசல் செய்யப்படவில்லை. புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு அதிகமாக கடன் கொடுத்துவிட்டதாகவும், இனிமேல் புயலால் பாதிக்கப்படாத

24th September 1956] [Sri P. Venkatesha Sholagar]

பிரதேசங்களுக்குத்தான் கடன் கொடுக்க முடியும் என்றும் கலெக்டர் அவர்கள் எனக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் உரத்திற்கும், விதைக்கும் பணமில்லாமல் அவதிபட்டு நில்லமை ஏற்பட்டிருக்கிறது, ஆகையால் புயல் நிவாரணத்திற்காகக் கொடுத்த கடன்களை தக்காவி கடன்கள் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, இப்பொழுது சாகுபடி செய்ய முடியாமல் தவிக்கும் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க மறுத்தால் அது விவசாயிகளுக்கு மிகவும் கஷ்டத்தை விளைவிக்கும். ஆகையால் விவசாயிகளுக்கு சாகுபடி செய்யவதற்கு தேவையான தக்காவி கடன்களை உடனடியாகக் கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I hope that a statement of fact about the steps taken in this respect will convince the hon. Member. Out of 4,971 applications received, 3,576 applications have been disposed of, leaving a balance of 1,395 applications. The number of accepted cases alone comes to 2,913, i.e., nearly 3,000 and not 1,000 only as stated by the hon. Member. A sum of Rs. 1,30,425 has been spent in Mannargudi taluk alone out of a total provision of Rs. 1,50,500. Additional allotment of funds has been applied for by the Board of Revenue and orders sanctioning Rs. 5 lakhs have been passed. Necessary allotment to Mannargudi and other taluks is being made and the remaining applications will be disposed of as early as possible. In these circumstances, the allegation made by the hon. Member regarding the disposal of applications is not correct and is not in accord with the facts.

IV.—PRESENTATION OF SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR THE YEAR 1956-57.

MR. SPEAKER : The Hon. the Minister for Finance will present the Supplementary Statement of Expenditure for the year 1956-57.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I present the Supplementary Statement of Demands for Grants for the current financial year 1956-57 and the detailed estimates thereof. Copies of the statement of demands and the estimates have been laid on the table of the House.

As explained in the Introductory Memorandum, the present supplementary statement relates mainly to "New Service" schemes sanctioned by the Government in the course of the year. Provision has also been made for payment of osts awarded by the courts in certain suits in which the Government were impleaded as a party, and for expenditure which is likely to exceed the budget provision in some cases.

The main item included in the present supplementary estimate relates to the large expenditure incurred on the rehabilitation of the persons who had suffered on account of the cyclone in the southern districts. The total sum asked for on this account is about Rs. 3½ crores out of the total supplementary estimate of about Rs. 4.25 crores. It is expected that this expenditure will be

[Sri C. Subramaniam] [24th September 1956]

covered by loans and grants from the Government of India. Another large item relates to various schemes of industrial development, as explained in the detailed estimates. The total sum asked for under this grant amounts to about Rs. 25 lakhs.

With these words I commend the supplementary estimates for the acceptance of the House.

**V.—PRESENTATION OF STATEMENT OF DEMANDS FOR EXCESS
EXPENDITURE DURING THE YEARS 1951-52 AND 1952-53.**

MR. SPEAKER : The Hon. the Minister for Finance will present the Statement of Demands for Excess Expenditure in 1951-52 and 1952-53.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I present the Statements of Demands for Grants for Excess Expenditure in the years 1951-52 and 1952-53. The appropriations originally provided for in the Budget Estimates can never be expected to tally entirely with the actuals, and excesses under some grants are inevitable. The explanatory notes appended to the statements give the reasons for the excesses in each case. The Public Accounts Committee constituted for the years 1955-56 and 1956-57 at its meetings held during the course of 1955-56 and 1956-57 examined the reasons for the excesses and recommended that demands for grants to cover the excess expenditure over the final sanctioned appropriation under each grant might be presented to the Legislative Assembly. The reports of the Public Accounts Committee were published in January 1956 and May 1956 and action for moving the Demands for Excess Grants could not be taken till now, owing to the pressure of other Legislative business.

MR. SPEAKER : I would suggest that the Hon. Finance Minister and the Chairman of the Public Accounts Committee follow the British practice that the Demands for Grants for Excess Expenditure should be brought within the next following year. We are now having the Statement of Demands for Grants for Excess Expenditure incurred in 1951-52 and 1952-53.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I know we are taking up this statement after four or five years and it is not quite a satisfactory state of affairs. The Public Accounts Committee also has taken notice of this fact. We are trying our best to expedite, so that the statement may be brought before the Assembly as soon as possible.

VI.—GOVERNMENT RESOLUTION.

**RATIFICATION OF THE AMENDMENTS TO BE MADE TO THE
CONSTITUTION OF INDIA.**

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

“ That this House ratifies the amendments proposed to be made to the Constitution of India by the Constitution (Seventh Amendment) Bill, 1956, as passed by the two Houses of Parliament.”

RATIFICATION OF THE AMENDMENTS TO BE MADE TO THE 167
CONSTITUTION OF INDIA

24th September 1956] [Sri C. Subramaniam]

Hon. Members are aware that in pursuance of the recommendations made by the States Reorganisation Commission and the decisions taken on those recommendations, arrangement for reorganisation of the various States has been finalised, and for the purpose of giving effect to those decisions, an Act also has been passed by the Parliament. As a consequence of the reorganisation of the States, it has become necessary to amend the Constitution on the lines indicated in the Constitution (Seventh Amendment) Bill, 1956. This Bill particularly deals with the problems arising out of the reorganisation proposals. For example, there will not be any Part B or Part C State after 1st November 1956. Therefore the provisions in the Constitution relating to the governance of Part B and Part C States have got to be abrogated. For that is one set of amendments.

The second set of amendments relates to High Court Judges. Till now there was an absolute prohibition against Judges practising in any Court after retirement. This led to great difficulties, because recruitment from the Bar became difficult in view of this prohibition. One of the amendments provides that retired High Court Judges can practise in any Court other than the Court in which they acted as Judges. The provision in the Constitution relating to *ad hoc* Judges has not been working properly. Now provision is being made for additional Judges and acting Judges. These amendments relate to High Court Judges, their functions and their appointment.

9-40
a.m.

Then there are certain other minor changes proposed to be made in the Constitution in regard to executive powers. There is now a provision for the President to empower the States to be in charge of certain matters over which the Centre has got exclusive jurisdiction. The States can function in respect of the matters that have been delegated to them, but there is no corresponding provision for the States to delegate their powers to the Centre, whenever necessary. This has led to certain difficulties. That is why power is now being given by delegation. All the powers which are exclusively within the jurisdiction of the States can now be delegated to the Centre so that common action in respect of the whole country might be taken wherever it is found necessary.

Then there are some changes in the Schedules also. These are very minor changes.

I commend this resolution to the unanimous acceptance of the House, Sir.

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That this House ratifies the amendments proposed to be made to the Constitution of India by the Constitution (Seventh Amendment) Bill, 1956, as passed by the two Houses of Parliament.”

The motion is now before the House for discussion.

[24th September 1956]

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Mr. Speaker, Sir, reference is made to the States Reorganisation Act in the proposed Bill. We know that the States Reorganisation proposals were discussed here and this House made certain recommendations regarding the inclusion of territories, etc., in Madras State. What exactly is the provision in the States Reorganisation Act, we are not aware of. A copy of the Act is not placed before hon. Members of this House and we do not know whether the States Reorganisation Act as passed by both Houses of Parliament has been assented to by the President or not. In these circumstances, I am afraid that we should not be a party to the passing of this motion. Whether Devikulam and Peermade were alone taken away from Madras State or some other areas also were taken away, we are not aware of. Unless a copy of the Act, as passed by both Houses of Parliament, is placed before hon. Members, I am afraid, it will not be possible to give a valid and considered opinion upon this motion.

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Sir, while welcoming the amendments proposed and passed by the Houses of Parliament, my feeling is that one more amendment to the Constitution could have been made in regard to the formation of a legislature for Kerala State. Unfortunately, no legislature is functioning in the Travancore-Cochin State, which is to form part of the future Kerala State. On 1st November, the Kerala State will take shape. Members from Malabar, who are now in the Madras Legislature, should have become Members of the future Kerala State Legislature along with the Members of the Travancore-Cochin State Assembly. Unfortunately, certain events happened in the Travancore-Cochin State, and the Travancore-Cochin State Legislature was dissolved. Of course, if the President had only suspended the Travancore-Cochin State Legislature, there would have been no constitutional difficulty about the formation of the Kerala State Legislature at the time of the formation of the Kerala State. But unfortunately the Travancore-Cochin State Legislature was dissolved and not suspended. So only by an amendment to the Constitution, the Travancore-Cochin State Legislature can be revived. A composite legislature for Kerala State can be formed by the merger of the members from Travancore-Cochin State and Malabar. Such an amendment to the Constitution would have been proper at a time when the long-cherished Kerala State was about to take shape. It is unfortunate that the people of Kerala go without a representative Government and have to be under the rule of the President and an Adviser appointed by him. Except for the absence of such an amendment, the proposed amendments to the Constitution are generally welcome, and every Indian will be happy to note that no more is there the institution of Rajpramukhs and no more is there the distinction between A, B and C States in India. During the days of the Britishers here, India had been torn asunder and there had been more than 500 native States, each ruled by a native Prince,

24th September 1956] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

who ruled according to his own whims and fancies and not according to the wishes of the people. These native States had been the pawn in the hands of the Britishers to be pitched against the mass movement that was growing in British India. Now Rajas have gone and the institution of Rajpramukhs is also going. The distinction between A, B and C States is also abolished. Every Indian will be happy to note all these. We hope that whatever misunderstandings there had been at the time when the composite States, consisting of different linguistic groups in each State, were formed, will all go now and that all States will be living happily in friendship and goodwill and affection. Let us hope that all the fourteen States and all the six Union territories will prosper with the co-operation of the people and the Government and also the co-operation and friendliness of the neighbouring States. With these words, Sir, I resume my seat.

MR. SPEAKER: Sri P. Rangaswami Reddiar wants the entire States Reorganisation Act to be placed before him. The subject before the House for discussion is the Seventh Amendment to the Constitution, and every hon. Member has been supplied with a copy of this Bill.

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Sir, a copy of the Seventh Amendment Bill, 1956, and also a copy of the Parliamentary Proceedings on the Constitution (Ninth Amendment) Bill, 1956, had been circulated. On page 2 of the Constitution (Seventh Amendment) Bill, line 2, reference is made to the States Reorganisation Act of 1956. We are not aware of what exactly are the provisions of the States Reorganisation Act of 1956. We are not aware whether the proposals this House made regarding the States Reorganisation Bill in the matter of inclusion and exclusion of territories, etc., have been accepted by Parliament *in toto* or there were any drastic changes in the Bill. Say, for instance, we do not know whether the whole of Coimbatore had been taken away and knowing the provisions in the States Reorganisation Act, how can hon. Members of this House ratify these amendments? Item 7 on page 3 says that Madras comprises certain territories. We do not know what exactly are the territories of the Madras State after the reorganisation. Without letting hon. Members know all these, to ask the House to ratify the amendments, will not, I think, be correct. We cannot blindly vote for this resolution.

MR. SPEAKER: Only the amendments, copies of which have been circulated, is now before the House for discussion.

* DR. K. B. MENON: Mr. Speaker, Sir, now when the ratification of the amendments proposed to be made to the Constitution are under discussion, I would like to invite the attention of the Government to the position of the Members from Malabar district as far as this Assembly is concerned. I think no definite answer has been given to us as yet as to what our

9-50
a.m.

[Dr. K. B. Menon] [24th September 1956]

position is going to be. It is very obvious that we were elected from Malabar as Members of the Madras Legislative Assembly because Malabar formed part of the Madras State. As long as the Madras Assembly is not dissolved, I cannot see any constitutional or legal way of picking out the Members of Malabar and sending them out of the Assembly. If that is done through an amendment of the Constitution or by a resolution of the Parliament, I feel that it would smack of arbitrariness and unconstitutionality. I am quite sure that such an act would be against the spirit and letter of the Constitution as well. Some way has to be found out to rectify such a mistake, and so far no way has been suggested either by the Centre or by the State Government. This state of affairs is causing considerable concern in Malabar itself and it is so not because we personally are involved in it. The Home Minister to the Government of India, Mr. Pant, was very generous with his sympathies as far as the Members from Malabar belonging to the Madras Assembly were concerned. But, I would like to say that this is not a matter for sympathy but is a matter for the assertion of one's rights. We are not asking for sympathy as such. It is all right for a Government Member to adopt a sympathetic attitude. But what we want is that the rights of the Members of the Madras Assembly coming from Malabar district should be respected and also the rights of the people of Malabar district for popular representation should be respected. It would be setting a very bad precedent if the Members from Malabar are picked out and sent out.

There is also another issue which arises out of this question. Malabar is part of an A State and Travancore-Cochin is a B State. The distinctions between the various States as A, B and C will vanish the moment the amendments to the Constitution are ratified by the various State Legislatures. I cannot understand how a part of an A State can be tacked on to a Part B State where there is now President's rule. President's rule is something that is abhorred all over. Nobody wants dictatorship and nobody wants a constitutional democratic Government to be replaced by a Government of the Representative of the President, and when I say this, I mean no reflection on the President. Everybody is aware of the remarks made by the Members of Parliament including those belonging to the Congress Party about Mr. Rao's regime in the Travancore-Cochin State. Remembering all these facts, one can understand the concern felt in Malabar about sending Members of the Assembly coming from Malabar district out of the Madras State. That is a very current issue. This matter was raised during the Budget debate, but probably the Hon. Leader of the House had no definite information at that time and could not say anything. But I do invite his attention to the issue now and I would like to tell him that Malabar is very much agitated on this issue.

If the Travancore-Cochin State Assembly were not dissolved things would have been very easy. But since that has been dissolved—may be for political reasons, and I am not going to enter

24th September 1956]

[Dr. K. B. Menon]

into the merits of that subject—I invite the attention of the Government to the need for finding a way out of this mess.

SRI P. RAMAMURTHI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 9-55 a.m.
சபைக்கு முன் இருக்கக்கூடிய தீர்மானம் சமீபத்தில் பார்லிமெண்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட ராஜ்ய புனரமைப்புச் சட்டத்தினால் எழக்கூடிய அரசியல் சட்ட சம்பந்தமான திருத்தங்களைப் பற்றியதாகும். ராஜ்ய புனரமைப்புச் சட்டம், அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற ஒரு புகார் இங்கே நிச்சயமாக எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அது உண்மை தான். ஆனால், அதே சமயத்தில் நவம்பர் மாதம் முதல் தேதி சேரமைக்கப்பட்ட புதிய ராஜ்யங்கள் ஸ்தாபிக்கப்படவேண்டுமென்ற அவா இந்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பெருவாரியான மக்களுடையது. ஆகையால், சட்ட சபை அங்கத்தினர்களாக இருக்கக்கூடிய நமக்கு சென்னை ராஜ்யம் எந்த விதத்தில் திருத்தி அமைக்கப்பட்ட போகிறது, ராஜ்ய புனரமைப்புச் சட்டம் எந்த விதத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது, நமது சட்ட சபையில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்திலுள்ள திருத்தங்கள் எந்த அளவுக்கு ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டன, எந்த அளவுக்கு ஒத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்பதெல்லாம் நிச்சயமாகத் தெரியும். ஆகவே, ராஜ்ய புனரமைப்புச் சட்டம் நம் முன்பு வைக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்திற்காக நாம் இந்தத் தீர்மானத்தை ஒத்திப்போட வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். அதே சமயத்தில் சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்தின் பிரதியை நமக்குக் கொடுத்திருக்கவேண்டியது அவசியம். எதிர் காலத்தில் சர்க்கார் இந்த மாதிரி செய்யக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ராஜ்ய புனரமைப்பு சம்பந்தமாக, தமிழ் நாட்டில் சேரக்கூடிய சில பகுதிகள் சேர்க்கப்படவில்லை என்று தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பெருவாரியான மக்களுடைய குறை. கன்னடியர்கள் புகார் காலஸ்கோடில் சில பகுதிகள் சேர்க்கப்படவில்லை என்பது. மலையாளிகளின் குறை நியாயமாக அவரவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய பகுதிகள் சில சேரவில்லை என்பது. இம்மாதிரி குறைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. இருந்தபோதிலுங்கூட, ராஜ்ய புனரமைப்பு மொழிவழி அடிப்படையில் ஏற்படவேண்டுமென்பது நீண்ட நான் கோரிக்கை. அது பெரும் அளவுக்கு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, ஒரு பகுதி கிடைக்காமல் போனால் ராஜ்ய புனரமைப்பு வேண்டாம் என்று குறுக்கே நிற்காமல், நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்களுடைய அபிலாஷையை பெரும் அளவுக்கு நிறைவேற்றிவைக்கிறது ராஜ்ய புனரமைப்புச் சட்டம் என்பதை மனதில் கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றவேண்டும். இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப் பட்டவிட்டால் நவம்பர் முதல் தேதியன்று ராஜ்ய புனரமைப்பு ஏற்படுவது சாத்தியமல்ல என்பதை குப்பகத்தில் வைத்துக்கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

இரண்டாவதாக இந்தத் திருத்தங்கள் விஷயமாக இதில் சில விஷயங்களும் சேர்ந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக ஹைகோர்ட் ஜட்ஜுகளைப் பற்றி இவைகளில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ஹைகோர்ட் ஜட்ஜுகள் ரிடயரான பிறகு அவர்கள் வேறு கோர்ட்டுகளிலும் ஆஜராகலாம் என்று திருத்தம் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஹைகோர்ட்டுகளில் அவர்கள் ஏற்கெனவே ஜட்ஜுகளாக இருந்தாலும் அந்த ஹைகோர்ட்டை விட்டுச் சென்ற பிறகு அவர்கள் வேறு கோர்ட்டுகளிலும் ஆஜராகலாம் மற்றும் இதர கோர்ட்டுகளுக்கும் சென்று ப்ராக்டிஸ் பண்ணலாம் என்று சொல்லப் படுகிறது. அப்படிப் பார்த்தால் அவர்கள் சுபரீம் கோர்ட்டுக்குத் தான் ப்ராக்டிஸ் பண்ணலாம். அது எந்த அளவிற்கு இந்தத் திருத்தத்தினால் உதவியாக இருக்கும் என்பதுதான் தெரியவில்லை. சென்னை ராஜ்யத்தில் ஒருவர் ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜாக இருந்து விட்டு அவர் ரிடயரானால் அவர் மறுபடியும் சுபரீம் கோர்ட்டுக்குத் தான் சென்று ப்ராக்டிஸ் பண்ணலாம். இதர ராஜ்யங்களில் ப்ராக்டிஸ் பண்ணாமல் சுபரீம் கோர்ட்டு ஒன்றில் தான் ப்ராக்டிஸ் பண்ணலாம் என்பது ஒன்றுதான்

[Sri P. Ramamurthi]

[24th September 1956]

இதிலிருந்து தெரிகிறது. இதில் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. வக்கீல்கள் இதைப்பற்றி ஒரு முடிவு செய்திருப்பார்கள். அவர்கள்தான் முடிவு செய்ய வேண்டிய விஷயமாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய முடிவுக்கு மேல் இப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டியது அவசியம் தான். அதனால் இந்த திருத்தங்கள் எல்லாம் அவசியம் என்றுதான் தோன்றுகிறது. ஜட்ஜுகள் இப்படிப்பட்ட திருத்தங்கள் அவசியம் என்று கருதினால் எங்களுக்கு எந்த விதமான ஆட்சேபணையும் கிடையாது. ஆகவே இந்த திருத்தங்களைப்பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. இந்த தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதிலும் எங்களுக்கு எந்த விதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

 10
 a.m.

* SRI K. UPPI : Mr. Speaker, Sir, it is with a heavy heart that I rise to speak on this resolution. The position to which Malabar will be reduced after the implementation of the States Reorganisation Act is a very peculiar and sad one. It is like punishing a person for the offence committed by somebody else. Some people committed some mistake and innocent people also are clubbed with them and are going to be punished. I do not know whether, under the Constitution, anybody has got the power to terminate the membership of Members who have been elected by the people of Malabar district in the same way as the Members from other districts have been elected by the people of the respective districts. Who has got the authority to terminate a right which the people have conferred on the Members? If the Members coming from Malabar have committed any mistake or have done anything detrimental to the interests of the country, it is but fair that they should be sent out. But they are being sent out for no fault of theirs. I do not know whether the Court has got the power to declare the termination of our membership *ultra vires*. If someone goes to the Court, I am afraid the whole thing may be declared invalid. But none of us is going to file a writ petition. But this is a matter which is fit for filing a writ petition.

I wish to have clarification from the Government on another point. Malabar has been a part of the Madras State and it is going to be merged with the Travancore-Cochin State. The Travancore-Cochin State and Madras State are different in so many respects. I understand that in the Travancore-Cochin State, no grants are given to aided schools and to orphanages run by private managements. I wish to know whether such institutions in Malabar, which are receiving aid from the Government of Madras, will cease to get the aid after the separation of Malabar from the Madras State and come to sudden end. The Madras Government owe a duty to Malabar and they should represent to the Central Government and to the Travancore-Cochin Government to continue the aid to such institutions and protect and maintain them. With these words, I conclude my speech.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, one very pertinent and relevant point was raised by Dr. K. B. Menon and Mr. Uppi Sahib, and that is about the future of the Members of this

24th September 1956] [Sri C. Subramaniam]

Assembly coming from the Malabar district. I do realise that it is very anomalous that the Malabar Members should find themselves in a vacuum, so to say, from 1st November onwards. They will be neither in this Assembly nor in the Kerala State Assembly. But that is a situation which has arisen out of the political conditions prevailing in the parent State of Travancore-Cochin. When there is President's Rule in that State and Malabar district becomes part and parcel of that State, it will be very difficult to provide for the functioning of a legislature for the Malabar district alone. It is not as if this problem has been brought to our notice for the first time. This was discussed in the Parliament, and the Members there came to the conclusion that this was inevitable and that no special provision could be made in the existing circumstances. Even though it may be an anomalous position, we have to put up with it for a few months, till the general election takes place. While my sympathies or the sympathies of the Government of Madras are with the Members belonging to the Malabar district, we are really, in a helpless position. What cannot be cured has to be endured, and this is a saying which is applicable to every aspect of life. Let us hope that the general election will take place in the Kerala State in February-March 1957 and that the representatives of the people will be called upon to administer that State as before.

I forgot to refer to two other important amendments in the Bill. One provides for the appointment of a common Governor for two or more States and the other provides for the establishment of a common High Court for two or more States. But I am sure this will be done only with the concurrence of the States concerned and there will not be any imposition.

I have nothing more to say. I hope the House will pass the resolution unanimously.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : As Members, we are not much concerned with our own membership. What we are concerned with is that Kerala should have a legislature of its own. Whatever sympathies the Minister may have, let those sympathies be with the people of Kerala and not with the Members here.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : If the hon. Members will not mind and if that will give them any satisfaction, they are always welcome to this Assembly and let them watch the proceedings here.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That this House ratifies the amendments proposed to be made to the Constitution of India by the Constitution (Seventh Amendment) Bill, 1956, as passed by the two Houses of Parliament.”

The resolution was put and carried.

[24th September 1956]

VII.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS (PAYMENT OF FAIR RENT) BILL,
1956 (L.A. BILL NO. 4 OF 1956).

10-10 THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Speaker, Sir,
a.m. I move—

“ That the * Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 4 of 1956), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration.”

Sir, a Joint Select Committee to consider the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956, was appointed by the Assembly on the 28th January 1956 and by the Council on the 31st January 1956. The Committee resolved to receive representations and oral evidence from persons interested in the Bill. At its meetings held on 20th and 21st April 1956, it heard representations of landholders, officers of the Hindu Religious and Charitable Endowments Department and other individuals connected with agriculture.

This Bill has been brought forward so that economic justice may be done to the class of tenants. Some of the members of the Joint Select Committee were opposed to this measure on the ground that it will disturb the relationship now existing between the landholders and the tenants and that it will also hit hard the landowners, especially small and middle class landowners who formed the bulk of the agriculturists. One section, on the other hand, wanted that the share of the tenant should be increased to 75 per cent as has been recommended by the Planning Commission. I had discussions on the provisions of the Bill with the members of the Planning Commission when I had been to Delhi last month. I also visited Bombay and Hyderabad where tenancy problem has been tackled very earnestly and studied at first-hand the working of the land reforms in those two States. I consider the provisions in our Bill are very fair. The majority of the members of the Joint Select Committee considered that the Bill went a long way in helping the tenant and they wanted only some slight changes to be made in the Bill. The provisions of the Bill were subjected to a very careful scrutiny by the Joint Select Committee. This has resulted in several changes being made in the Bill. I would like to mention a few of the important changes.

As it is very difficult in some areas to determine which is the principal crop and which is the catch crop, the committee decided that all crops should be shared, without any distinction, between the tenant and the landlord. The committee wanted that the benefits of the legislation should be restricted to the real tillers and not to those who took very large extents on lease and cultivated them with hired labour. It was, therefore, decided that the provisions of this Bill should apply only to cultivating tenants holding 6-2/3 acres of wet land either as tenants or as tenant-cum-owners. The Committee, however, decided that marginal

* J.S.C. Report published in the Proceedings of the Legislative Assembly, dated 10th August 1956.

24th September 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

cases should also be protected and therefore decided that persons cultivating 10 acres of wet land should be able to surrender the excess over 6-2/3 acres to get the benefits of the Bill. Instead of fixing uniform rates of fair rent for all the lands, it was decided that different rates should be fixed for different types of lands. Accordingly, the following fair rents have been proposed for different classes of lands :—

Wet lands	40 per cent,
Wet lands where the irrigation is supplemented by lifting water	35 „
Garden lands	33-1/3 „
Dry lands	25 „

If water is lifted by pumpsets installed at the cost of the landowner, the fair rent will be forty per cent. It was also decided that one-fifth of the straw or stalk should be given to the landholder. In view of the peculiar nature of land tenure prevailing in South Kanara, it was decided that if any landowner was a mulgenidar, he should be entitled to have the rent payable by him to his superior landowner reduced in proportion to the reduction in the rent receivable by him from his cultivating tenant. Lands cultivated with sugarcane and plantains were, in addition to betelvine, excluded from the purview of the Bill. Rent Tribunals are to be presided over by officers not below the rank of District Munsifs.

The other changes have all been set out clearly in the report of the Joint Select Committee, and I need not enumerate them. I request the House, Sir, to take the Bill, as amended by the Joint Select Committee, into consideration.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 4 of 1956), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration.”
The motion is before the House for discussion.

SRI V. BALAKRISHNAN : On a point of information, Sir. A long list of amendments has been circulated to us. When are these amendments to be taken up? The usual procedure has been that amendments will be moved and then there will be a discussion on the amendments too.

MR. SPEAKER : The motion is that the Bill, as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration. There will be a general discussion now. After the general discussion and the reply of the Hon. Minister, clause by clause discussion will be taken up.

*SRI P. G. KARUTHIRUMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 10-14 இப்பொழுது சர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும்படியான நியாய வார a.m. மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டு அதன் திருத்தங்களோடு இப்பொழுது சபையின் முன் விவாதத்திற்கு கொண்டுவந்திருப்பதை

[Sri P. G. Karuthiruman] [24th September 1956]

நான் வரவேற்கிறேன். நீண்ட நாட்களாகவே நமது சர்க்கார் நியாயமான ஒரு வாரத்தை குடியானவர்களுக்கு நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று நினைத்து அதற்கென்று பல சந்தர்ப்பங்களில் பல விதமான கமிட்டிகளை ஏற்படுத்தி அவைகளும் பல சந்தர்ப்பங்களில் இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து இறுதியாக இப்பொழுது இந்த மசோதாவைக்கொண்டு வந்து அதையும் இச்சபையின் முன்னதாக விவாதத்திற்கு வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட மசோதா தற்கால நிலைமையில் ரொம்பவும் பொருத்தமுள்ளதாக இருக்கிறது.

என்னுடைய கொள்கையைப்பற்றி நிலக்குத்தகையைப்பற்றி அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதாக இருந்தால் ஒரு திட்டமான கொள்கையை அனுசரித்து அதன்படிக் கொண்டு வரவேண்டும் என்றும், அப்படிக் கொண்டு வரும் போது நாட்டின் உணவு உற்பத்தியை பாதிக்கும் அளவில் கொண்டுவரக் கூடாது என்றும், பல சந்தர்ப்பங்களில் எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதாக இருந்தால் நாட்டின் உணவு உற்பத்திக்கு நல்ல சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும். மற்றும் பூமி சொந்தக்காரர்களுக்கும் உழுது பயிரிடுகிறவர்களுக்கும் ஒரு சுழக நிலையையும் உண்டுபண்ணவேண்டும் என்றும் வற்புறுத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட சுழக நிலைமை ஏற்பட்டால் தான் நாட்டின் உணவு உற்பத்திக்கு குந்தகம் ஏற்படாமல் உற்பத்தி அதிகரிக்கும் என்பதையும் நான் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறேன். சட்டங்களினால் மட்டும் பலன் ஏற்படுவீயாது.

ஆனால் இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் மசோதாவை பார்த்தால் விவசாயிகளுக்கும் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் சுழக மனப் பாண்மை ஏற்படாதவாறு இருக்குமோ என்று நினைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. விவசாயிகளை மேலும் தூண்டி விடக்கூடியதாக வேறு இருக்கிறது. பலவகைகளில் விவசாயிகளுக்கு நன்மைகள் ஏற்படக்கூடியதாக இருந்தாலும் பல வகைகளில் அவர்களுக்கும் நிலச் சொந்தக் காரர்களுக்கும் உள்ள சுழக உறவை பாதிக்கும் அளவில் தூண்டக் கூடியதாக இருக்கிறது. இப்படித் தூண்டப்படும் தன்மையில் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்தால் நாட்டின் உணவு உற்பத்தி அதனால் பெரிய அளவில் பாதிக்கப்படும் என்பது என்னுடைய கருத்து. மற்றும் விவசாயத் துறையில் ஏற்பட்டிருக்கும் அமைதிக்கு பங்கம் வேறு ஏற்படும் என்று கூட தோன்றுகிறது. எவ்வித ஒற்றுமையும் ஏற்படாது என்றுதான் தோன்றுகிறது. இந்த மசோதாவில் விவசாயிகளுக்கு பல சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் அதில் பல குறைபாடுகளும் இருக்கின்றன என்பதை நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த நிலைமையில் இது வெற்றிகரமாக நடக்குமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது.

இப்பொழுது பல இடங்களில் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஒரு விதமான நியாய வாரம் குடியானவர்களுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டேன் வருகிறார்கள். ஆங்காங்குள்ள குடியானவர்கள் தங்களுடைய உழைப்புக்குத் தக்கபடி வாரம் பெற்றுக்கொண்டு தான் வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பழக்கம் நூற்றுக் கணக்கான வருஷங்களாக இங்கு நடந்து வருகிறது. ஆனால் அதில் சிலர் சாப்பாட்டிற்கு இல்லாமல் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு என்றே விவசாயம் செய்து ஊதியம் பெற்று கொடுக்கப்படும் வாரத்தையும் பெற்றுக் கொண்டு விவசாயம் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் சேலம், கோயமுத்தூர் போன்ற இடங்களில் நிலச்சுவார்தார்கள் அவர்களே விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டு அதிகப்படியான லேலை செய்து கொண்டு மிகவும் நஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு உழைத்து வருகிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய சொந்த பூமி என்று அதில் அதிகப்படியான முதலீடு போட்டு எரு முதலியவைகள் தகுந்த அளவில் போட்டு சொந்தமாகவே சாகுபடி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட மசோதாவைக் கொண்டு வந்தால் அங்குள்ள குடியானவர்களை தூண்டி விடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடலாம் என்று

24th September 1956] [Sri P. G. Karuthiruman]

தோன்றுகிறது. அங்கு ஏற்கெனவே பல சலுகைகளை நிலக்காரர்கள் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். சலபமாகத் தண்ணீர் பாய்ச்சக் கூடிய இடங்களில் ஒரு விதமான சலுகையும் சலபமாக தண்ணீர் பாய்ச்சக்கூடாத இடங்களில் ஒருவிதமான சலுகையும் ஏற்கெனவே மிராசுதார்கள் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்துக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது இப்படிப்பட்ட மசோதாவைக் கொண்டு வந்தால் அங்குள்ள சமூக நிலைமை கெட்டுவிடுமோ என்றுகூட அஞ்ச வேண்டியதாக இருக்கிறது.

தஞ்சை போலுள்ள இடங்களில் இருக்கக்கூடிய நிலைமையை பயன்படுத்திக்கொண்டு எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் கிளர்ச்சி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் அங்கு சமூக மனப்பான்மை இல்லாமல் போய் விட்டது. அப்படி எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. வேறு விதமான கருத்துக்களை சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். என்னென்றால் கரங்கிரஸ் சர்க்கார் விவசாயிகளுடைய மனப்பான்மைக்குத் தக்கவாறு சலுகைகள் கொடுத்துக்கொண்டு வருவதால் அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். நியாய வாரம் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு ஆட்சேபம் கிடையாது. ஆனால் அது உற்பத்தியை பாதிக்காத அளவில்தான் இருக்கவேண்டும். இப்பொழுது எந்த முறையில் வசூல் செய்யப் போகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை.

ஏற்கெனவே இந்த மசோதாவை முதலில் பிரேரேபித்தபோது சர்க்காருக்கு சில யோசனைகளை நான் கூறியிருந்தேன். அதாவது குடியானவர்களுக்கு சாகுபடிக்குத் தக்கவாறு அதிகப்படியான ஊதியம் கொடுக்கலாம் என்றும் ஏற்கெனவே விவசாயிகள் வாங்கி வரக்கூடிய குத்தகைக்கு 20 சத விதிகமோ அல்லது 25 சத விதிகமோ குறைத்து வாரம் கொடுக்கலாம் என்று நிர்ணயம் செய்யலாம் என்றும் யோசனை கூறியிருந்தேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைப் போட்டால் மிகவும் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று யோசனை கூறியிருந்தேன். அப்பொழுது தான் விவசாயிகளுடைய நிலைமை நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்களிடத்தில் ஒரு சமூக நிலையும் ஏற்படும். உதாரணமாக ஒருவனுக்கு ஆயிரம் கலம் வருகிறது என்றால் அவன் அதைக் குறைத்துக்கொண்டு 800 கலம் வரும்படி வருவதாகக் கருதிக் கொள்ளலாம். இதனால் விவசாயிக்கு அதிகப்படியான வரும்படி பெருவதற்கு வசதியாக இருக்கிறது. மற்றும் 15 மூட்டை குத்தகை என்றால் அதில் 15 பர் செண்டோ அல்லது 20 பர் செண்டோ அதிகமாக எடுத்துக்கொண்டு பாக்கியை நிலச் சொந்தக்காரருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் நிலச் சொந்தக்காரருக்கு இரண்டு மூன்று மூட்டைகள் குறைவாகக் கிடைக்கும், விவசாயிக்கும், குத்தகைக்காரருக்கும் அதிகப்படியாகக் கிடைக்கும். இந்த விதித்தின் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்று நான் ஏற்கெனவே யோசனை கூறியிருந்தேன். இப்படிப்பட்ட சட்டம் வந்திருந்தால் நன்மையாக இருந்திருக்கும்.

ஏற்கெனவே தஞ்சை பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் இருக்கிறது. அதனையே இந்த மாகாணம் பூராவும் விலைதரிக்கலாம். அதன்படி நிர்ணயம் செய்யும்போது ஏற்கெனவே கொடுத்து வந்ததைவிட இன்னும் அதிகப்படியாகக் கொடுக்கலாம் என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கலாம். இப்பொழுது புது சட்டத்தைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். முன்னால் கொண்டு வந்த சட்டத்தினாலும் இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் சட்டத்தினாலும் குடியானவர்களுக்கு நன்மையைச் செய்யவேண்டும் என்று நினைத்து ஒரு படி அவர்களுடைய நிலையையும் உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத் தக்கதுதான். பூமியை மூன்று வகைகளாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றியும் குற்றம் இல்லை. பூமியின் சொந்தக்காரருக்கு பூமி பாதுகாப்பில் இப்பொழுது இருக்கும் பொறுப்பைவிட அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது எனது அபிப்பிராயம். அதன்படி கொடுத்து குத்தகைக்காரர்கள் அதிகப்படியாக

[Sri P. G. Karuthiruman] [24th September 1956]

பாடுபட்டு உணவு உற்பத்தியை அதிகமாக்க வேண்டும். அதில் பூமியின் சொந்தக்காரராக இருப்பவர்களுக்கு அதிகப்படியான பங்கு உண்டு என்பதை நாம் உணராமல் இருக்க முடியாது. இதில் சர்க்கார் கொஞ்சம் யோசனை செய்து என்னுடைய அபிப்பிராயத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அவ்விதம் பூமியின் வாரத்தைப் பாதாக்கும் பொறுப்பைக் கொடுத்தால் உணவு உற்பத்தியில் பத்து அல்லது பதினைந்து சத விதம் அதிகமாக ஆகக் தலையாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட பொறுப்பு பூமியின் சொந்தக்காரருக்கு இருக்க வேண்டியது அவசியம். ஜமீன், இமை பிரதேசங்களில் ரூ. 200 அல்லது 300 கொடுத்து வாங்கியிருந்தாலும் மற்ற இடங்களில் பூமியை ரூ. 5,000 அல்லது 6,000 என்று கொடுத்து வாங்கி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தங்களுடைய பூமிமினிட்டத்தில் தனிப்பட்ட அக்கறை உண்டு. அதை பாதாக்கப்பதற்குள்ள அக்கறை அவர்களுக்கு அதிகமாக இருக்கிறது. அதிகப்படியாக பணம் கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறவர்களுக்கு குறைவான வாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வது சரியாகாது. இவர்களுக்கு அதிகப்படியான பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதை உணர வேண்டும். அவர்களுக்குத் தகுந்தபடி வாரத்தை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். விவசாயிகளுள் குத்தகை செலவை ஏற்றுக் கொண்டாக வேண்டும். வருவதை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய வாழ்க்கையையும் நடத்தி யாகவேண்டும். ஒரு ஏக்கருக்கு உற்பத்திச் செலவுக்கு மேல் இருநூறு ரூபாய்க்கு செய்ய முடியாது. இந்த இருநூறு ரூபாயில், உழைக்கும்படி பொறுப்பை எடுத்துக்கொண்டால், அதிலே உழைக்கும்படியான குடியானவர்களுக்கு வேலை செய்யும்படியான சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. அதிலே ஒரு பகுதி மாடுகளின் மூலமாக உழைப்பாக்கக் கிடைக்கிறது.

10-22
a.m.

மேலும் இன்னொன்று ஆலோசனை செய்யவேண்டும். உரம் போடும் படியான பொறுப்பு குத்தகைக்காரனைச் சேர்ந்தது என்பது நல்லது. விதை, உழவு, உரம் முதலியவைகளுக்காகும் செலவு பூராவையும் சாகுபடிக்காரர்களே ஒத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றும், ஆரம்பத்தில் செலவை நிலத்தின் நலன் கருதி மிராசதார்களே ஒத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. என்னுடைய அநுபவத்தில் ஏற்பட்ட சில உண்மைகளை நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். குடியானவர்களின் பேரில் குற்றம் சாட்டுவதாக யாரும் அதை எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது.

நான் சொந்தப் பண்ணையில் நாற்பது ஏக்கரார்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். பாக்கியை குத்தகைக்கு விட்டிருக்கிறேன். இந்த நாற்பது ஏக்கராக்களுக்கு நான் போடுகின்ற உரத்தில் பாதியை கூட குத்தகைக்காரர்கள் அவர்களிடம் இருக்கும் என்னுடைய நிலத்திற்குப் போடுவதில்லை. இத்தனைக்கும் நான் என் சொந்தப் பொறுப்பில் அவர்களுக்கு முதலில் உரம் வாங்கிக் கொடுக்கிறேன். அந்த உரத்தைக் கூட அவர்கள் பிரயோஜனப்படுத்தாதது பற்றிதான் நான் வருந்துகிறேன். கட்டைப் பிண்ணாக்கு உரம் வாங்கிக் கொடுத்தால் பெரும்பாலானவர்கள் அந்தப் பிண்ணாக்கை நிலத்திற்குப் போடுவதற்குப் பதிலாக மாடுகளுக்கு வைத்து விடுகிறார்கள். நாம் கொடுக்கின்ற உரத்தை அவர்கள் சரியாக நிலத்திற்குப் போடுகிறார்களா என்பதை மேற்பார்வை செய்ய அதிகாரம் இல்லை. உபயோகிக்காதபோது உபயோகிக்கும்படி அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தவும் இடம் இல்லை. நான் போடவில்லை என்றால் அவர்கள் நான் போட்டேன் என்று தான் சொல்வார்களே தவிர இதற்குச் சரியான அதிகாரிகள் மூலம் உண்மையைக் கண்டு அறிய வசதி இல்லை. இதனால் அவர்களுக்கு இரட்டைப் பங்கு வருமானம் வருகிறது என்று நினைக்கிறார்கள். பூமியின் வளத்தை அதிகப்படுத்துவதற்கு நிலச் சொந்தக்காரனுக்கு எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறதோ அவ்வளவு அக்கறை சாகுபடிக்காரனுக்கும் உண்டாகும்படியாக உற்பத்தியின் அளவைப் பெருக்கிக் காட்டவேண்டு

24th September 1956] [Sri P. G. Karuthiruman]

மென்பதான விதியையாவது சேர்க்கவேண்டும். சாகுபடிக்காரர்கள் இன்றைக்குத் தங்கள் வீட்டில் விழுகின்ற மாட்டு உரத்தைக் கூடக் கொண்டு போய் குத்தகைக்கு வைத்துக் கொண்டிருக்கிற வயல்களுக்குப் போடுவது கிடையாது. தங்கள் உரத்தை வெளியில் விற்பது பணமாக்கிக் கொண்டுவிடுகிறார்கள். காரணம் விளைவில் அவர்களுக்குப் பங்கு உண்டு என்று இருப்பதால் என்ன விளைந்தால் என்ன, விளைவில் பங்கு வந்து விடுகிறது என இருக்கிறார்களே தவிர நிலத்தில் அதிகமாக உற்பத்தியை உண்டாக்கவேண்டுமென்ற அக்கறை கொள்வது கிடையாது. அவர்கள் தங்கள் தங்கள் சொந்தக் குப்பைக் கூளங்கையாவது நிலத்தில் போட வேண்டுமென்று நிபந்தனை இல்லை. போடுவார்கள், நன்றாக உழைப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் தான் நிலத்தையே அவர்களுக்குக் கொடுப்பது. ஆனால் அவர்கள் போடுவது இல்லை. எப்படி விளைவில் இத்தனை பங்கு அவர்களுக்கு உண்டு என்று சட்டப்படி விதிக்கிறோமோ அப்படியே விளைவை இத்தனை பங்கு அதிகப்படுத்திக் காட்டவேண்டுமென்ற நிபந்தனையும் கூடவே இருந்தால்தான் அவர்கள் நாம் கொடுகின்ற உரத்தையும் அப்படியே நிலத்தில் போடுவார்கள், தங்களிடமுள்ள உரத்தையும் நிலத்தில் போடுவார்கள், இதைப்பற்றி பொறுக்குக் கமிட்டியிலேயே கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களிடம் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாவது உரம் அவர்களுக்குச் சப்ளை செய்து அந்த உரத்தை அவர்கள் நிலத்தில் போடும்படியாக அதிகாரிகளை நியமித்துக் கண்காணிக்கவேண்டும். உரத்தைப் போடும்படியான நிலைமையில் பூமியின் பாதுகாப்பு, அதன் நிர்வாகம், பொறுப்பு எல்லாம் மொத்த விளைச்சலில் இவ்வளவு என்று இருக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக இதை யார் நிர்ணயிப்பது? நிலத்தின் தரம், விளைச்சல் முதலியவற்றை எல்லாம் கலெக்டர் நிர்ணயிப்பது என்று சொல்லுகிறார்கள். தர இத்திலுள்ள பூமிக்கும், இன்றைகு இத்திலுள்ள பூமிக்கும் ஒரத்தில் வித்தியாசம் இருக்கும். மிக அதிகமாக விளையக்கூடிய பூமியாக இருந்தால் ஒரு ஏக்கராவுக்கு 40 மூட்டை நெல் வரையில் விளையும். என்னதான் மட்டமான பூமி என்றாலும் ஒரு ஏக்கராவுக்கு 20 மூட்டை விளையும். கலெக்டர் நாற்பது மூட்டை விளையக் கூடிய நிலத்தில் இருபது மூட்டைதான் விளையும் என்று நிர்ணயித்து விடலாம். அதனால் குறைவாகவே ஒரு முதலியவைப் போட்டுவிட்டு அந்த நிலத்தின் விளைவு 30 மூட்டையாகக் குறைந்து போகும் படியாக சாகுபடிக்காரன் செய்துவிட முடியும். பூமியின் சொந்தக்காரர்களும் எவ்வித முதல் போடவும் வர மாட்டார்கள். இதனால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படும். மொத்த விளைச்சலில் இவ்வளவு பகுதி அவர்களுக்கு என்று சட்டம் போட்டுவிட்டாலும் கூட அந்தச் சட்டத்தை சரியாக நிறைவேற்றுவதற்குப் பேர்துமான அதிகாரிகளைப் போட வேண்டும். அம்மாதிரியாக நாம் செய்யவில்லை என்று நினைக்கிறேன். இந்தியாவில் மிக அதிகமாக ஒரு ஏக்கராவில் இரண்டாயிரம் பவுண்டுகள் வரை அதாவது 16 மூட்டை சராசரியாக நெல் விளைய முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். பெரிய பண்ணைகளிலும்கூட இந்த அளவு உற்பத்தி செய்ய முடியாத நிலைமையான் ஏற்படும். ஆகவே ஒவ்வொரு பூமியிலும், ஒவ்வொரு இடத்தையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு வாரத்தை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்ற நிலையில் அவர்கள் உற்பத்திக் கணக்கை எடுத்துச் சொன்னால் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக குத்தகை கட்டும்படியான நிலைமையில் நிலச் சொந்தக் காரன் தானியமாகவோ, பணமாகவோ, நிலச்சொந்தக்காரர்களுடன் தாங்கள் செய்துகொண்டிருக்கும் ஒப்பந்தப்படி செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இதனாலும் பல சங்கடங்கள் வரலாம். நெல் மூட்டை பத்து ரூபாய்க்குத்தான் போட்டேன் என்று சொல்லி சாகுபடிக்காரர்கள் பணத்தை நிலக்காரர்களுக்குக் கட்டிவிட்டு அதிகமான விலைக்கு நெல்லை விற்கலாம். இதனால் குறைந்த பூமி உடையவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகவே விளையுமாபடியான தானியமாகவே குத்தகைப்படி நிலக் காரர்களுக்குச் சாகுபடிக்காரர்கள் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று செய்தாக வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri P. G. Karuthiruman] [24th September 1956]

மேலும் பூமியில் நெல் தவிர விளையும்படியான தானியங்களில் ஒரு பகுதி, நிலச் சொந்தக்காரனுக்குக் கொடுக்கும்படியாக நிர்ணயித்திருப்பது மிகவும் நல்லமுறை என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இந்தத் திருத்த நியாய வார மசோதாவில் மொத்த விளைச்சலில் எவ்வளவு பகுதி என்று நிர்ணயிக்கும்போது ஒவ்வொரு பூமியிலும் விளையும்படியான விளைச்சலை சொந்தக்காரனுக்குச் சப்ளை செய்யும்படியான நிலைமை இருக்கவேண்டும். ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை நியாய வார மசோதாவை திருத்த எடுக்கும் படியான நடவடிக்கை ஒவ்வொரு வருஷமும் இருக்கும்படியான நில வரத்தைக் கணக்கில் கொண்டு செய்யப்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக இன்னொரு விஷயம். குத்தகை எந்த இடத்தில் வசூல் செய்வது? பூமி இருக்கும்படியான குடியானவர்களுக்கு பெரிய பொறுப்பை சர்க்கார் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். தோட்டமாக இருந்தால் அங்கேயே பகிர்ந்து வரலாம். நெல் வயலில் இருக்கிறது. மழை வந்து விட்டது என்றால் தர்ம சங்கடமாகப் போய்விடக்கூடும். சாகுபடிக்காரர்களை நெல்லை விட்டுக்குக் கொண்டுவந்து போடும்படியான வேலையை வாங்கக் கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. இது அவ்வளவு சரியல்ல. தானியத்தைக் கொண்டுவந்து நிலக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கும்படியான தன்மையை ஏற்படுத்திவிட்டால் தான் அவர்களுக்கும் பொறுப்பு இருக்கும். நிலத்திற்குப் போகமுடியாத படிக்கும் மாணவர்கள் இருக்கலாம். விதவைகள் இருக்கலாம். நிலத்திற்குப் போய்த் தான் தங்களுக்குச் சேர வேண்டிய நெல்லை வாங்கிவரவேண்டுமென்று சொல்வது சரியாகாது. ஆகையால், மைனர் மாணவர்கள், விதவைகள், அவர்களுக்கு ஒரு விதி விலக்கு இருக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்.

பூமிகளிலேயும் பல ரகம் உண்டு. சில பூமிகளில் சாகுபடிக்காரர்கள் உண்மையிலேயே அதிக பாடுபட்டு உழைக்கவேண்டிய பூமிகள் இருக்கின்றன. தஞ்சாவூர் டெல்டா பிரதேச பூமிகள் அப்படியுடனவை அல்ல. தானாகவே வந்து தண்ணீர் பாயும்படியான பூமிகளில் மண்ணை மிதித்து விட்டு நடவு நடக்கூடிய அவ்வளவு சுலபமான வேலை பிடிக்கும் பூமிகளுக்கும் 60, 40 என்று வாரம் நிர்ணயித்து இருக்கிறோம். கிஸ்தி முதலியவைகளைக் கட்டும் பொறுப்பை நிலக்காரர்களிடம் விட்டுவிட்டு, உரம், விதை, மற்றச் செலவுகளை சாகுபடிக்காரர்கள் போட்டுக்கொள்ளவேண்டுமென்று செய்திருக்கிறோம். இவர்கள் தங்கள் பகுதியைச் சரியாகப்போட்டு நிலத்தில் பாடுபாடுவிட்டால் விளைவு பாதிக்கும். இதனால் கிஸ்தி முதலியவைகளைக் கட்ட முடியாத நிலைமை நிலக்காரர்களுக்கு ஏற்பட்டாலும் ஏற்பட்டுவிடக்கூடும். ஆகவே மொத்த உற்பத்தி 10 சதம் அதிகப் படுத்தியாவது காட்டவேண்டுமென்ற விதி இருப்பது அவசியம்.

நிலச் சீர்திருத்தம் செய்யும்போது மிகவும் அடிப்படையாகக் கவனிக்க வேண்டியது ஒரு முக்கியமான விஷயம். அதாவது விவசாயம் என்பது தேசத்தின் பொதுநலனைக் குறித்துச் செய்யப்படவேண்டிய தொழில். தேசிய உணர்ச்சியும், தேசியப் பண்பாடும் முக்கியமாக இதில் ஈடுபடுகிறவர்களுக்கு வேண்டும். நியாயவார மசோதாவில் உள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டே இருப்பதனால் பயன் இல்லை. அதை மிகைப் படுத்திப் பேசிக்கொண்டிருப்பதாலும் ஒன்றும் வந்துவிடாது. உணவு உற்பத்திப் பெருகி தேசம் சுபீட்சமாக இருக்கவேண்டுமானால் நிலக்காரர்களாக இருந்தாலும், குத்தகைக்காரர்களாக இருந்தாலும், விவசாயக் கூலிகளாக இருந்தாலும் தேசத்தின் நலனைக் கருதி தாங்கள் ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்து கொள்ளும் என்ற உண்மை நம்பிக்கையில் விவசாயத்தில் ஈடுபடவேண்டும். தங்கள் பொறுப்பை உணர்ந்து உணவு உற்பத்தியில் கவனமாக உழைக்க வேண்டும். விவசாயத்தில் வீணான சர்ச்சைகளை எல்லாம் கிளப்பிக் கொண்டிருக்காமல் தேசிய ஒற்றுமையைக் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். இராம ராஜ்யத்தைக் கனவு காண்கின்ற கம்பர் என்ன சொல்கிறார் என்பது பாருங்கள்.

கலம் சுரக்கும் நிதியம் கணக்கிலா
நிலம் சுரக்கும் நிறைவள நன்மணி
பிலம் சுரக்கும் பெறுதற் கரியதம்
குலம் சுரக்கும் ஒழுக்கம் குடிக்கெலாம்

24th September 1956] [Sri P. G. Karuthiruman]

என்கிறார். கணக்கில்லாத செல்வத்தைக்கொண்டு வந்து போட்டுவிட்டுப் போகின்றன மரக்கலங்கள். நவதானியங்களை விளைவித்துக் குவிக்கின்றது அந்நாட்டு நிலங்கள். இது இரண்டு இருந்தாலும் போதாது. நாட்டுக் குடிக்கு எல்லாம் ஒழுக்கம் மிகவும் இன்றியமையாதது. இதுதான் தேசியப் பண்பாடு. பெறுவதற்கு அரிய ஒழுக்கத்தை குடிக்கு எல்லாம் அவர்கள் பிறந்த சூலமே தேசிய ஒழுக்கமே கொடுக்கின்றது என்கிறார் கம்பர். மக்கள் எல்லோரும் நன்றாக வாழவேண்டும் என்றால் தேசியப் பண்பாடு, ஒழுக்கம் உயர்ந்த நிலையில் இருக்கவேண்டும். இந்த நியாய வார மசோதாவில் எத்தனையோ விதமான குறைபாடுகள் இருப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாம். “எல்லோரும் இன்புற்று இருக்க நினைப்பதுவே அல்லாமல் வேறொன்றையேன் பராபரமே” எனத் தாயுமானவர் சொன்னது போல எல்லா மக்களும் இன்புற்று வாழவேண்டுமென்ற ஒரே லட்சியத்தைக் கொண்டே இந்த மசோதாவை நம் சேஷமநல சர்க்கார் கொண்டுவருகிறார்கள் என்பதில் அபிப்பிராய பேதத்திற்கு இடமில்லை. எல்லோரும் இன்புற்று வாழ நாம் உழைக்கவேண்டும். யாரையும் துன்புறுத்தும் நோக்கத்தோடு எதுவும் பேசக்கூடாது. நியாயவார மசோதா மக்களுடைய சுபீட்சத்திற்கு வழி செய்யும் வகையில் நாம் எல்லோரும் நியாயமாக நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER: The rest of the day will be devoted to general discussion on the Bill. The hon. Leader of the Opposition will speak tomorrow and then the Hon. Minister will reply to the debate. I prescribe a time-limit of 10 minutes for each speaker.

* SRI C. KANDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப் 10-32
பொழுது சபை முன்பு இருக்கக்கூடிய நியாய வார மசோதாவின் மீது a.m.
இரண்டாம் முறையாகப் பொது விவாதம் நடக்கிறது. ஏற்கனவே பல விஷயங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. செல்தச் சட்டியில் சில திருத்தங்கள் இயற்றப்பட்டிருப்பதும் வாஸ்தவம். இந்தச் சட்டம் எந்த அளவுக்கு நமது நாட்டில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளின் நலன்களை பாதுகாக்கக்கூடியது என்பதுபற்றி நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய அவா. எனக்கு முன்பு அரசாங்கத் தரப்பில் பேசிய நண்பர் ஸ்ரீ கருத் திருமான் அவர்கள் வேடிக்கையாகப் பேசினார். “எல்லோரும் இன்புற்று இருக்க நினைப்பதுவே அல்லாமல் வேறொன்றும் அறியேன் பராபரமே” என்று முடித்தார். இன்னும் அவர் இந்த விஷயத்தை ஆழமாக பரிசீலனை செய்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். இது நம்மை எந்த இடத்தில் கொண்டு போய் விடும் என்பதை அவர் சரியாக புரிந்துகொள்ளவில்லை. இப்பொழுது நிலவிலரும் வாழ்க்கைத்தரத்திலே விவசாயிகளின் நிலைமை என்ன, எந்த அளவுக்கு நாம் முன்னேறியிருக்கிறோம், இன்னும் எவ்வளவு தூரம் செல்லவேண்டுமென்று அவர் ஆழமாக சிந்தித்துப் பார்த்தால் அவரது ‘எல்லோரும் இன்புற்றிருக்கும்’ லட்சியத்துக்கு மாறாக அவர் போய்க்கொண்டிருப்பது புலப்படும். இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்குவதுபற்றி பல சந்தேகங்களையும் அவர் ஒரு பக்கத்தில் கிளப்பினார். அவருடைய கண்ணோட்டத்தில் 100-க்கு 90 சத விதிக் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் பெய் யர்கள், அயோக்கியர்கள், வம்புக்காரர்கள். ஆனால், 100-க்கு 10 சத விதிக் இருக்கக்கூடிய நிலச்சவாந்தாரர்கள் ஹரிச்சந்திரனுடைய சந்ததி யார்கள். நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும் சரி, மிராசதார் களுக்கும் சரி ஒரு புதிய பண்பாடு ஏற்படவேண்டும். புதிய சூழ் நிலை நிலவ வேண்டும் என்றுதான் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கூப்பாடு போடு கிறார்கள். மிராசதாரர்களிடையேயும் அயோக்கியர்கள் இருக்கலாம் குடியானவர்களிலும் சிலர் அயோக்கியர்கள் இருக்கலாம். 200 வருஷ இடைக் காலத்தில் ஆங்கிலேயரின் கொதிபத்திய ஆட்சியின் திணிப்பினாலேதான் நிலப்பிரபுத்துவம் ஒங்கி வளர்ந்தது. சென்ற காலத்தில் தமிழ் நாடு எப்படி இருந்ததோ புதிய சூழ் நிலையில் அந்த நிலைமையை ஏற்படுத்த

[Sri C. Kandasamy] [24th September 1956]

வேண்டுமென்றுதான் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் கூக்குரல் போடுகிறோம். விவசாயிகளுக்குச் சில வசதிகள் இருந்தாலும்கூட அதை அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ளத் தகுந்த சூழ்நிலை ஏற்படவில்லை.

நிலச்சவான்தார்கள் 2,000 அல்லது 3,000 ரூபாய் கொடுத்து நிலங்களை வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்றும், அவர்களுக்கு நிலம் சுலபமாகக் கிடைக்கவில்லை என்றும் ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் நிலப் பிரபுத்துவம் எந்த சூழ்நிலையில் எப்படி ஏற்பட்டது என்பதை அவர் சிந்தித்ததாகத் தெரியவில்லை. பழைய காலத்தில் நம் கிராம அமைப்பு எப்படி இருந்தது, ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்தியத்தில் எப்படி இருந்தது? ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள் பி.ஏ. படித்தவர். அவருக்கு நடைமுறை தெரியும். அவர் கொஞ்சம் சரித்திரத்தைப் புரட்டிப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தக் காலத்தில் 1,000 ரூபாய் பெறும் புடியான நிலம் ஒரு ரூபாய்க்கு ஏலம் போடப்பட்டது. இது விஷயம் ராதா குமார் முகர்ஜி அவர்கள் எழுதிய சரித்திரப் புத்தகத்தைப் படித்தால் விளங்கும். எமாற்றத்தில் ஏற்றம் கண்டவர்கள் யார் என்பது பற்றித் தெரியும்.

இன்று தேசத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் தேச புனரூபீகரிப்பைச் செய்வதில் சில அத்தியாவசியமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டியிருக்கிறது. நாட்டின் தேவைக்கான உணவு உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது. தொழில் வளர்ச்சியில் மந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்திருக்கிறது. வியாபாரத்தில் மந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சப்சம் கஷ்டநினைவை அடைந்திருக்கிறது. மக்களுடைய மனோபாவத்தில் கஷ்டநினைவை ஏற்பட்டுக் கொண்டு, கொலை முதலிய கொடிய குற்றங்கள் அதிகரித்திருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் தகர்த்தெரிய அடிப்படையான பொருளாதாரத்தில் சில அத்தியாவசியமான மாறுதல்கள் ஏற்படுத்தவேண்டும். மேலெழுந்தவாரியாக எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எதிர்ப்பார்கள், தூண்டிலிடுவார்கள் என்றெல்லாம் ஸ்ரீ கருத்திருமன் கூறினர். அவர் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை சரியாக இருக்கலாம். அவர் தனவந்தராயிருப்பதால் அவருக்குக் கஷ்டம் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால், தமிழ்நாட்டு சமுதாயத்தில் அத்தியாவசியமான மாறுதல் ஏற்படவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் எதிர்க்கட்சியினர் பாடுபடுகின்றனர் என்பதை அவருக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அப்படியிருக்கையில் மக்களை நாங்கள் தூண்டிலிடுகிறோம் என்று சொல்லுவதை ஒப்புக்கொள்ளமுடியாது. அவர் ஊரிலும் சூழ்நிலை மாறத்தான் போகிறது. வரக்கூடிய சட்டத்தினால் சூழ்நிலை மாறுதல் ஒருமுகப்படுத்தப்படும். இந்த வகையில்தான் அரசாங்கமும் காங்கிரஸ் கட்சியும் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன என்று நினைத்தோம்.

அடுத்தபடியாக, ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு உரம் கொடுத்தால், அதை நிலத்தில் போடுவதற்குப் பதிலாக விற்றுவிடுகிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டினார். பெற்ற பிள்ளையை தாய் எந்த சூழ்நிலையில் விற்றாலோ, அதே சூழ்நிலையில்தான் விவசாயி உரத்தை விற்க நேரிகிறது என்பதை ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள் அறியவில்லை. நாளைக்கு பிள்ளை குட்டி பட்டினி கிடந்து சாகப்போகிறது என்ற நிலையில், உரத்தைப் போட்டால் மூன்று மாதம் கழித்து கிடைக்கக்கூடிய பலன் அவனுக்குத் தேவையில்லை என்று கருதி, அவன் உரத்தை உடனே விற்று சூழ்நிலை குட்டிகளை காப்பாற்றுவதே மேல் என்று நினைக்கிறான். ஆகையால், விவசாயி உரத்தை விற்றுவிடுகிறான், அயோக்கியன் என்றெல்லாம் மேலெழுந்தவாரியாகச் சொல்லுவதில் பிரயோஜனமில்லை. அதன் அடிப்படை காரணம் என்ன என்பதை சற்று ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

சட்டம் சம்பந்தமாக சில விஷயங்களைப்பற்றி இப்பொழுது பேசுகிறேன். பொறுக்குக் கமிட்டியில் வாரம் 60-40, 35-65, 33-63, 25-75 என்று வெவ்வேறு விதமாய் நிலத்தின் தரத்திற்குத் தகுந்தபடி நிர்ணயிக்கப்பட்டது. நிலத்தில் பல தரங்கள் இருக்கின்றன. பாசன வசதி குறைவான

24th September 1956] [Sri C. Kandasamy]

நிலங்கள் இருக்கின்றன. பாசன வசதி பல விதங்களில் மாறுபடக்கூடிய நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிற்குத் தகுந்தாற்போல் வார விதித் மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அறுவடைச் செலவை குடியானவர்கள் ஏற்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருப்பது நடைமுறையிலுள்ள வழக்கத்திற்கு மாறானது. அறுவடைச் செலவை குடியானவர்கள் ஏற்கவேண்டுமென்று இருப்பதால் 60-40 என்ற வார விதித் 50ர் அளவுக்கு பாதிக்கக்கூடும். அது 55-45 என்ற விதித்துக்குத் தான் குறைந்தாலும். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் எல்லா இடங்களிலும் அறுவடைச் செலவு பொதுப்படையாகக் கருதப்பட்டுதான் மீதி களத்து மேட்டில் பிரிவினை செய்துகொள்ளப்படுகிறது. ஆதலால் வழக்கத்தில் இருக்கிற படி அறுவடைச் செலவு பொதுப்படையாகத்தான் கருதப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோயம்புத்தூரில் நிலைமை எப்படி என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், மதுரை, ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களில் கிணறுப்பாசனம், ஏரிப் பாசனம் செய்யவேண்டிய இடங்களில் பம்பு செட்டுகள் வைத்திருக்குமிடங்களில் அந்த பம்பு செட்டுகளை பராமரிக்கும் செலவை ஏற்றுக்கொண்ட பிற்பாடும் 40 சத விதத்தானா வாரம் என்று சில விவசாயிகள் கேட்கிறார்கள். அது சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டிய விஷயம். மதுரை, ராமநாதபுரம் முதலிய இடங்களில் கிணறு ஏரிப் பாசன நிலங்களுக்கு ஏற்கனவே மூன்றில் இரண்டு பங்கு குடியானவர்களுக்கு வாரம் இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு எதாவது சலுகை கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

முதலில் பிரச்சிக்கப்பட்ட மசோதாவில் உளுந்து பயறு முதலியவைகள் குடியானவர்களைச் சேர்ந்ததாகும் என்று இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அந்தப் பயிர்களிலும் வாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களிலே “catch crop” பிரதானமான பயிராக இருக்கிறது. ஆகவே, எது “catch crop” என்று நிர்ணயிப்பதில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுமென்று கருதி எல்லாவற்றிலும் வாரம் கெடுத்தவேண்டுமென்று மாற்றப்பட்டது. இதனால் உளுந்து, பயிறு போன்ற பருப்புகளின் உற்பத்தி குறையத்தான் செய்யும். உணவு உற்பத்தி பெருகவேண்டுமென்று நாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, இந்தமாதிரி உற்பத்திக் குறைவை ஏற்படுத்தக்கூடாது. இதனால் பருப்பு வகையில் நம் ராஜ்யத்தில் பற்றாக்குறை ஏற்படும். ஏதோ இந்தப் பயிர்களெல்லாம் போட்டு விட்டால் தானாகவே விளையக்கூடியது என்று சொல்லப்படுகிறது. இது வாஸ்தவமாக இருந்தாலும், கடைசியில் இவைகளை ஒரு மாதம் அல்லது 20 நாட்கள் விவசாயிகள் குடும்பம் பூராவும் சேர்ந்துகொண்டு ஒவ்வொன்றாய் பொறுக்கிச் சேகரிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது.

உளுந்து பயறு முதலியவைகளை பொறுக்கி எடுக்கவேண்டும் என்றால் 10-43 a.m. அதற்கென்று படிக்கு ஒரு அணு விதம் விவசாயிகள் கூலி கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏற்கெனவே மிராசதாரர்களுக்கு உளுந்து, பயறு முதலியவைகள் பயிரிட்டால் அவைகளில் அவர்களுக்குப் பங்கு கொடுப்பது என்ற பழக்கம் இருந்து வந்திருக்கிறது. அப்படியே இப்பொழுது கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி இருப்பது நல்லதுதான். அப்படி மிராசதாரர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டியதும் நியாயம்தான். அவர்களுக்குக் கொடுப்பதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. அதனால் இந்த சட்டம் வருவதனால் மிராசதாரர்கள் அதிகப்படியாக பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதில் அர்த்தம் இல்லை. விவசாயிகள் அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்தால் நிலச் சொந்தக்காரர்களும் அதிகப்படியாக வாங்கிக்கொள்ளப்போகிறார்கள். அதனால் இப்படிப்பட்ட சட்டம் அவசியம் என்பதில் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. இதனால் மாகாணத்தில் பொருளாதார நிலைமை கெட்டு விடப்போகிறதில்லை. பொருளாதார நிலைமைக்கு குந்தகம் ஏற்பட்டுவிடப்போவதில்லை. ஒரு வேலிக்கு அதிகமாக நிலம் இருந்தால் அவர்களுக்கு இந்த சட்டம் பாதிக்காது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் அதிகமாக இருக்கமுடியாது. ஒரு வேலிக்கு மேல்

[Sri C. Kandasamy] [24th September 1956]

கொடுத்துவிடவேண்டும் என்று சொன்னால் அப்படி கொடுத்துவிடக் கூடியவர்கள் அதிகமாக இருக்கலாம். ஏற்கெனவே நாம் நில வெளியேற்ற தடுப்புச் சட்டத்தில் விதி விலக்கு அளித்திருக்கிறோம். அதன்படி பார்த்தாலும் இதனால் அதிகப்படியான நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பாதிக்கப்பட போவதில்லை. ஆகவே நூற்றுக்கு தொண்ணூறு பேர்களுக்கு இந்த சட்டத்தினால் பாதகம் ஏற்படப் போவதில்லை. சில்லறைக் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுடைய கணக்கைப் பார்த்தால் அதிகப்படியாக இருக்காது. அதனால் நான் சொல்கிறது என்னவென்றால் இந்தச் சட்டம் குறைவான பகுதிக்குத்தான் நன்மையை அளிக்கப்போகிறது.

ஆனால் இன்றைய நிலைமையை கவனித்தால், அதாவது பெரிய மிராசுதார்கள் போடும் கூக்குரலை பார்த்தால், அவர்கள் ஏதோ அதிகப்படியாக பாதிக்கப்படப்போவதாகத் தெரிகிறது. 6-2/3 ஏக்கருக்கு அதிகமாக வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்றும், அதற்கு அதிகமாக இருந்தால் நிலச் சொந்தக்காரருக்குக் கொடுத்துவிடவேண்டும் என்றும் சொல்வதனால் அதிகமாக நிலத்தை நிலச் சொந்தக்காரர் எடுத்துக்கொள்வதாகத்தானாகும். இதனால் நில வரம்பை கட்டுப்படுத்தக்கூடிய சட்டம் வந்தால்தான் இதன் நன்மையை சரியாக அனுபவிக்கலாம். அது வரையிலும் இப்படிப்பட்ட விலக்குக் கொடுத்தால் அது சரியாக இருக்காது என்பது எங்களுடைய அபிப்பிராயம். இதனால் கிராமங்களில் மிராசுதார்களுடைய கைதான் ஓங்கும்.

அடுத்தபடியாக வைக்கோல் சம்பந்தமாக ஒரு விதி கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதாவது விளைச்சலில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு நிலச் சொந்தக்காரருக்குக் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் சில இடங்களில், அதாவது திருநெல்வேலி போன்ற இடங்களில் வைக்கோலை கொடுப்பது இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் சில இடங்களில், வேலிக்கு புத்து அல்லது ஐந்து கட்டு வைக்கோல் கொடுக்கப்படும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். பல இடங்களில் பல விதமான கொள்கையை அனுஷ்டிக்கிறார்கள் வைக்கோல் கொடுப்பது சம்பந்தமாக. ஆனால் இப்படிப்பட்ட சட்டம் கொண்டுவந்தால் அங்கும் அதிகப்படியான வைக்கோல் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் மிராசுதார்கள் கேட்கிறார்கள், மாட்டுக்கு தீவனம் வேண்டாமா, தங்கள் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு வைக்கோலை விலைக்கு வாங்குவதா, தங்கள் வீட்டிலும் மாடுகள் கிடையாதா என்று கேட்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டியதுதான். அவர்கள் விரோதிகள் அல்ல. அவர்களும் மாடுகள் வைத்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான். ஆனால் நிலைமையை உணர்ந்து அவர்களும் பேச வேண்டும். எல்லோரும் நாட்டில் வாழவேண்டும் என்ற மனோபாவம் அவர்களுக்கும் ஏற்படவேண்டும். அவர்கள் நாட்டில் வாழவேண்டும் என்று நினைக்கிறபடி மற்றவர்களும் நாட்டில் வாழவேண்டும் என்ற மனோ நிலை அவர்களுக்கும் வரவேண்டும். அந்த அடிப்படையில்தான் ஐந்தில் ஒரு பங்கு என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதுதான். மிராசுதார்களுக்கும் ஒரு பங்கு கொடுக்கவேண்டியதுதான்.

அடுத்தபடியாக விவசாயிகள் டிபுடி கலெக்டருக்கு மனுச் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று கருதினால் விவசாயிகள் அதற்கென்று டிபாஸிட் கட்ட வேண்டும் என்றிருக்கிறது. அப்படி டிபாஸிட் கட்டவேண்டும் என்று சொன்னால் சில சமயங்களில் அவர்களால் அந்த டிபாஸிட் தொகையைக் கட்ட முடியாமல் இருக்கும். அதனால் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட பலனை அவர்கள் அனுபவிக்க முடியாமல் போய்விடும். அதனால் அட்வான்ஸ் பண்ணவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. இப்படிச் சொல்வதனால் அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளித்ததாக ஆகாது.

இந்தச் சட்டத்தில் பல முற்போக்கான அம்சங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் வரவேற்கவேண்டிய விஷயங்கள்தான். அவைகளை யெல்லாம் அப்படியே ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதுதான். பெரிய அம்சங்கள்

24th September 1956] [Sri C. Kandasamy]

இதில் அடங்கி இருக்கின்றன. அத்துடன் விவசாயிகளுக்கு நன்மைகளை அளிக்கக்கூடாத அம்சங்களும் இருக்கின்றன. அதாவது அவிபக்த குடும்பத்தில் ஒருவனுக்கு 30 ஏக்கர் நிலம் இருந்தால் அவன் அதில் 6-2/3 ஏக்கர் ஒவதுக்குக் கொண்டுவிட்டு மீதியைக் கொடுத்தவிடவேண்டும் என்றிருக்கிறது. இதுவரையில் அவன் 30 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டு தன்னுடைய குடும்பத்தை காப்பாற்றிவந்திருப்பான். அதையே தன்னுடைய வாழ்க்கைக்கு வைத்துக்கொண்டிருப்பான். அதை அவனிடமிருந்து வாங்கி விட்டால் அவனுடைய குடும்பம் எப்படி நடக்கும் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். ஏற்கெனவே நிலச்சீர்திருத்தம் வரப்போகிறது என்று சர்க்கார் பிரகடனப்படுத்தி விட்டதால் அநேகம் மிராசதார்கள் தங்களுடைய நிலை பாதுகாத்துக்கொள்வதன் பொருட்டு தங்கவிடத்திலுள்ள நிலங்களை பல விதத்தில் விநியோகம் செய்துவிட்டார்கள். தன்னுடைய தம்பிக்கும், தாயாருக்கும், தகப்பனுக்கும் என்று பகிர்ந்து கொடுத்துவிட்டார்கள். மற்றும் வரப்போகிற தேர்தலில் பார்த்துக்கொள்வோம் என்று கூட சொல்ல ஆரம்பித்த விட்டார்கள். எந்தச் சட்டம் வந்தாலும் அதன் பயனை அடைய விடாமல் செய்ய இப்பொழுதே மிராசதார்கள் அதற்குத்தக்க வேலை செய்து கொண்டுவருகிறார்கள். அவர்கள் செய்துவரும் பிரசாரத்தாலும் கூக்குரலிலும் ஏற்கெனவே அரசாங்கம் தளர்ந்துவிட்டது. அதன் அறிகுறிதான் இப்பொழுது ஒரு வேலிக்கு விதி விலக்கு அளித்திருப்பது. இனிமேலாகிலும் அப்படி அவர்களுடைய கூக்குரலுக்கு இடம் கொடுக்காமல் கூடிய சீக்கிரத்தில் நிலச்சீர்திருத்த சட்டத்தைக் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த சட்டத்தை எல்லோரும் ஏக மனதாக ஆதரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய பிரசங்கத்தை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI C. MUTHIAH PILLAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 10-50 a.m.
கூட்டுப் பொறுக்குக் கமிட்டியின் யாதாஸ்துடன் இந்த மசோதா வெளிவந்து இப்பொழுது நம் சபையின் முன்னதாக விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது மாகாணத்திலுள்ள நில விஸ்தரிணத்தை எடுத்தக் கொண்டால் மொத்த விஸ்தரிணத்தில் இதர ஜில்லாவில் பத்து சத விசதமும் தஞ்சை ஜில்லாவில் முப்பது சத விசதமே நிலம் சாகுபடியாளரிடம் இருக்கிறது. பொறுக்குக் கமிட்டியில் நம் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவரும் எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த மூவரும் இருந்தும் தஞ்சை ஜில்லாவில் எவ்வளவு சத விசத நிலம் பண்ணை சாகுபடிக்கும் எவ்வளவு சதவிசத நிலம் வர சாகுபடிக்கும் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் குறிப்பிடாமல் இருந்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பேர்கள் பொறுக்குக் கமிட்டியில் இருந்தும் அவர்களில் யாராவது பண்ணை நில வரம்பு சார்பாக எடுத்து பேசியதாகத் தெரியவில்லை. எழுபது சத விசதம் இருக்கும் பண்ணை சாகுபடியில் எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது என்ற கணக்கையே எடுத்துக் காட்டியதாக தெரியவில்லை. அப்படி எடுத்துக் காட்டியிருந்திருந்தால் அதை அரசாங்கம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அப்படி எடுத்துக்காட்டாததால் எந்த 70 சத விசதத்தினருக்கு சாதகம் ஏற்பட வேண்டுமோ அவர்களுக்கு சாதகம் ஏற்படாமல் இருக்கிறது. இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் மத்திய சர்க்காருடைய சிப்பதிகளுக்கு ஒரு வித இலாகையும் மாணா சர்க்காரில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு ஒருவித சலுகையும் கொடுத்து வருவதைப்போல்தான் இருக்கிறது. வார சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கும் பண்ணை சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கும் வித்யாசம் காட்டப்பட்டுக்கிறது. இதை அவர்கள் உணர்ந்திருக்கவேண்டும். இப்பொழுது அவர்களுடைய கூலியை நிர்ணயம் செய்யவில்லை. இந்த நிலைமையில் விவசாயத்தில் அமைதி ஏற்பட இடமில்லை. ஒரு பக்கத்தில் வார சாகுபடி செய்கிறவன் அதிகப்படியான வாரம் வாங்கிக்கொண்டும் பக்கத்து பண்ணையில் வேலை செய்யும் அதே விவசாயி குறைவான கூலி வாங்குவது என்றால் எப்படி அவனுடைய மனம் இருக்கும் என்பதை உணர்ந்திருக்கவேண்டும். எழுபது சத விசதம் இருக்கிறவர்களுக்கு குறைவான வரும்படி கிடைப்பதாகவும் 80 சதவிசதம் உள்ளவர்கள்

[Sri C. Muthiah Pillai] [24th September 1956]

அதிகப்படியான வருவாய் அடையும்படியான நிலைமையை இதன் மூலமாக ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இதை முதலில் நாம் பார்க்கவேண்டும். இந்த வித்யாசத்தை முதலில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். தஞ்சாவூரை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் ஆயிரம் ரூபாய் கிஸ்தி கட்டக்கூடியவர்கள் முந்தாறு பேர் இருக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கப் புள்ளி விவரங்களில் இருந்தே தெரிகிறது. சோஷலிஸ்டிக் பாட்டர்ன், சோஷலிஸம் என்று எப்படிச் சொல்லி சமுதாயத்தை அமைக்க நாம் விரும்பினாலும் ஆயிரம் ரூபாய்க்குமேல் கிஸ்தி கட்டுகிறவர்கள் முந்தாறுபேர் என்றால் அதில் இருநாறு பேர்கள் சொந்தப் பண்ணையிலேயே நிலச் சாகுபடியை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாதா? யாருக்கு இப்பொழுது அவசரமாகச் சட்டம் செய்யவேண்டும்? நடுத்தர விவசாயிகளை எல்லாம் பெரிதும் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் இப்பொழுது நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப்படுகிறதே தவிர அடிப்படையில் சரண்டிப் பிழைக்கின்ற இனத்தவர்கள் பூராவாகச் சொந்தப் பண்ணையில் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பதனால் அவர்கள் பாதிக்கப்படப்போவதில்லை. அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில் ஏன் சட்டம் செய்யக்கூடாது? சாகுபடியில் இவ்வளவு பங்கு சாகுபடிக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று செய்கின்ற இப்பொழுதே மொத்தம் இவ்வளவு ஏக்கர் வரையில்தான் சொந்தப் பண்ணையில் சாகுபடிக்கு நிலம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் வரம்பு கட்டக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். கூறிப்பிட்ட அளவு நிலத்தைப் பண்ணையில் வைத்துக்கொண்டு பாக்கியை கூட்டுறவு மூலமாகவோ அல்லது வார சாகுபடி செய்ய வசதி செய்யப்படவேண்டும். இப்படிச் செய்தால்தான் அதிகமான நிலம் சொந்தப் பண்ணையில் இருந்து விடுபட்டு விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வசதி ஏற்படும். உற்பத்தியும் பெருகும் எனச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அறுபது வாரம் என்பதில் எவ்விதமான திருத்தமும் செய்யவேண்டிய தேவை இல்லை என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது. இந்த வாரம் அதிகம் என்று சொல்லி சிலர் அதிகமாகக் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். நான் முன்பே எல்லா விதமான கணக்கையும் எடுத்துக்காட்டி இந்த வாரம் அதிகம் இல்லை, முன்பு இருந்ததைவிட 5 சதவிகிதம்தான் அதிகம் என்பதை மந்திரிகளிடம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். தஞ்சை ஜில்லா மிராசதாரர்களில் சிலர் என்னிடம் இது சம்பந்தமாக நேரில் வந்தபோதும் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். “ஆமாம், நீங்கள் சொல்வது உண்மை” என அவர்கள் என்னிடம் சொல்லிவிட்டுப் போவார்கள். இருந்தாலும் சுமமா இருக்கக்கூடாது, ஏதாவது ஆட்சேபணை தெரிவித்துக்கொண்டே இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக இம்மாதிரியாகக் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறோம் எனவும் சொல்கிறார்கள். ஸ்ரீ மணலிகந்தசாமி சொன்னதுபோல முன்பு களவடி, அறுவடைச் செலவு முதலியவைகளை எல்லாம் சாகுபடிக்காரர்களுக்கு இல்லாமல் வைத்தோம். இப்பொழுது அந்தச் செலவுகளை அவர்களுக்கே கட்டி 60 வாரம் என்று சொல்கிறோம். இதனால் முன்பு இருந்ததைவிட 5 சதவிகிதம்தான் அதிகம் கூட்டியிருக்கிறோமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

மேலும் விவசாயிகள், மிராசதார்கள் தங்களுக்குள் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தப்படி பணமாகவோ, நெல்லாகவோ அளிக்கலாம் என்று ஒரு ஷரத்து இருக்கிறது. அந்த மாதிரியாகச் செய்தால் விவசாயிகள் முதலில் பணமாகக் கொடுப்பதாகச் சொல்லி நெல்லை விற்புரிவார்கள். பிறகு அவர்களால் பணமும் கொடுக்கமுடியாது. ஆகவே கடன்பட்டு அவர்கள் நிலத்தைவிட்டே விலக்கப்பட்டுவிடாமலிருக்க நிச்சயமாக தானியமாகவே களத்தில் அளந்துவிட வேண்டுமென்று செய்துவிடுவதுகூட நல்லது என்று நான் சொல்வேன். இந்த ஷரத்து வழவழாவென்று இராமல் அழுத்தம் திருத்தமாக அமையவேண்டும். இல்லாவிட்டால் கட்டாயமாக குத்தகை பாக்கிக்காக நில வெளியேற்றம் நடக்கும் நிலைமைக்குக் கொண்டு போய் விடும்.

இயற்கைக் கோளாறுகளின் காரணமாக விளைவு பாதிக்கப்பட்டு ஒப்பந்தப்படி குத்தகை அளக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டால் பாதிக்கப்பட்ட காலத்திற்கு நிலக்காரர்களும் ஒரு பகுதி குத்தகையைத் தள்ளி கொடுக்க

24th September 1956] [Sri C. Muthiah Pillai]

வேண்டுமென்று செய்யப்பட்டிருக்கும் விதியை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் குத்தகை சரியாக அளக்காவிட்டால் நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டு ஒரு மாத காலத்திற்குள் என்பது ஆறு மாத காலத்திற்குள் என்று செய் தாலும்கூட சாகுபடிக்காரர்களை நிலத்திலிருந்து கட்டாயமாக வெளியேற்றம் செய்யும் ஷரத்து சரியாக இருக்கவேண்டும். குத்தகை சரியாக அளக்க வில்லை என்றால் தாங்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவோம் என்கிற பயம் அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டும். அது முன் சட்டத்தில் அமுலிலிருப் பதை உணர்த்தவேண்டும். அடுத்தபடியாக விவசாயிகளுக்கு கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக கொடுக்கப்படும் தக்காவிற்கடன் முதலியவைகளை விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக கொடுக்கும்படி செய்யவேண்டும். தவிர நிலத் திற்கு முதலில் செலவிடப்படும் தொகையின் பத்து சத விகிதமாவது **Land-owner** கொடுக்கவேண்டுமெனக் கண்டிப்பாகச் செய்யவேண்டும். அப்படி அவர்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று செய்தால்தான் விவசாயிகளும் சிரமம் இல்லாமல் சபீட்சமான நிலைமையில் மாடுகள் வாங்கவோ, சாகு படி, ஏரு செலவுகளைக் குறைக்காமல் செய்வதற்கோ வழிகள் ஏற்படும்.

மேலும் தஞ்சாவூர் பண்ணையார் சட்டப்படியும், இதன்படியும் மிராசு தார்கள் அனுவசியமாக குடியானவர்களினுடைய கேஸ் போட்டுக் கோர்ட்டுக்கு இழுத்தால் விவசாயிகளும் ஸ்டாம்பு ஒட்டி, வக்கீல்களை வைத்தே கோர்ட்டில் வாதிக்கவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. இதனால் விவ சாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள். அவரவர்களின் ஏஜெண்டுகள் கோர்ட்டுக்கு வந்தால் போதும் எனச் செய்தாகவேண்டும். அதேபோல் கோர்ட்டில் தீர்ப்பாகிவிட்டால் தீர்ப்பாகும்போது மற்ற கேஸ்களில் எப்படி ஜெயம் அடைந்தவர்களுக்கு கோர்ட்டில் ஆன் க்ஷே தொகையை கேஸ் தொடுத்தவர்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களோ அதுமாதிரி யாக இங்கே நஷ்டாநு ஏதுவும் கொடுப்பதில்லை. இதனால் மிராசுதார்கள் அனுவசியமாகக் கேஸ் தொடுத்தால் பத்துப் பதினைந்து நாள் தங்கள் தினக் கூலியை விட்டுவிட்டால் விவசாயி கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டி யிருக்கிறது. வக்கீல்களுக்கும் அனுவசியமாகப் பணம் கொடுக்கவேண்டி யிருக்கிறது. இதனால் தீர்ப்பு இவர்களுக்குச் சாதகமாக வந்தாலும்கூட நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அகவே நஷ்டாநு தொகையையும் செலுத்தி யாகவேண்டுமெனச் செய்வது நல்லது. அனுவசியமாகக் கேஸ்கள் வளரு வதைத் தடுக்கும் எனச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முன்பு நாற்பது வாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஏற்படுத்தினோம். அடை சீட்டு ஏற்படுத்தவில்லை. இதனால் ஏராளமான கேஸ்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. சிரமம் உத்தியோகஸ்தர்கள் ஸ்தல அதிகாரிகள், முக்கியஸ்தர்கள் முதலியோர் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. அதிகாரிகளைப் போட்டு எந்த எந்த விவசாயி எந்த எந்த நிலத்தைச் சாகுபடி செய்கிறான் என்று கணக்கு ஏற்படுத்தி யாகவேண்டும். இந்த மாதிரியான ரிஜிஸ்டர் ஏற்படுத்தப்படாவிட் டால் பலவிதமான தொந்தரவுகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டே இருக்கும்.

இப்பொழுது நாம் செய்கின்ற திருத்தங்களின்படி நடுத்தரக் குத்தகைக் காரராக இருந்தாலும் சரி பெரிய குத்தகைத்தாரானாலும்கூட இவர்கள் தங்களிடமுள்ள ஒரு வேலி, இரண்டு வேலி நிலத்தை ஜாமீன் வைத்து சட்டத்தில் வசதியில் இழக்கும்படியான நிலைமை ஏற்படுகிறது. அறுபது வாரம் என்று ஏற்படுத்தும்போது நடுத்தரக் குத்தகைதாரர்கள் இருக்க வேண்டுமா அல்லது நிலத்தை நிலச்சவாந்தார்களிடம் விட்டுப்போவது சரியா என முடிவுசெய்யவேண்டும். இது மிக்க அவசியம்.

முக்கியமாக நான் சொல்லியிருக்கிற ஏழு, எட்டு விஷயங்களில் சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அதற்குத் தகுந்தபடி திருத்தங்கள் செய்யவேண்டும். இப்பொழுது செய்யவில்லை என்றால் பின்பு கஷ்டம் வரும் என்று சொல்லி என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[24th September 1956]

11
a.m.

* SRI Y. MANJAYA SHETTY : Mr. Speaker, Sir, of all the sittings of this House, I consider the present sitting one of great importance and significance, not from the point of view of the impending reorganization of States but from the point of view of the beneficent measures undertaken by the Government to afford relief to the peasants of the State. There has been an insistent demand for agrarian reforms from every section of the House. I am glad that the Government, after overcoming all the legal and constitutional difficulties, have come forward to introduce two important Bills, the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill and the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill. We, the Members representing South Kanara, have been insistently demanding for agrarian reforms, especially for the security of tenure and the fixation of fair rent. We are glad that, in spite of the impending reorganization of States, the Government have included South Kanara also within the purview of this Bill. We are thankful and grateful to the Government for it. Permit me to say that we were almost on the verge of disappointment. We thought that the Fair Rent Bill would not see the light of day before the reorganization of States. But we are glad that the Government have been pleased to afford relief to the peasants of South Kanara district also. We consider this Bill a parting gift on the eve of reorganization of States and we assure the Government that we will make the best use of it for improving the economic conditions of the peasants of South Kanara. Let me take this opportunity to request the Government not to be merely content with the passing of this Bill into an Act, but to see that the Act is enforced before the reorganization of States takes place, so that the people of South Kanara may part from this State with supreme satisfaction and happiness at the good things that the Government have done for their welfare.

In this Bill, the landlord's share is fixed at 40 per cent and the tenant's share at 60 per cent of the produce of all crops including catch crops. In the Original Bill as introduced, there was no provision for giving to the landlord any share in the produce of catch crops. But unfortunately, in the Bill as amended by the Select Committee, provision is made for giving to the landlord a share in the produce of catch crops. This is really a great injustice done to the tenants.

The tenant's share as provided for in this Bill is, I submit, too low. After paying the rent, the tenant will be left with very little to maintain himself and his family. I need not explain in detail the difficulties of most of the tenants of this State. They have neither decent houses to live in nor sufficient clothes to cover their bodies. In order to improve their economic condition and make them lead a better life, a duty is cast upon the Government to see that the tenants get a higher share of the produce that they raise. Bombay is one of the first and foremost States which introduced tenancy legislation long back. The Bombay Government fixed the landlord's share at one-third of the produce in the

24th September 1956] [Sri Y. Manjaya Shetty]

first instance, and reduced the share to one-sixth subsequently. It will be better if this Government follow the fine example set by the Bombay Government and fix the landlord's share at one-third of the produce. The Hon. the Revenue Minister made a trip to Delhi and consulted the Planning Commission. I am told that the Planning Commission has advised him to reduce the fair rent payable by the tenant to less than 40 per cent of the produce. I do not know whether the Government will bring in any amendment to reduce the fair rent. I have given notice of an amendment for reducing the fair rent to 33-1/3 per cent. I hope the Government will accept it, if they think that they should follow the advice given by the Planning Commission.

In the Bill as introduced, a landlord was prohibited from claiming any service from the cultivating tenant and also for the free use of his cattle. In the Bill as amended by the Select Committee, a landlord is given the right to claim free service from the cultivating tenant and also to the free use of his cattle in certain circumstances. I must say that this is a very retrograde step. One can very well understand and appreciate if one renders service voluntarily or in lieu of payment of wages. But it is inconceivable that the provisions of a Statute should allow a landlord to demand free service from his tenant. I think a good Government will not allow such a thing and will not allow this form of slave trade. I hope the Government will remove that provision from the Bill and see that its fair name is not tarnished by the retention of that provision.

There is a provision in the Bill to the effect that the tenant can pay either the contract rent or the fair rent whichever is less.

(Deputy Speaker in the Chair.)

That provision was there in the original Bill. But when the Bill went before the Joint Select Committee, that provision was taken away, and the tenant is now made to pay either the contract rent or the fair rent whichever is higher. This will cause great hardship to the tenant who has been paying contract rent which is less than fair rent. I hope in the interests of meting out justice to the tenants, the provision in regard to payment of rent, as it stood in the original Bill, may be retained. With these words, Sir, I support the Bill.

11-10
a.m.

* SRI A. K. SUBBIAH: கனம் உதவி சபநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைக் குறித்து நாம் சுமார் ஒண்ணரை வருஷங்களாகப் பேசிக்கொண்டு வருகிறோம். கடந்த இரண்டு மூன்று தடவைகளாகச் சட்டசபையில் விவாதித்து வருகிறோம். குறிப்பாக இந்த மசோதா சட்ட மாக்கப்பட்டு அமுலுக்கு வந்தாலும் நாம் எதிர்ப்பார்க்கின்ற அளவுக்கு மிராசதாரர்கள் சட்டப்படி நடந்து கொள்ள மாட்டார்கள். இந்தச் சட்டப்படி விவசாயிகள் பலனை அருபவிக்கமாட்டார்கள் என, நான் கருதுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால் சென்னை ராஜ்யத்தில் இருக்கக் கூடிய நிலப் பிரபுக்கள் தங்களை எந்தச் சட்டமும் பாதிக்காத வகையில் சில முறையைக்

[Sri A. K. Subbiah] [24th September 1956]

கையாண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த சில வருஷங்களாகவே சுப்பிரமணியம்கமிட்டி, ராகவைய்யா கமிட்டி, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ்கமிட்டி முதலியவைகள் நிலச்சீர்திருத்தம் செய்வதைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து காலத்திலேயே ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளை பண்ணையில் இருந்தும் வெளியேற்றி, நிலத்திலிருந்தும் வெளியேற்றி அவர்கள் சொந்த சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். குறைந்த கூலிக்கு விவசாய தொழிலாளிகளை கூலிகளாக வைத்துக்கொண்டு வேலை வாங்கி வருகிறார்கள்.

பெரிய மிராசதார்கள் சிறு நிலச்சுவன்தாரர்களை தூண்டிவிட்டு, விவசாயிகளுக்கும் சிறு மிராசதார்களுக்கும் கலவரத்தை ஏற்படுத்தும்பொருட்டு சட்டத்தை எதிர்த்து மிகப் பெரிய கிளர்ச்சிசெய்து கிராமம் தோறும் சங்கங்கள் அமைத்து கலகம் மூலுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இந்தப் பெரிய நிலத் திமிங்கிலங்கள் சிறு நிலச்சுவன்தார்களின் நிலங்களை அபகரித்துக்கொள்ள இம்மாதிரியான சூழ்ச்சி செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிலத்தின்பேரில் கடன் கொடுத்து அவர்களை பெரும் கடனாளிகளாக ஆக்குகிறார்கள். கடையில் அவர்கள் கடனை திருப்பிக் கொடுக்கமுடியாத நிலையில் நிலத்தை விற்கமுன்வரும்போது பெரிய மிராசதார்கள் அதை வாங்கிக் கொள்வார்கள். இதற்காக அவர்கள் ஒரு பெரும் இயக்கத்தை நடத்திக்கொண்டு மிட்டி கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் கண்டு சர்க்கார் சிறிதளவும் சட்டைச்செய்யக்கூடாது.

முன்பு நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள தஞ்சை பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம், குத்தகைத்தாரர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் இவைகளை எடுத்துக்கொண்டோமானால், எதிர்பார்த்த அளவுக்கு குத்தகைக்காரர்களுக்கும் சாகுபடியாளருக்கும் நிரந்தர நிவாரணம் கிடைக்கவில்லை : அவர்களின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படவில்லை. காரணம் அங்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளை பணம் படைத்த மிராசதார்கள், தங்கள் வசப்படுத்திக்கொண்டு சட்டத்தை சரிவர அமுல் நடத்தமுடியாமல், நிலைமையை சிறுஷ்டிப்புகிறார்கள். போலீஸ் காரர்களை உபயோகப்படுத்தி விவசாயிகளை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு, குறைந்த கூலியைக் கொடுத்து, வேலை வாங்கியிருக்கிறார்கள். நியாயவர சட்டமும் அமுலுக்கு வந்தால், அப்பொழுதும் இம்மாதிரி நிலைமையே ஏற்படும். ஆகவே சட்டத்தை மீறும் மிராசதார்கள்மீது கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்க சட்டத்திலே வழி வகைகள் செய்யப்படவேண்டும். குற்றவாளிகளை தண்டிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். உதாரணமாக தஞ்சை பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் மிராசதார்கள் குத்தகை சீட்டு எழுதித்தராவிட்டால் அவருக்கு ரூ. 50 அபராதம் விதிக்கலாம் என்று விதி இருக்கிறது. ஆனால் மிராசதார்கள் குத்தகை சீட்டு எழுதிக்கொடுப்பதேயில்லை. இருந்தபோதிலும் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது கிடையாது. இம்மாதிரி நிலைமையில் சட்டம் அமுலாகிறது.

திட்டக் கமிஷன் விவசாயிகளுக்கு 75 சதவிகிதமும் மிராசதார்களுக்கு 25 சதவிகிதமும் வாரம் சிபார்சு செய்திருந்தபோதிலும்கூட, 40—60 என்ற விகிதத்தில்தான் வாரம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. திட்டக் கமிஷன் சிபார்சு செய்துள்ள விகிதத்தையே நிர்ணயித்திருக்கவேண்டும். இந்த 60 சத விகித வாரமும் விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவுக்கு உறுதியாகக் கிடைக்கும் என்று யோசனை செய்யவேண்டும். காரணம் அறுவடைச் செலவை விவசாயிகளே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியிருப்பது தவறாகும். நாம் நடைமுறை பழக்கத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அறுவடைச் செலவு போக மீதம் இருக்கக்கூடிய விளைச்சலில்தான் மாமூலான பழக்கப்படியுள்ள விகிதத்தில் வாரம் பிரிக்கப்படுகிறது. அறுவடைக்கூலி, தரிசுக்கூலி, விதை இவைகளுக்காக முறையே குறைந்தபட்சம் 10, 13 கலம் போய்விடும். மீதி 36, 37 கலம்தான் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும். ஆகையால் 40—60 என்று வாரம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், அது மிராசதார்களுக்கு ஆதாயமாக இருக்கக்கூடிய நிலையில்தான் இருக்கிறது.

24th September 1956] [Sri A. K. Subbiah]

ஆகவே, அறுவடைச் செலவு போக மீதி இருக்கக்கூடியதை 60:40 என்ற விகிதத்தில் பிரித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சட்டத்தை மாற்ற வேண்டும்.

உருந்து, பயறு இவைகளையும் மிராசுதார்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கூறியிருப்பது சரியல்ல. உருந்து, பயறு போன்றவைகளை விவசாயிகளே வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று மசோதாவை திருத்தி அமைக்கவேண்டும்.

நிலத்துக்கு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டியது மிகவும் அவசியம். ஏக போகமாக ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை மிராசுதார்களே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முன் சொன்ன மாதிரி பண்ணையாட்கள் வெளியேற்றப்பட்டு அவர்களிடமிருந்த நிலங்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் அவர்கள் எவ்வளவு நிலம் வைத்திருக்கலாம் என்பதற்கு ஒரு வரம்பு கட்டவேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

விவசாயிகளுடைய தகராறுகளை தீர்த்துவைப்பதற்கு ஆர். டி. ஓக்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி இல்லாமல் பிரதேசவாரியாக கோர்ட்டுகள் அமைக்கப்படுவன. அப்படிச் செய்தால்தான் விவசாயிகள் ஆங்காங்கு தங்கள் வழக்கை எடுத்துக்கொல்லி நியாயம் பெற்றுக்கொள்ளமுடியும். இம்மாதிரி ஒரு திருத்தத்தை இந்த மசோதாவில் சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Sir, the Joint Select Committee report on the Fair Rent Bill that is now before the House is to my mind rather disappointing in many respects. The first point is that the fixation of fair rent at forty per cent on a uniform basis is not at all justifiable, because in one and the same village, there are different kinds of lands. Lands vary from place to place and village to village. There is much disparity between lands in one taluk and another. Hence one cannot arbitrarily fix the ratio at 60 : 40. There should be a complete revision of the fair rent on the basis of fertility of the soil. The committee says that it is of the opinion that, because the Planning Commission has suggested only 20 per cent, it could not enhance the proportion. Is this any logic or argument, I ask. The committee has reduced the rent for garden land, lands that are irrigated by lift irrigation, and dry lands. We find there is very great disparity in payment of rent. Take for instance dry lands. Some of the dry lands have been reclaimed at considerable cost by the landowners. On these lands, if the tenant grows commercial crops (allowing that the season is favourable), he will derive twice or thrice the income that he would get from wet lands. So, we cannot arbitrarily reduce the rent for dry lands to 25 per cent. With regard to fair rent payable in respect of garden lands also, we must go into the matter deeply and revise the provisions incorporated in the Bill in respect of them also.

11-20
a.m.

The Joint Select Committee has made certain changes with regard to sharing of straw and catch crops and has given some concessions to the landowners in these matters. According to the present provisions of the Bill, a landowner cannot compel his tenants to manure the lands he has taken on lease. There must be some provision incorporated in the Bill, Sir, to see that the

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [24th September 1956]

tenants who are put in possession of the land manure it sufficiently well. In many cases, the economic condition of the tenants is very bad and they are not in a position to manure the lands they have taken on lease adequately. Even the loans given by the Government for the purpose of purchasing manure are utilised towards payment of interest on loans taken by them from money-lenders or for other purposes. Therefore it is very necessary that there should be some provision incorporated in the Bill to see that the lands that are put in possession of tenants are manured properly. In many cases small landowners are in a very miserable condition. Shri K. Patil from Maharashtra region who gave evidence before the Land Reforms Committee of the Parliament stated "that in the State of Bombay the tenants were prosperous people and that landowners were unfortunately labourers on their own land which was being cultivated by the tenants". Further in the Second Five-Year Plan it has been stated "that the economic circumstances of small owners are not so different from those of the tenants and that tenancy legislation should not operate to their disadvantage." That is the position prevailing in many districts in this State also. Many small landowners are in a miserable plight and they should be exempted from the operation of the provisions of the Bill.

My next submission is that to some extent the owners of land may be given the right to decide the nature of crop or crops that should be grown on the land. In addition, there should also be a limit placed with regard to the extent of land that a tenant may have for personal cultivation. Only in respect of such of those tenants as come under the definition of 'cultivating tenants' as defined in this Bill a ceiling has been fixed on the extent of land a tenant can cultivate. But in many places there are a large number of tenants who own vast extent of land, who are more or less intermediaries and who do not come under the operation of any of the provisions of this Bill. In respect of them also, a ceiling should be fixed. There should also be a provision incorporated in the Bill by which the tenants should be compelled to fulfil their obligations with respect to payment of rent either in kind or cash at the stipulated period. With regard to silt clearance and improvements, the responsibility is placed, according to the provisions of the Bill, on the landowner and on the cultivating tenant in the case of field channels. Now, all these things are done by both the landowners and tenants on mutual understanding. In many places *kudimaramath* work is done by both the landlords and tenants. As provided for in the Bill it is not possible for the landowners to clear the silt in the case of big channels and the co-operation of tenants is also required for this purpose.

These are some of the few observations which I wish to make and I am sure the Government will consider all these and do justice to the landowners. With these few words, I resume my seat.

24th September 1956]

SRI K. R. NALLASIVAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் 11-25
அவர்களே, இன்றைய தினம் சபையில் விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய a.m.

நியாய வார நிர்ணய மசோதா சட்டமாதல், அதனால் நமது மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு பெருமளவிலே நன்மை விளைவும் என்று சொல்லமுடியாது. ஏனென்றால், சட்டத்தில் ஒரு சில நன்மைகள் அளிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், அந்த நன்மைகளை அனுபவிப்பதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலை கிடையாது. ஆரம்பத்தில் தஞ்சை ஜில்லாவில் அவசரச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. பிறகு சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இருந்தபோதிலும்கூட விவசாயிகளிடையே ஒருவிதமான மனமாறுதலும் காணப்படவில்லை. அதற்குப் பதிலாக கிளர்ச்சி செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம்தான் அவர்களிடையே மேலோங்கி நிற்கிறது. இந்தச் சட்டங்களின் மூலம் எதிர்பார்த்த பலன் எதுவும் பெருவாரியான மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. இன்றைக்கு ஆட்சியாளர்களுக்கு விரிவான நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவந்து அதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு பரிபூரண நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்தால், இம்மாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. ஜனங்களிடத்திலே ஏற்பட்டிருக்கும் புரட்சி மனோபாவத்தில் எங்கேயாவது ஓட்டைபோட்டு அந்த எண்ணத்தை மாற்றவேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்தோடு தான் இந்த மசோதாவில் பல பலவீனமுள்ள வரத்துகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த மசோதாவை எடுத்துக்கொண்டால், நிலச்சுவானதாரர்களுக்கு 40 சதவிகிதமும் விவசாயிகளுக்கு 60 சதவிகிதமும் வாரம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் திட்டக் கமிஷன் குறைந்த பட்சம் 75 சதவிகித வாரம் நிலத்திலே உழக்கடியவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று நிர்ணயித்திருக்கிறது. திட்டக்கமிஷன் முடிவுகூட புரட்சிகரமானது என்று சொல்லிவிட்டமுடியாது. அதைக்கூட சர்க்கார் ஏற்படுத்தத் தயாராக இல்லை. தஞ்சை ஜில்லாவில் அவசரச் சட்டம் வந்தபொழுது பெருவாரியான நிலச்சுவானதாரர்கள் விவசாயிகளை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றி விட்டார்கள். பிறகு வாரக் குத்தகை என்ற முறையிலே இல்லாமல், குத்தகை சீட்டு எழுதிக்கொடுக்காமலே வாய்மொழியாகவே பேசிக்கொண்டு பொலியிட வாங்கிக்கொண்டு காலத்தை ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது, 60:40 நியாயவார மசோதாவை கண்டித்து பெரிய நிலச்சுவானதாரர்கள் கூக்குரல் போடுகிறார்கள். சட்டத்தின் மூலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய சலுகைகளை விவசாயிகள் உண்மையிலேயே அனுபவிப்பதற்கு வழி வேண்டும். அந்த வழி சட்டத்திலே கிடையாது. காரங்கிரஸ் சர்க்கார் ஆட்சிக்கு வந்து 5 வருடங்கள் ஆகி விட்டது. இன்னும் நிலச்சுவானதாரர்கள் தங்கள் சொந்த சாகுபடிக்கு இவ்வளவு நிலம் வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பதை நிர்ணயம் செய்யவில்லை. உண்மையிலே விரிவான நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவராமல் தஞ்சை ஜில்லா பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டம், குத்தகைக்காரர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம், நியாயவார சட்டம் இதையெல்லாம் கொண்டுவருவதில் பிரயோஜனமில்லை. ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் சென்ற பிறகு ஸ்ரீ காமராஜ நாடார் வந்தவுடன் தமிழருக்குத் தமிழர் வந்திருக்கிறார், விரிவான நில சீர்திருத்த சட்டம் கொண்டுவரப்படும் என்றெல்லாம் விளம்பரம் செய்யப்பட்டது. ஆனால் சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் சட்டங்கள் ஜனங்களுடைய கண்ணைத் துடைப்பதாக இருக்கின்றனவே தவிர. உழைக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு ஒரு புத்தணர்ச்சி ஊட்டக்கூடியதாக இல்லை. சர்க்கார் தரப்பில் ஒரு அங்கத்தினர் பேசும்பொழுது நிலம் 10,000 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கப்பட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னார். நிலத்திலே உழைத்து நிலம் வாங்கிவிட்டமுடியாது. வேறு வழியில்தான் நிலம் வாங்க வேண்டும். நான் பூராவும் மீ. வி. மக்களோடு நிலத்தில் உழைத்தாலும், அதிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தைக்கொண்டு நிலம் வாங்கிவிட்ட முடியாது. பெரிய நிலச்சுவானதாரர்கள் தாங்களாகவோ அல்லது தங்கள் உறவினரைக்கொண்டே சொந்த சாகுபடி செய்யத் தயாராக இருந்தால் அவர்கள் சொந்த சாகுபடிக்கு நிலம் ஒதுக்குவது பற்றி ஆட்சேபணியில்லை.

[Sri K. R. Nallasivam] [24th September 1956]

விவசாயிகளுக்கு 75 சத விசிதமும் நிலச்சவாந்தாரர்களுக்கு 25 சத விசிதமும் வாரம் நிர்ணயிக்கும்வரையில் இம்மசோதா திருத்தி அமைக்கப்படவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் சர்க்காருக்கு விவசாயிகளிடத்தில் அக்கறை இருக்கிறது என்று சொல்லமுடியும். அதுவுமல்லாமல் இப்படி துண்டு துண்டாக சட்டம் கொண்டு வருவதில் பிரயோசனமில்லை. நிலச்சவாந்தார் உயர்ந்த பட்சமாக எவ்வளவு நிலம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்பதற்கு ஒரு வரம்பு கட்டி சீக்கிரமாக ஒரு மசோதா கொண்டு வந்தால் தான் விவசாயிகளுக்கு நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

11-31
a.m. SRI G. VAGHEESAM PILLAI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நியாய வார மசோதா சம்பந்தமாக இரண்டு விஷயங்களை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இவைகளில் ஒன்று உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவது, மற்றொன்று பாடுபட்டு உழுகிறவர்களுக்கு லாபம் கிடைப்பது. இதைப்பற்றி கவனித்தால் காலாகாலத்தில் நிலத்தில் பயிரிட்டு வந்தால் உற்பத்தியை பெருக்க முடியும். அதே மாதிரி உரம் முதலியவைகள் காலாகாலத்தில் நிலத்திற்கு போட்டால் உற்பத்தியை நாம் அதிகமாகப் பெருக்கிக் கொள்ளலாம். சாதாரணமாக நிலத்திற்கு அதிகப்படியாக உரமிட்டால் அதிகமாக உற்பத்தியை பெருக்கலாம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்தான். நிலச்சவாந்தார்கள் நிலத்திற்கு அதிகப்படியாக உரமிட்டால் அதிகப்படியாக உற்பத்தியை எதிர் பார்க்கலாம். அதிகப்படியான விளைச்சலும் கிடைக்கும். உரம் இடுவதில் பத்து சத விசிதம் அதிகப்படியாக உரமிட்டால்தான் விளைச்சலிலும் பத்து சதவிசிதம் அதிகப்படியாக எதிர்பார்க்கலாம். அதனால் நாட்டிற்கும் அதிகப்படியான வருமானம் கிடைக்கும், விவசாயிக்கும் அதிகப்படியான வருமானம் கிடைக்கும். நில சொந்தக்காரருக்கும் அதிகப்படியான வருமானம் கிடைக்கும். ஆகையால் நிலத்திற்கு உரம் இடுவது என்பது முக்கியமான காரியம். பத்து கலம் கிடைக்கக்கூடிய இடத்தில் அதிகப்படியாக உரமிட்டால் ஐம்பது கலம் கிடைப்பதற்கு வழி ஏற்படும். இதை முதலில் நாம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பயிரிடுபவனுக்கும் லாபம் கிடைக்கும். நிலச்சவாநுக்கும் லாபம் கிடைக்கும். இந்த அளவில் சர்க்கார் இந்த மசோதாவிற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதனால் நிலத்தை பயிரிடுபவனுக்கு பணம் கொடுத்து உதவ வேண்டும். கூட்டுறவு முறையிலாவது விவசாயம் செய்கிறவனுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். குறைந்தது பத்து சத விசிதமாவது வசதி செய்து கொடுத்தால்தான் உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு வசதி ஏற்பட்டு விவசாயி லாபம் அடைவதற்கு வழி ஏற்படும். இவர்களுக்கு லாபம் வருமோ, அந்த வகையில் சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதன் காரணத்தால் நிலச்சவாந்தாருக்கும் பத்து சத விசிதம் அதிகப்படியாக லாபம் எதிர்பார்க்கலாம். அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து அந்தக் கடனை வெள்ளாமையின் முதல் சார்ஜாக வைத்துக்கொள்ளலாம். அதன் மூலம் நம்முடைய உற்பத்தியை நாம் பெருக்கிக் கொள்ள வகை செய்து கொள்ளவேண்டும். உரமிடுவதற்கு வசதி செய்து கொடுத்து பரஸ்பரம் இருவருக்கும் லாபம் கிடைக்கும். எல்லோருக்கும் செளகரியம் ஏற்படும். இப்படிப்பட்ட திருத்தத்தை சர்க்கார் அவசியம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும் சில்லரை மராமத்துகள் அநேகம் இடங்களில் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆத்துமடை, குளத்து மடை, மராமத்து சில்ட்கிரியரன்ஸ் முதலியவைகள் பல இடங்களில் பல வருஷங்களாகவே நடைபெறாமல் இருக்கிறது. அதனால் பெரிய அளவில் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளை எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்தால் மூன்றிலிருந்து குறைந்தது ஐந்து சத விசிதமாவது உற்பத்தி அதிகரிக்கும். இவைகளை

24th September 1956] [Sri G. Vagheesam Pillai]

யெல்லாம் செய்வதற்கு கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் மூலமாக விவசாயிக்கும் நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கும் கடன் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும். நிலச்சுவான்தார்கள் இதை பயன் படுத்திக்கொள்ள வசதி செய்து கொடுத்தால் அதை பிற்பட்டு ஈடு செய்து கொள்ளலாம். இப்படிப்பட்ட ஒரு திருத்தமும் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த அளவிலும் பயிரிடுகிறவர்களுக்கு அட்வான்ஸ் கொடுத்து உதவி அளிக்க வேண்டும். இதனால் அவர்களுக்கும் லாபம் கிடைக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் லாபம் கிடைக்கும்.

எந்த மகசூல் செய்வது என்பதைப்பற்றிய அக்கறை நிலச் சொந்தக்காரருக்கும் இருக்கவேண்டும். அதனால் நிலச்சொந்தக்காரருடைய நிலம் நல்ல முறையில் பாதுகாக்கப்படும்.

சட்டத்தில் வாரத்தைக் கொடுக்கப்படும்போது “காஷ் ஆர் கைன்ட்” என்று சொல்லப்படுகிறது. சிலர் ரொக்கமாகவே அல்லது சிலர் தான்யமாகவே கொடுக்கலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. பயிரிடுகிறவன் தான்யமாக கொடுக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்ய வேண்டியதுதான் நியாயம். ஏனென்றால் ரொக்கம் கொடுக்கும் சமயத்தில் எந்த விலையை வைத்துக்கொடுப்பது என்ற தகராறு ஏற்படும். அறுவடை காலத்தில் விற்பனை விலையை வைத்துக் கொடுக்கிறதா அல்லது ரொக்கமாக கொடுக்கப்படும் காலத்தில் விற்பனை விலையை வைத்துக்கொடுக்க வேண்டுமா என்ற பிரச்சனை எல்லாம் எழும். அதனால் தான்யமாகவே கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்யவேண்டும், அதனால் “காஷ் ஆர் கைன்ட்” என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக “கைன்ட்” என்று மாற்றி அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நடுத்தரக்காரர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய குத்தகைக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் கொஞ்சம் சலுகை கொடுக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. எவ்வளவு ஏக்கரா அவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்ற சலுகை இருக்கவேண்டும். இதையும் கவனித்து செய்தால் இந்த மூன்று போகளுக்கும் அதாவது குத்தகைக்காரர்கள், விவசாயம் செய்கிறவர்கள், அரசாங்கம் ஆகிய மூன்று பேர்களுக்கும் லாபம் கிடைக்கும், அதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியும் பெருகும். இவைகளையெல்லாம் கவனித்துச் செய்தால் எல்லோருக்கும் லாபம் கிடைக்கும். அதன் மூலம் பாஸ்பாம் ஒற்றுமை ஏற்பட்டு சமூகமான நிலைமை ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இப்படிப்பட்ட திருத்தங்களை சர்க்கார் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்திட்டம் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Mr. Deputy Speaker, 11-37
in considering this Bill, we should bear in mind that at least till a. m.
a comprehensive land reform is introduced, the aim of the Government should be to eliminate the intermediaries. Intermediaries are persons who take large number of acres of land on lease and sub-lease the land. They do not contribute any labour towards the cultivation of the land. Till the tiller of the soil becomes the owner of the soil and until a more comprehensive land legislation is introduced, at least by and by the intermediary may be eliminated.

In this Bill, the definition of ‘cultivating tenant’ is such that it will mean only persons who actually cultivate the land. But unfortunately the definition of ‘landowner’ is such that it will be interpreted to include persons who do not cultivate but who are intermediaries. This anomaly should be avoided by suitably amending the definition.

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [24th September 1956]

Within a definite period after the passing of this Bill, it should be made obligatory on the part of landowners and cultivators to execute leases to evidence the terms of the leases. Otherwise there will be much scope for litigation. I may remind hon. Members that agricultural leases for one year and for certain amount of rent are exempted both under the Stamp Act and the Registration Act. Therefore no expenditure is involved in the execution of agricultural leases. If lease deeds embodying all the terms of the lease are executed within a specified period after the coming into force of this Act, I think, much difficulty will be obviated.

So far as fair rent is concerned, I wholeheartedly approve the provisions in this Bill. If we analyse the Members who spoke on this Bill, we find that most of them are from Tanjore. Perhaps there is some peculiar situation in Tanjore and I am ignorant about the relationship between the landlord on the one hand and the pannaial or varamdar on the other. But so far as non-deltaic areas are concerned, for garden land, dry land, and wet land whether irrigated from a Government source or a private source, the rent fixed in this Bill is fair and there cannot be much scope for any grievance. It may be that the fair rent may be considered fair if it is fixed five per cent this way or that way.

Under the Madras Agriculturists' Relief Act of 1938, certain persons and certain classes of debt were exempted. But in this Bill only lands used for raising as main crop sugarcane, plantain or betel vines are exempted. There should be exemption for certain classes of landowners till a comprehensive land reform is introduced. At least helpless women and minor children, who depend on the income from the produce of the land for their living, should be exempted.

11-40
a.m.

Then, Sir, there is an anomaly in the provision for payment of rent either in cash or in kind. When a cultivator raises paddy crop and harvests a good crop, why should he be given the option to pay rent in cash? This is not easily understandable. Some years back, there were two prices prevailing throughout the State. One price was the official price, that is, the price published by the Government. This price was Rs. 12-8-0 per *kalam* of paddy, and the blackmarket price for the same quantity of paddy was Rs. 30. Whenever the question of payment arose, the tenants used to deposit money at the rate of Rs. 12-8-0 per *kalam*, and they (the tenants) used to sell their paddy at Rs. 30 per *kalam* in the blackmarket. That was the practice prevailing. Persons are more and more encouraged to calculate at the official rates and then pay rents according to those rates, while they themselves are allowed to sell their paddy at blackmarket rates. This practice is quite improper. This malpractice must go. Of course, if for want of rains or because of excessive rains, or pest attack, no question of payment arises, the landlord would not reasonably expect anything. If the crops have totally failed, the cultivating tenant also would not have any mind to pay rent. But if it is a good harvest, the

24th September 1956] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

cultivating tenant should necessarily pay in kind and the landlord also would reasonably expect payment in kind. Therefore, this option to pay cash rent should be taken away.

With these words, I welcome the Bill.

* SRI V. R. NAGARAJAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய நண்பர்கள் என்னை இன்று தமிழில் பேச வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில் அதற்கு இணங்கி தமிழில் பேசுவதற்கு முற்பட்டேன். தமிழில் பேசுவதற்கு எனக்கு ஆசையிருந்தாலும் சாதாரணமாக பேசும் மொழியில் பேசினால் என்னுடைய கருத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் நன்றாகத் தெரிவிக்க முடியும். இருந்தாலும் எனக்கு தமிழின்பேரில் அதிகப்படியான அபிமானம் இருப்பதனால் தமிழிலேயே பேசுவதற்கு இசைந்துள்ளேன். இன்றைய தினம் நியாய வார மசோதாவைப்பற்றி பேசும்போது அதை தமிழில் பேசுவது ரொம்பவும் பொருத்தமானது. தமிழ் மொழி ஒரு முக்கியமான மொழி என்று கருதுகிறவனில் நானும் ஒருவன். அதனால் தமிழில் பேசுகிறேன்.

இந்த நியாய வார மசோதாவைப்பற்றி பேசும்போது இந்த மசோதாவின் சில கொள்கைகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அதை பரிபூரணமாக ஆதரிக்கிறேன். நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற பிரச்சனை நம் நாட்டில் பல ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது. ஆனால் அது ஒரு சிக்கலான பிரச்சனை என்பதில் சந்தேகமில்லை. அந்தப் பிரச்சனையை ஒரு நல்ல முறையில் தீர்க்கவேண்டும். அதைத் தீர்ப்பதற்கு படிப்படியாகப் போகாமல் ஒரே கட்டத்தில் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அதைத் தீர்க்கவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. ஒவ்வொரு வருடைய நன்மையையும் பாதிக்காமல் அதைக்கொண்டு வர வேண்டும். அப்படிக் கொண்டு வந்தால் தான் நாட்டின் நிலைமை முன்னேற்றமடையும். அப்படிச் செய்யும் போது சாகுபடியின் நிலைமையும் பாதிக்காமல் சாகுபடி குறையாமல் இருப்பதற்கும் வழி சொல் வேண்டும். இது ஒரு கடினமான காரியமாக இருந்தது. இந்திய சர்க்காரும் இந்த மாகாண சர்க்காரும் இதைப் பற்றி பல தடவைகளில் கலந்து பேசி இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கக்கூடாது என்று முடிவுக்கு வந்து அதன் முதல் கட்டமாக இந்த சட்டத்தை இந்த சர்க்கார் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்படிக் கொண்டு வந்ததற்கு முதலில் நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தில் வாரத்தை பகிர்ந்து கொடுப்பதில் மிராசதாரர்களுக்கு 40-ம் விவசாயிகளுக்கு 60 என்றும் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு ஒரு சிலர் இதை ஆட்சேபிக்கிறார்கள். இதை நாம் நன்றாக அறிகிறோம். இதை நாம் நன்றாகச் சார்ந்து கவனித்தால் இந்த 60, 80 நிலத்தில் சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்குக் கொடுப்பது என்பது அதிகம் இல்லை என்று தான் நான் சொல்லுவேன். ஏனென்றால் இந்த 60, 80 அதிகம் என்று சொல்வது தஞ்சை ஜில்லாவைச் சேர்ந்த முதலாளிகள்தான். ஆனால் மற்ற ஜில்லாக்களை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கெல்லாம் நிலத்தில் உழுது நிலத்தைப் பண்படுத்தி அதில் உழுது நான் தோறும் வேலை செய்து கஷ்டப்படுவதைப் பார்த்தால் இந்த 60 என்பது அதிகம் என்று சொல்ல முடியாது. குறிப்பாக என்னுடைய ஜில்லாவாகிய தென்னாற்காட்டை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கெல்லாம் தங்களுடைய கடினமான உழைப்பினால் விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். இது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். அங்கு அவர்கள் கடுமையாக உழைத்தால்தான் அங்கு வாழ முடியும். அவர்களுடைய செலவையும் உழைப்பையும் பார்த்தால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய 60 சதவிகிதம் அதிகம் என்று சொல்ல முடியாது.

இன்னொரு விஷயத்தைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறேன். சிலர் சிறு விவசாயிகளுக்கு விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதை பற்றி எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். குறிப்பாக

[Sri V. R. Nagarajan] [24th September 1956]

செலக்ட் கமிட்டி அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும், அவர்களுக்கு கெடமோராண்டம் வந்திருக்கிறது. இந்த சட்டத்தில் ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்படுவதாக குறிப்பிடப்படுகிறது. அதாவது உருபவன் ஒரு வேலிக்கு அதாவது 6-2/3 ஏக்கருக்கு மேல் நஞ்சை நிலம் வைத்துக் கொண்டிருந்தால் அவன் அதை நிலச் சொந்தக் காரருக்குக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குத் தகுந்தாற் போல் புஞ்சை நிலமும் தோட்டமும் இருந்தால் அதையும் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் சிறு விவசாயம் செய்யக் கூடிய சிறு விவசாயிகள் ஐந்து ஏக்கருக்குள் நஞ்சை வைத்துக் கொண்டிருந்தால், பத்து ஏக்கருக்குள் புஞ்சை வைத்துக் கொண்டிருந்தால், இந்தச் சட்டம் அவர்களைப் பாதிக்கக்கூடாது என்று கேட்கப்படுகிறது. இப்படி விதி விலக்கு அளித்துவிட்டால் சட்டமே யாருக்கும் பயன் இல்லாமல் போய்விடும். இந்த சட்டம் இயற்றியும் பிரயோசனம் இல்லை என்பதை குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

11-48
a.m.

நாம் சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். அப்படி மாற்றி அமைத்து மற்ற விதிகளைப்பார்த்தால் கடைசியில் பத்து அல்லது பதினைந்து சத விவசாயிகளுக்குக் கூட பலன் கிடைக்காமல் ஒருவருக்கும் பிரயோசனமில்லாமல் போய்விடும். அப்படிப் போகுமானால் இந்த சட்டத்தை நாம் இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு வந்த நிறைவேற்றியும் அது பலனில்லாமல் போய் விடும். அதற்கு இவ்வளவு முயற்சியை நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியதில்லை என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (Intermediaries) இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினையப்பற்றி நான் ஒரு விஷயத்தை சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். அதாவது இடைத் தரக்களைப்பற்றியது. விவசாயத் துறையிலும் நம் நாட்டில் இடைத் தரக்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். பல இடங்களில் பார்க்கலாம்.

மடாலயங்கள், கோயில்கள், இன்னும் சில பொது ஸ்தாபனங்கள் ஆகியவற்றுக்கு உள்ள நிலங்களை மொத்தமாக குத்தகைக்கு எடுத்து அதைத் தங்களுக்குக் கீழ் உள்ளவர்களுக்குக் சுப்-லீஸ்க்குக் கொடுக்கும் வழக்கம் இருக்கிறது. மொத்தமாகக் குத்தகை எடுப்பவர்களுக்குச் சொந்தமாக நிலம் இருக்கவேண்டும் என்பது இல்லை. அவர்கள் இடைத் தரக்கள் தான். ஒப்பந்தப்படி அவர்கள் கோயில்களுக்கோ, தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கோ குத்தகை அளித்தாக வேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது நார்பது வாரம் என நாம் நிர்ணயிப்பதால் இடைத் தரக்கிடம் நிலத்தை உள் குத்தகையாக எடுத்துகொண்டவர்கள் நார்பது தான் கொடுப்பார்கள். இந்த வருமானத்தை விட மொத்த குத்தகை அதிகமாக இருந்தால் இடைத் தரக்கள் அதிகமாக நஷ்டம் அடையும்படி நேரிடும். இடைத் தரக்கள் இருக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்ல வில்லை. அவர்கள் ஒழிக்கப்படவேண்டும். ஆனால் தற்போது இந்தச் சட்டம் நாம் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று அவர்களுக்கு தெரிந்திருக்காது. இந்த சட்டம் வருவதற்கு முன்பாகவே பல ஒப்பந்தங்கள் அமுலில் இருக்கலாம். ஆகவே இந்த ஒப்பந்தங்களின்படி அவர் நடக்கமுடியாமல், பாதகம் விளைவிக்காதபடி ஒரு இரண்டு அல்லது மூன்று வருஷ காலங்களுக்கு நாம் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பை அளிக்க வேண்டும். எப்படி இந்தச் சட்டத்தில் தென் கன்னட முல்ஜனி என்பவர்களுக்கு விலக்கு அளித்திருக்கிறோமோ அப்படியே இந்த இடைத் தரக்களுக்கும் விலக்கு அளிக்க வேண்டும். இந்த மாதிரியான இடைத் தரக்களாக கோர்ட்டு அபிஷியல் ரிஸிவர்கள் நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இவர்கள் வழக்கில் சம்பந்தப்பட்ட ஒருவருடைய நிலத்தை ஒருவரிடம் குத்தகைக்கு விட்டு ஒப்பந்தம் எழுதி வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து நிலச் சுவான்தாரர்களுக்கு கமிஷன் போக ஒப்பந்தப்படி வழக்கு முடிவில் பாக்கியைக் கொடுக்கிறார்கள். நிலச்சுவான்தாருக்கும், அபிஷியல் ரிஸிவருக்கும் இருக்கும் ஒப்பந்தம் ஒரு வகையில் இருக்கும்போது, குடியானவர்கள் சட்டப்படி நார்பது தான் கொடுப்பேன் என்றால், நிலச்சுவான்தார் ஒப்பந்தப்படி

24th September 1956] [Sri V. R. Nagarajan]

கொடுக்கவில்லை என்பதாக அபிஷியஸ் ரிவிவர் மேலே தாவா தொடுக்க வழி ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே அபிஷியஸ் ரிவிவரைப் போல இடைத் தரக்கரகமாக இருக்கிறவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து இரண்டு அல்லது மூன்று வருஷ காலங்களுக்காவது விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்பதாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை நான் எதற்காக இவ்வளவு வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன் என்பதை கனம் மெம்பர்கள் ஓரளவு புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் என நினைக்கிறேன். இந்தச் சமயத்தில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களும், கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்களும் சபையில் இல்லாமைக்காக வருந்துகிறேன். சபையில் இருக்கிற கனம் பரமேஸ் வரன் அவர்களுக்கு மேலும் இரண்டொரு விஷயங்களைக் குறிப்பாக எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் இனிப் புதிதாகச் செய்து கொள்ளப்படுகிற ஒப்பந்தங்களுக்குத் தான் செல்லும் எனச் செய்ய வேண்டும். ஏற்கெனவே ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டவர்களை இது பாதிக்கும்படியாகச் செய்யக்கூடாது. நஷ்டம் ஏற்பட்டுப் பாதகம் அடையாமலும் அவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பை அளித்தாக வேண்டும். இந்த மாதிரியாகச் சட்டப்படி கொள்கை திட ரென்று மாறும் என யாரும் எதிர்பார்த்தே இருக்கமாட்டார்கள். ஆகவே தான் இது சம்பந்தமாக நானும் சில நண்பர்களும் சில திருத்தங்கள் கொடுத்து இருக்கிறோம். அந்தத் திருத்தங்களை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சட்டத்தினால் முன்பு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டவர்களைப் பாதிக்காமல் இருக்க கனம் நாட்டு மூல் ஜனிதாருக்கு விதி விலக்கு அளிய்ப்பதைப் போல இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு இடைத்தரக்கரகமாக ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டவர்களுக்கும் விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்பதா என்பது கோரிக்கை. இதை சர்க்காரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் நான் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI M. PALANIYANDI : கனம் உதவி சபாநாயகர் 11-53
அவர்களே, பல அங்கத்தினர்கள் இந்த நியாய வாடி மசோதாவை
வரவேற்றுப் பேசி இன்னும் அதிகச் சலுகைகள் விவசாயிகளுக்குக்
கொடுக்கவேண்டுமென்று கோரி இருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் நிலச்
சுவாஸ்தார்கள் இதைப் பலமாக எதிர்த்துப் பல மகாநாடுகளை எல்லாம்
கூட்டி தங்கள் ஆட்சேபணைகளை எல்லாம் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.
வெளியில் அவர்கள் ஏதோ பெரிய அநியாயம் நடந்து விட்டது போன்று
கூச்சல் வேறு போட்டு வருகிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் இந்த நியாய
வாடி மசோதா பெரும்பாலான மிராச்தாரர்களைப் பாதிக்கிறது என்றால்
நிச்சயமாகக் கிடையாது என்று சொல்ல முடியும். நில வெவியேற்றத்தடுப்பு
சட்டத்தில் பத்து எக்கருக்குக்குறைவாக உள்ளவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம்
செல்லாது என விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டு விட்டதால் யாரும் பாதிக்கப்
படவில்லை. மேலும் இப்போது பரதி நிலங்களை மீட்டுக் கொள்ளலாம்
என்றும் திருத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். பழைய குத்தகைப்படி இரண்டு
பேரும் ஒத்துக்கொண்டால் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் இருக்கிறது.
இப்படிப் பல விதி விலக்கையும் சலுகையும் இந்தச் சட்டத்தில் செய்து
விட்டதன் காரணமாக உண்மையில் பெரும்பாலான ஏழை விவசாயி
களுக்கு இந்தச் சட்டம் எந்த வகையிலும் பயன்படப் போவதில்லை. அதோடு
மாத்திரம் அல்ல. 1951-ம் வருஷத்திலிருந்து சுப்பிரமணியம் கமிட்டி
நாகனவயா கமிட்டி என நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக ஆராய்ச்சி
செய்துவதற்காக அமைக்கப்பட்ட கமிட்டிகள் பெரும்பாலான மிராச்தார்
களுக்கு எச்சரிக்கை அளித்து விட்டது. எந்த மாதிரியாக நிலச் சீர்திருத்
த்தம் வருமோ, எப்படிப்பட்ட சட்டம் வந்தாலும் தாங்கள் பாதிக்கப்படா
மளிருக்கவேண்டும் என்பதற்காக பண்ணையாட்களை நீக்கி விவசாயக் கூலி
களாக ஆக்கிக் கொண்டு விட்டார்கள். குத்தகைக்கும், வாரத்திற்கும்
விட்டிருந்த நிலங்களைப் பறித்துச் சொந்தச் சாகுபடியாக்கிக் கொண்டு
விட்டார்கள். மேலும் நிலம் இவ்வளவுதான் வைத்துக் கொள்ளலாம்
என வரம்பு கட்டிவிடப் போகிறார்களே என்பது போல தன் பிள்ளை, பெண்
பேரன், பேத்தி என்பதாக வயிற்றில் இருக்கும் குழந்தைக்கும் கூட

[Sri M. Palaniyandi] [24th September 1956]

நிலத்தைப் பிரித்து சிறிது சிறிதாக வைத்து விட்டார்கள். ஆகவே எப்படிப் பட்ட நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் இன்றைக்குக் கொண்டு வந்த போதிலும் பெரும்பாலான மிராச்தாரர்கள் பாதிக்கப்படாத சூழ்நிலையை சிருஷ்டித்து கொண்டு விட்டபோதிலும், இன்றைக்கு பலவிதமான விலக்கு, சலுகை என்ற முறையில் வருகின்ற இந்தச் சட்டத்திற்கு ஏன் எதிர்ப்புக் கூச்சல் எழுப்பவேண்டுமென்றுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை. எனக்கு முன்பாக பேசிய ஸ்ரீ முத்தையாபிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல பெரும்பாலான மிராச்தாரர்கள் நிலங்களைச் சொந்தச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வந்து விட்டார்கள். அவர்களில் யாரும் இந்தச் சட்டத்தால் பாதிக்கப் பட்ட போவதில்லை. அவர்கள் ஏதோ பெரிதும் பாதிக்கப்படப்போவதாகக் கூச்சல் எழுப்பினால் இது வெறும் பிரசாரத்திற்கே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை என்பதை சர்க்கார் நன்கு உணர்ந்து கொண்டு விடவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தினால் பெரும்பாலான ஏழை விவசாயிகள் நன்மை அடைந்து விட்டபோவதில்லை. இதைப் பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்திலேயே சொந்தச் சாகுபடிக்கு இவ்வளவுதான் நிலம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பது வரம்பு கட்டுவது மிகவும் அவசியமானதாகும். இல்லாவிட்டால் இன்றைக்கு ஒரு குத்தகைக்காரர் தன்னிடம் இருக்கும் ஒரு வேலி நிலத்திற்கு அதிகமாக இருக்கும் நிலத்தைத் திருப்பி கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொன்னால் அது திரும்பவும் நூறுவேலி, இருநூறுவேலி சொந்தப் பண்ணை என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிற மிராச்தார்களிடமேதான் போய்ச் சேருமென்றிய சாதாரண நிலம் இல்லாத வேறு விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்காது. இவர்களுக்கும் நிலம் கிடைக்கக் கூடிய வகையில் அதிகப் பட்சம் ஒருவர் இவ்வளவு தான் நிலம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என வரம்பு கட்டினாலென்றிய எந்த விதமான பயனும் ஏற்படப் போவதில்லை. விவசாயக் கூலிகள் எல்லோருக்கும் நிலம் கிடைக்கும் வசதியும் ஏற்படப் போவதில்லை என்பதையும் நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். 1948-ம் வருஷத்திய குறைந்த பட்ச கூலிச் சட்டத்தின் கீழ் விவசாயக் கூலிகளுக்கு இன்னும் குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. மாகாண குறைந்த பட்ச கூலி போர்டு சில புள்ளி விவரங்கள் சேர்க்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்லி இதைத் தள்ளிப்போட்டுக்கொண்டே போகிறது. சமீபத்தில் மத்திய அரசாங்கம் கூட குறைந்த பட்ச விவசாயக் கூலியை சீக்கிரத்தில் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று உத்திரவிட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு சீக்கிரத்திலேயே குறைந்த பட்ச கூலியை நிர்ணயிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். குத்தகைக்காரர்கள்தொகை குறைவுதான். கூலி வேலைசெய்யக்கூடிய விவசாயிகள்தான் அதிகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு குறைந்த பட்ச கூலியை சீக்கிரத்திலேயே நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். குத்தகைக்காரர்களுக்கும் சிறிய நிலச் சவான் தாரர்களுக்கும் கடன் உதவி அளிக்கவேண்டும். நிலம் வைத்திருந்தால்தான் கடன் கொடுக்கப்படும், பட்டா வைத்திருந்தால்தான் கடன் வழங்கப் படுமென்றும் என்று சொல்லாமல் விவசாயிகளுக்கு தாராளமாகக் கடன் வழங்கி உதவி புரிய வேண்டும். செல்வாக்குடையவர்கள் தான் கடன் பெற முடிகிறதே தவிர, சாதாரண விவசாயிகளுக்கு தேவையான கடன் உதவி கிடைப்பதில்லை. உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்ற நம் லட்சியத்தைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென்றால், குத்தகைக்காரர்களுக்கு கடன் உதவி அளிக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் அவர்கள் உற்பத்தியை பெருக்க முடியும். ஸ்ரீ கருத்திருமன் சொல்லியதுபோல் விவசாயிகள் சோம்பெறி அல்ல. நிலத்தில் பாடுபட்டு உழைத்து குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும், உற்பத்தியை பெருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்டு உவர்கள் தான். ஆனால் அவர்களுக்கு அதைப் பூர்த்தி செய்ய தகுந்த வாய்ப்பு கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்யவேண்டும். அல்லது மிராச்தாரர்கள் உதவி செய்யவேண்டும். இதற்குத் தகுந்தபடி தக்காலிக் கடன் சட்டம் முதலிய சட்டங்களை மாற்றி அமைக்க வேண்டும்.

6-2/3 ஏகர் நிலத்துக்கு மேல் வைத்திருக்கக்கூடிய குத்தகைக்காரர்கள் வேண்டுமானால் உபரி நிலத்தை நிலச்சவான்தார்களுக்கு திருப்பிக்

24th September 1956] [Sri M. Palaniyandi]

கொடுத்து விடலாம் என்று ஒரு ஷரத்து கூறுகிறது. இதனால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படும். எனென்றால் இந்த நிலம் நிலச்சுவான்தார்களுக்கே திருப்பிக் கொடுக்கப்படுகிறது. நிலம் இல்லாதவனுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. ஸ்ரீ நாகராஜன் அவர்கள் நடுத்தரக் குத்தகைக்காரர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார். நேரிடையாக நிலத்தில் உழைப்பவனுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பது தான் சட்டத்தின் நோக்கமே தவிர நடுத்தர குத்தகைக்காரனுக்கு வசதி அளிப்பது அல்ல. நடுத்தர குத்தகைக்காரனுக்கும் மிராசதாரருக்கும் ஒப்பந்தம் இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டு அவர் விவசாயமேல் குதிரை ஏறி சவாரி செய்ய அனுமதிக்கமுடியாது. இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டால் தலையே போய் விடும் என்று ரீதியில் நிலச் சுவான்தார்கள் பெரிய கிராச்சி செய்கிறார்கள். 6-2/3 எக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்திருக்கும் குத்தகைக்காரர்கள் உபரி நிலத்தை நிலச்சுவான்தார்களுக்கே திருப்பிக் கொடுத்து விடலாம் என்று சட்டம் கூறுகிறது. இதனால் மிராசதாரர்களுக்குத் தான் நன்மை விளையும். மிராசதார்கள் தங்கள் மனைதை மாற்றிக் கொண்டு விவசாயிகளுக்கு சிறிது விட்டுக் கொடுக்கவேண்டும். மனைதை மாற்றிக் கொள்ளாமல் மேலும் மேலும் விவசாயிகளைக் கசக்கிப் பிடியும் தன்மை மாறவேண்டும். சோஷலிஸ் சமுதாய அமைப்பு ஏற்படுத்துவது நமது லட்சியம். அதற்கேற்றவாறு மிராசதார்கள் மனைதை மாற்றிக்கொண்டு தகுந்த சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அவர்கள் சாதாரண குத்தகைக்காரர்களுக்கு கொஞ்சம் விட்டுக் கொடுத்து உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு தயாராக இருக்கவேண்டும். 60-40 என்று வாரம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட உண்மையில் அது 50-50 என்று விதித்துக்குத்தான் வந்து சேரும். எனென்றால் உருந்து, பயிற்சி போன்ற catch crop-ல் மிராசதாரர்களுக்கு பங்கு கொடுக்கப்படுகிறது. வைக்கோலிலும் ஒரு பங்கு அவர்களுக்குக் கிடைக்கப் போகிறது. இதனால் மிராசதார்களுக்கு பெரிய ஏமாற்றம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. லால்சுடி, திருச்சி போன்ற இடங்களில் நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டம் அமுலாக்கப் படுவதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இரு தரப்பிற்கும் நியாயம் கிடைக்கும்படியான வழியில், உற்பத்தி பெருக்கக் கூடிய வகையில் நல்ல தோர் சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும். நிலச்சுவான்தார் சொந்தச் சாகுபடிக்கு எவ்வளவு நிலம் வைத்தக் கொள்ள வேண்டும், ஒருவனுக்கு எவ்வளவு நிலம் சொந்தமாக இருக்கலாம், மீதி நிலத்தை என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் விரிவான நில சீர்திருத்தச் சட்டம் சீக்கிரமாகக் கொண்டு வரப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***SRI P. S. NALLA GOUNDER :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சமீபத்தில் தான் தஞ்சாவூர் பண்ணையார் மசோதா தீர விசாரித்து பரிசீலனை செய்து சட்டம் ஆக்கப்பட்டது. அதன்படி குத்தகை விதிதாசாரம் பூமி சொந்தக்காரருக்கு 60 பங்கும் குத்தகைதாரருக்கு 40 பங்கும் என நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. அதை இப்பொழுது மாற்றவேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. வார விதித்ததை நிலச் சுவான்தாரருக்கு 40 பங்கும், மற்றவருக்கு 60 பங்கும் என் மாற்றிவது உசிதம் இல்லை. அப்படி மாற்றினால் பூமியின் சொந்தக்காரருக்கு பூமிக்கு ஒரு செய்ய அக்கறை ஏற்படாது. உழைவரும் ஒரு செய்ய அக்கறை கொள்ளமாட்டார். மானம்பார்த்த காடுகளில் கிணறு வெட்டுதல், பூமியை சீர்திருத்தம் செய்தல் போன்றவைகளில் பூமியின் சொந்தக்காரருக்கு சிரத்தை இருக்காது. கூட்டுறவு சங்கங்களில் கேஷமந்தி போன்றவைகள் ஒதுக்கிவைப்பதுபோல், நிலத்தின் வருவாயிலும் வருஷா வருஷம் ஒருவுக்காகவும், நிலத்தை நலப்படுத்தவும் இத்தனை பங்கு என ஒதுக்கிவைத்துவிடவேண்டும். அப்படி செய்தால்தான் பூமியின்தரம் குறையாமலிருக்கும் பூமியும் நாளுக்கு நாள் பண்டிடுவரும்.

சில நண்பர்கள் சொல்வதுபோல் பூமியில் உழைத்து பூமியின் வருவாயைக்கொண்டு பூமியை விலைக்கு வாங்க முடியாது என்பது இல்லை. பூமியை உடையவர்கள், பூமியின் வருவாயைக்கொண்டும் போதாதற்கு

[Sri P. S. Nalla Gounder] [24th September 1956]

கடன் வாங்கியும் பூமியை வரங்குகிறார்கள். வருவாயைக்கொண்டு தங்கள் குடும்பங்களை ஓரளவு காப்பாற்றியும், கட்டனைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கட்டியும் வருகிறார்கள். ஆதலால் பூமியின் வருமானம் குறைந்தால் அவர்கள் பூமியை விற்கும்படியான நிலை ஏற்பட்டு கஷ்டத்திற்கு உள்ளாவார்கள். அதிலும் சிறிய நிலச்சுவான்தாரர்கள் அழிந்தே விடுவார்கள்.

வயலின் களத்திலேயே தானியத்தைப் பிரித்துக்கொள்வதுதான் நல்லது. ஆனால் தானியத்தை களத்திற்கொண்டு வந்து சேர்த்து, பிரித்துக்கொள்ளும் வரை தானியம் சேதம் ஆகாமலும், திருட்டுப்போகாமலும் பாதுகாக்க வழிவகை செய்யவேண்டும். நிலச்சுவான்தாரர்களிலும் குத்தகைதாரர்களிலும் நல்லவர்களும் கெட்டவர்களும் இருக்கிறார்கள். குத்தகைதாரர் தானியம் களத்திற்கு வருமுன் திருடிவிட இடமுண்டு. இந்த விஷயத்தில் பூமியின் சொந்தக்காரருக்கு பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும்.

குத்தகையை பணமாகக் கொடுக்கலாம் என சொல்லப்படுகிறது. அது கூடாது. தானியத்தின் விலையை நிர்ணயம் செய்வது கஷ்டம். நிலச் சொந்தக்காரர் ஒரு விலை சொல்லுவார், மற்றவர் ஒரு விலை சொல்லுவார். ஆதலால் குத்தகை நிர்ணயம் செய்வதில் கஷ்டம் உண்டாகும். ஆகவே களத்திலேயே தானியமாக பகிர்ந்துகொள்ள சட்டம் செய்யவேண்டும். சிறிய நிலச்சுவான்தாரர் தாங்கள் சொந்தமாக விவசாயம் செய்ய இவ்வளவு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டு பாக்கியை குத்தகைக்கு விடவேண்டும். குத்தகைக்கு விட்ட பூமியையும் பூமியின் சொந்தக்காரருடைய மக்கள் மேஜராகி தனிக்குடித்தனம் நடத்த விரும்பும்போது அவர்கள் சொந்தமாக விவசாயம் செய்ய குத்தகைக்கு முன்பு விட்ட பூமியை எடுத்துக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டும்.

பூமியில் என்ன பயிர் செய்யவேண்டும் என்பதை நிர்ணயம் செய்யும் உரிமை பூமியின் சொந்தக்காரருக்குத்தான் இருக்கவேண்டும். அவர் அதிர் பணம் போட்டிருப்பதால் அதற்குத் தகுந்த வருமானம் வரவேண்டும் என விரும்புவார். குத்தகை தாரரோ தனனைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு, குத்தகையையும் கொடுக்கும் அளவுக்கு வந்தால் போதும் என நினைக்க இடமுண்டு. ஆதலால் அதிகம் வருவாய் வரக்கூடிய பயிரைத் தேர்ந்தெடுக்க நிலச்சுவான்தாரருக்கு உரிமை இருக்கவேண்டும்.

பூமியை குத்தகைக்கு உழைவர்களிலும், சிறிய நிலச்சுவான்தாரர்களை விட அதிக அளவுக்கு பூமியை குத்தகைக்குப் பிடித்து உழுது வருகிறார்கள். அவர்களும் குத்தகைக்கு பிடித்து உழும் பூமியின் அளவு இவ்வளவு என நிர்ணயம் செய்யவேண்டும்.

வைக்கோல் போன்ற மாட்டு தீவனத்திற்கே வேண்டியவைகளிலும் பூமியின் சொந்தக்காரருக்கு பங்கு இருக்கவேண்டும். இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

12-09
p.m.

DR. G. CHITRAMBALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நியாய வார மசோதாவைப்பற்றி பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு முதலில் என் நன்றி. இந்த நியாய வார மசோதாவை பல மாத்தங்களாக எதிர் பார்த்து இன்றைக்கு இங்கு பொது விவாதத்திற்கு சபையின் முன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. பல அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை பற்றி சொல்லி விட்டார்கள். பல அங்கத்தினர்கள் பல்வேறு அபிப்பிராயங்களை சொல்லியிருக்கிறார்கள். சில விவசாயிகள் பூதகம் அடையக்கூடிய நிலையிலும் சில விவசாயிகள் நன்னை அடையக்கூடிய நிலையிலும் இந்த மசோதா இருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. சமார் ஒன்றை வருஷங்களுக்கு முன்னதாக கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் ஜில்லாபேர்ட் தேர்தல் சம்பந்தமாக பேசும்போது நிலச் சீர் திருத்தம் சீக்கிரம் நடைபெறும் என்றும் அதற்கு வேண்டிய சட்டம் ஒன்று கூடிய சீக்கிரத்தில் வரும் என்றும் சொன்னார். அதன்பிறகு பெரிய பெரிய மிராச்தார்கள்

24th September 1956] [Dr. G. Chitrambalam]

தங்களுடைய நிலங்களை சிறு சிறு அளவுக்கு பகிர்ந்து பங்கு போட்டுக் கொண்டு தங்களுடைய குழந்தைகள் பேராலும், மனைவி மக்கள் பேராலும், தகப்பன் தம்பிகள் பேராலும் ரிஜிஸ்தர் செய்து விட்டார்கள். தலைக்குப் பத்து அல்லது பதினைந்து ஏக்கர் என்று பகிர்ந்துகொண்டு பத்திரங்களையும் பதிவு செய்து கொண்டுவிட்டார்கள். இப்படி சாதகமான நிலையில் இருக்கும்போது குத்தகைக்கு விட்ட நிலத்தில் ஒரு வேலிக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ள கூடாது என்றும் அதன் மேல் இருந்தால் அதை நிலச் சொந்தக்காரருக்குக் கொடுத்து விட வேண்டும் என்று ஒரு சூழ்நிலையை இப்பொழுது ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் 60—40 என்று கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்கு கஷ்டமாக இருக்கும். விவசாயிகள் தங்களிடம் இருக்கும் நிலங்களை விட்டு விடக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடலாம். ஏற்கனவே நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் தங்களுடைய நிலங்களை சொந்தப் பண்ணையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி பண்ணை வைத்து நடத்தும்போது அறுவடை காலங்களில் மிசாசுதாரர்கள் போலீசை வைத்துக் கொண்டு அறுவடை செய்கிறார்கள், இதனால் விவசாயிகள் அதிகப்படியாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதிகப் படியாக கூலி வேண்டுமென்று கேட்கும் அப்படிக்கொடுக்காமல் போலீசை வைத்துக்கொண்டு அறுவடை செய்கிறார்கள். அதனால் விவசாயிகளிடையே இப்பொழுது கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகளுடைய எதிர்ப்பு அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைமை இப்பொழுது உண்டாக்கி இருக்கிறார்கள்.

இப்பொழுதுள்ள சட்டப்படி சில கிராமங்களில் பெரிய அளவில் விவசாயம் பாதிக்கப்படும். மகசூல் குறைவதற்கு வழி ஏற்படும். அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்படலாம். குறைவு தொகையை அட்வான்ஸ் மூலமாக கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது விஷயமாக ஆர்.டி.ஓ.க்கு தெரியப்படுத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்படலாம். அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டால் விவசாயிகள் அப்படி எழுத்து மூலமாக தெரியப்படுத்த முடியாமல் அநேகம் விவசாயிகள் ஊரை விட்டு வெளியேறும் படியான நிலைமை ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். மகசூல் போய் விட்டால் அவர்களால் எப்படி அட்வான்ஸ் தொகையைக் கொடுக்க முடியும்? அதற்கு வழி இல்லாமல் அவர்கள் வெளியே போய் ரிவ்வார்கள். திடீரென்று 700 அல்லது 1,000 ரூபாய் அட்வான்ஸ் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களால் கொடுக்க முடியாது. அவர்கள் ஊரை விட்டுச் சென்றால் கிராமங்கள் சக்ஷிண திசைக்கு வந்து விடும். கடைசியில் யாருக்கு லாபம் ஏற்படுகிறது என்றால் மிராசுதாரர்களுக்குத்தான் அதிகப்படியான லாபம் ஏற்படுகிறது. அதனால் விவசாயிகளுக்கு கொஞ்சம் கூட நன்மை இருக்கும் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. 60—40 என்று கொடுப்பதால் ஒருவாறு விவசாயிகளுக்குச் செலக்ஷ்யமாக இருந்தாலும் கூட மற்றுமொரு அவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படக் கூடிய சூழ்நிலைதான் ஏற்படுகிறது. நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டம் சுமார் 1½ வருஷங்களுக்கு முன்னதாக வந்தது. அதன் பிறகு அநேகம் விவசாயிகளை கோர்ட்டு மூலமாக வெளியேற்றிக் கொண்டு அநீதி வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தற்போது நியாய வார மசோதா வருவதற்குள் நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டத்தை மற்றும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு நீடித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் இந்த 60—40 என்று சட்டம் அமுலுக்கு வராமலேயே இருப்பதற்கு வசதி ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை இந்த நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டம் உண்டாக்கி இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் தற்போது விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு குத்தகை மகசூலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்று பலர் அபிப்பிராயம் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அப்படி குத்தகை மகசூலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்றால் அதற்கு நான் ஒரு வழி சொல்லுகிறேன். கண்ட்ரோல் இருந்த காலத்தில் தாசில்தாரர்களும் ரிவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர்களும் கிராமங்களுக்குச் சென்று எவ்வளவு உற்பத்தி ஆகி இருக்கிறது, எவ்வளவு காலம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கோட்டாவை நிர்ணயித்தார்களோ. அதன்படி

[Dr. G. Chitrambalam] [24th September 1956]

விவசாயிகள் தங்களுடைய தானியத்தை அந்தக் கொட்டாப்படி கொடுக்க வேண்டும் என்று திட்டமிட வேண்டும். அந்த முறையிலேயே இப்பொழுதும் பண்ணையாட்களுக்கு இவ்வளவு கலம் கொடுக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். இந்த முறையைக் கையாண்டால் தான் அவர்களுக்கும் நாம் நிவாரணம் அளித்ததாக ஆகும்.

குத்தகைக்காரர்களுக்கு இது வரையில் எந்த செளகர்யமும் செய்ய வில்லை. இப்பொழுது நடுத்தரக் காரர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்களுக்கு கொஞ்சம் நிவாரணம் அளித்திருக்கிறார்கள். இந்த ஒன்பது வருஷ காங்கிரஸ் ஆட்சியில் அவர்களுக்குத்தான் கொஞ்சம் செளகர்யம் அளித்திருப்பதாக தெரிய வருகிறது. அது வரவேற்கத்தக்க விஷயம் தான். ஆனால் நடுத்தரக் காரர்களுக்கு சலுகைகள் கொடுத்து வருவதால் விவசாயிகள் ரொம்பவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். நடுத்தரக் காரர்களுடைய குடும்பங்களில் சுமார் நாலேந்து பேர்கள் இருந்தால் தலைக்கு ஐந்து ஏக்கர் வீதம் பகிர்ந்து கொடுத்தால் 5-க்கு 6 முப்பது ஏக்கர் நிலம் வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் ஒரு குடும்பமாக இருந்தால் இவ்வளவு நிலம் வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது ஒரு வேலி நிலம் தான் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது அவர்களுடைய குடும்பத்தை நடத்துவதற்கு போதவே போதாது. அந்த மாதிரி அம்சங்களில் பின்னுடி கோர்ட்டுக்குப் போகக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அப்படி கோர்ட்டுகளுக்குப் போவதாக இருந்தால் அவர்கள் பெரிய அளவில் பாதிக்கப்படுவார்கள். அவர்கள் தாங்களாகவே கோர்ட்டுகளுக்குச் சென்று தாங்களாகவே ஆஜராவதற்கு ஏக்கர் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய சந்தர்ப்பமும் அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும். சில இடங்களில் சில ஆர். டி. ஒ.-க்கள் விவசாயிகளிடத்தில் விரோதமாக இருப்பார்கள். சில இடங்களில் செளகர்யமாக இருப்பார்கள். அவர்களால் எல்லா இடங்களிலும் வக்கில் வைத்து வாதாட முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதற்கு வேண்டிய பணம் இருக்காது. அதனால் அவர்கள் தாங்களாகவே ஆர். டி. ஒ.-க்கள் முன்பாக ஆஜராவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கவேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு செளகர்யம் ஏற்பட்டு இந்த சட்டம் கொண்டுவந்ததின் பயனை அனுபவிக்க முடியும். இந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால்தான் இந்த சட்டத்தினால் அவர்களுக்கு நலம் ஏற்படும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

12-18] * SRI K. S. ARDHANARESWARA GOUNDER : கனம் உதவி

p.m. சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபையின் முன்பாக இருக்கக் கூடிய நியாய வார மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தை பேச ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக நியாயவாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்பது மிகவும் நியாயமானது. ஒரு ஏக்கர் நிலம் சாகுபடி செய்ய வேண்டுமானால் ஒரு ஏக்கருக்கு குறைந்தது நான்கு மூட்டை புண்ணைக்கு உராவைது போட்டாக வேண்டும் அல்லது சுமார் நூறு ரூபாய் பெறுமானமுள்ள கொவிஞ்சி உரம் போட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அல்லது மற்றும் பசுந்தான் உரம் கூட போட வேண்டியதாக இருக்கிறது. தடவைக்கு எடுத்துக்கொண்டால் பதினைந்து ரூபாயிலிருந்து இருபது ரூபாய் வரையில் ஒரு ஏக்கருக்குச் செலவாகும். உழவை எடுத்துக் கொண்டால் முப்பது ரூபாயிலிருந்து நாற்பது ரூபாய் வரையிலும் செலவாகும். இந்தச் செலவும் ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா வித்தியாசப் படுவது நிச்சயம். இதையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் இன்றைக்கு நாம் விவசாயிகளுக்கும், நிலக்காரர்களுக்கும் அறுபது, நாற்பது என்று வாரம் பிரித்திருப்பதானது விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில் நிச்சயமாகக் குறைவு என்றே சொல்ல முடியும்.

நிலச் சொந்தக்காரர்கள் இப்பொழுது கொஞ்சம் பொருமையாக நன்கு யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். விவசாயிகள் காலையிலிருந்து மாலை வரையிலும் வயலில் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் குடும்பமே வேலை

24th September 1956] [Sri K. S. Ardhanareswara Gounder]

செய்கிறது. இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு சரியான பங்கு கிடைக்கும் படியாக நாம் செய்ய வேண்டியது அவசியம் இல்லையா? நிலச்சொந்தக்காரர்கள் நேரிடையாக வயனுக்குச் சென்று விவசாயிகள் பாடுபட்டு உழைப்பதை நேரில் பார்த்தால் தான் சரியான பங்கு உழைப்புக்கு ஏற்ற வகையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்களுக்கே தோன்றும். காலையிலிருந்து மாலை வரையில் உழைக்கின்ற அவர்களுக்கு 60 பர்செண்ட் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னால், அதனால் தாங்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவோம் என்று நிலச்சுவான்தார் கூச்சல் போட்டால் நிச்சயம் நியாய மற்றதாகும் சமுதாயம் நல்ல முறையில் அமைய வேண்டும், தேசம் சுபீட்சமாக இருக்க வேண்டுமென்பதில் அக்கறை இல்லை என்றே தான் தோன்றுகிறது. அவர்களது மனோபாவம் வெறுக்கத் தக்கது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும் வேறு சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். இந்த விகிதாசாரத்தை களத்து மேட்டில் பிரித்துக் கொடுப்பது என்பது சரியல்ல, வீட்டுக்குக் கொண்டு வந்து சேர்க்கும் வரையில் பொறுப்பு உழவர்களுடையதாக இருக்க வேண்டுமென்பதாகச் சொன்னார்கள். தங்களுக்குச் சேர வேண்டிய பங்கைக் கூட நிலத்திற்குச் சென்று வாங்கி வர மிராசுதாரர்களால் முடியாது என்று சொன்னால் தங்களுக்குச் சொந்தமான நிலத்தை உழவர்களுக்கே விட்டு விட்டு அவர்கள் போய் விடலாம் என்று கூட நான் சொல்வேன். ஏனென்றால் நேரிடையாக விவசாயம் செய்து பார்க்கின்றவர்களுக்குத் தான் விவசாயம் செய்வதில் இருக்கக் கூடிய கஷ்டம் நன்றாகத் தெரியும். விதை விதைக்கிறீன். மழை இல்லை என்றால் விதை நாசமாகி விடுகிறது. மழை இருந்தும் பயிர் நன்றாக வரும்போது பூச்சி பட்டால் போதும். பயிர் அழிக்கப்பட்டு விடுகிறது. இனையெல்லாம் நன்கு கவனத்தில் வைத்துப் பரிசீலனை செய்த பிறகே இந்த நியாயவார மசோதாவானது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதை நாம் எல்லோரும் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய சேலம் ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு இருக்கக் கூடிய ஒவ்வொரு மிராசுதாரர்களும் நேரிடையாக விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். வாரத்திற்கு நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு உழைக்கும் போது மழை இல்லாமலோ, வேறு விதமான இயற்கைக் கோளாறுகளிலோ பயிர் பாதிக்கப் பட்டால் சேதம் விளைந்த அளவுக்கு மிராசுதாரர்களுக்குத் தகவலைத் தரக்கூடிய முறையின் தள்ளுபடி செய்து கொடுக்க வேண்டியதும் அவசியம். இதேமாதிரியாக தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் சரியாக விவசாயம் செய்யாமல் போட்டு விட்டு தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் எனச் சொல்லக் கூடிய நிலைமை எழும்படி விட்டுவிடக் கூடாது.

இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும் சட்டமானது ரொம்பவும் நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கிறது. நிலக்காரர்கள் கண்டிப்பாக வருஷம் ஒரு தடவையாவது தங்கள் நிலம் என்ன, அது எங்கே இருக்கிறது, அதில் விளைவது என்ன என்பதை நேரிடையாகவே போய் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளக் கூடிய முறையில் இந்தச் சட்டம் அமைந்திருப்பதற்காக நான் சந்தேரஷ்டப்படுகிறேன். உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்றால் விவசாயிகளுக்கும், மிராசுதாரர்களுக்கும் இடையே நல்ல சமூகமான உறவு நீடிக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு ஐக்கிய மனோபாவத்தை இந்தச் சட்டம் உண்டாக்கும் எனவும் நான் நம்புகிறேன். இதுவரையில் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்த தகராறுகளையும் இந்தச் சட்டம் நிவர்த்திக்கும் எனவும் நான் நினைக்கிறேன். விவசாயிகளுடைய கஷ்டத்தைப் பார்த்து மிராசுதாரர்களின் மனம் இரங்கவேண்டும். இந்த 60, 40 என்கிற வாரம் மிகவும் நியாயமானது என்பதையும் உணர்ந்து சட்டத்தை வெற்றிகரமாகக் அவர்களும் உதவி செய்வார்கள் என நினைக்கிறேன். கடைசியாக எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியை தெரிவித்துக் கொண்டு நான் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[24th September 1956]

12-23
p.m.

* SRI S. VADIVELU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது

சபை முன்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கும் நியாயவார மசோதாவைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்லிக் கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்கிறேன். இதுவரையிலும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வந்த அநியாய வார முறைக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டு ஒரு நியாயத்தின் அடிப்படையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த நியாய வார மசோதாவை வரவேற்காமல் இருக்க முடியாது. நியாயத்தின் அடிப்படையில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டாலும்கூட அநியாயமான சில திருத்தங்களை இடையே புடுத்துவதைத் தான் நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். அதாவது ஏற்கெனவே குத்தகைக்குச் சிறிது நிலம் வைத்துக் கொண்டு பாடுபட்டு வருகின்ற சிறு விவசாயிகள் இருக்கிறார்களே அவர்களிடம் ஒரு வேலிக்கு மேல் நிலம் இருந்தால் அதை பறிக்கத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் இரு நூறு வேலி, முந்தூறு வேலி என்பதாக சொந்தப் பண்ணை என்ற பெயரில் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே அவர்கள் ஒரு அளவுக்குத் தான் சொந்தப் பண்ணையாக நிலம் வைத்துக் கொள்ளலாம். பாக்கியை வெளியில் வாரத்திற்கோ, குத்தகைக்கோ விடத்தான் வேண்டுமென்பதாக இந்த மசோதாவில் எதுவும் சொல்லப்படாது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால் சிறு விவசாயிகளிடம் இருக்கும் நிலத்தைப் பிடுங்கி மறுபடியும் பண்ணைச் சாகுபடியை நிரந்தரமாகச் சிருஷ்டிக்கத்தான் சர்க்கார் முயல்கிறது என்பது தெரிகிறது. இந்தத் திருத்தங்கள் எல்லாம் நாட்டின் நிலைமையை மறுபடியும் எங்கே கொண்டு போய் விடும் என்று என்னை சொல்லமுடியாது. இந்தச் சட்டத்தினால் பெரும்பாலான விவசாயிகள் நன்மை அடையப் போவதில்லை. அகில இந்திய திட்ட கமிஷன் செய்த சிபார்சுப்படி 75, 25 வாரம் அளிக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்துவிட்டு இன்றைக்கு எல்லாம் செலவையும் விவசாயிகளின் தலையிலேயே சுட்டி 60, 40 வாரம் என்று சொல்வது எந்த விதத்திலும் விவசாயிகளுக்கு முன்பு இருந்த நிலைமையை விட அதிக நன்மையை விளைவிக்கும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தாது. காரணம் என்னவென்றால் நிலச் சீர்திருத்தம் என்ற பேச்சு இந்த நாட்டில் அடிப்பட ஆரம்பித்த உடனேயே பெரும்பாலான மிராச்தார்கள் எப்படி எப்படி எல்லாம் நிலத்தைச் சிறிது சிறிதாகப் பிரிக்க வேண்டுமோ அப்படிப் பிரித்து விட்டார்கள். என் அனுபவத்தில் நன்கு தெரியும். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் பண்ணையான் என்கிற முறை அடியோடு அழிந்து கொண்டே வருகிறது. பெரும்பாலானவர்கள் சாகுபடி செய்கிறவன் நிலத்தை விற்று வருகிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள புத்திசாலிகள் இன்றைக்கு 60, 40 என நியாயவார மசோதாவை நாம் கொண்டுவந்த போதிலும்கூட குறிப்பிட்ட பல்னைக்கூட விவசாயிகள் அநுபவிக் முடியாமல் எத்தனையோ விதமான இடைஞ்சல்களை ஏற்படுத்தி விடுவார்கள். இன்றைக்குப் பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் நிலம் இழந்தவர்களாக நிற்பதில் இருந்து அது தெரிகிறது. இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டில் மட்டும் அல்ல. இந்தியாவில் நிலச்சீர்திருத்தம் என்ற பேச்சு கிளம்பியதிருந்து நிலத்தை நம்பியே வாழ்ந்த பல்லாயிரக் கணக்கான குடும்பங்கள் நிலம் இழந்தவர்களாகி விட்டார்கள். முப்பது லட்சம் ஜனத்தொகை கொண்ட தஞ்சை ஜில்லாவில் இருபது லட்சம் மக்கள் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்கிறார்கள். இதில் ஏழரை லட்சம் பேர்கள் எந்த விதமான நிலமோ இல்லாமல் அன்றாடம் கூலிக்கு வேலை செய்கின்ற விவசாயிகள். இந்த ஏழரை லட்சம் பேர்கள் வாரம், குத்தகையில் ஈடுபட்டு இன்றைக்கு நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயக் கூலிகளாக மாறியிருக்கிறார்கள். இப்படி இவர்கள் கூலிகளாக மாற்றப்படும்போது நியாயமான கூலி இவர்களுக்குக் கிடைக்கும்படியான ஒரு நிலைமையையாவது நாம் சட்டப்படி ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். அதற்கும் நாம் எதும் செய்யவில்லை என்பது வருத்தப்பட படவேண்டிய விஷயம். ஆகவே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்தபட்சக் கூலியை நிர்ணயிப்பதற்குத் தாலுகாவாரியாக கூலி நிர்ணய போர்டு ஒன்றை அமைத்துத் தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

24th September 1956]

* SRI V. BALAKRISHNAN : கணம் தலைவர் அவர்களே, சம நீதி 12-28
என்று பேசப்படும் தருணத்தில், இந்த மசோதாவில் நீதியும் அநீதியும் p.m.

கலந்திருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஓரளவுக்கு நிலச்சுவான்தார்களும் விவசாயிகளும் சகோதரர்கள். பல இடங்களிலே நிலச்சுவான்தார்களும் விவசாயிகளும் ஒருவருக்கொருவர் உறவினர்களாக இருந்து வருகிறார்கள். இங்கிருக்கக்கூடிய விவசாயியின் பெண்ணை அங்கு இருக்கக்கூடிய மிராசுதாரின் பிள்ளை கலியாணம் செய்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த சூழ்நிலையிலே விவசாயிகளுக்கு 60 சத விதம் வாரம் நிர்ணயித்ததில் ஒன்றும் நிலச்சுவான்தார்கள் வருத்தப்படவில்லை. ஆனால் எதைக் கொண்டு வருத்தப்படுகிறார்கள் என்றால், அதிகப்படியாக பணம் சம்பாதிக்கக்கூடிய பல துறைகள் இருக்கையில் விவசாயத் தொழிலில் மட்டும் ஏன் இந்தக் கட்டுப்பாடு ஏற்படுவெண்டுமென்றுதான் அவர்கள் நினைத்து வருத்தப்படுகிறார்கள். அப்படி 60, 40 என்று விதித்ததில் வாரம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பதைப் பற்றி நான் வரவேற்கிறேன். நான் என்னுடைய விவசாயிக்கு 80 பங்கு கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். 60 பங்கு அல்ல. இருந்தபோதிலும்கூட, நிலச்சுவான்தார்களும் நம் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள், அவர்களுக்கும் இங்கு இடமுண்டு, பங்கு உண்டு, நீதி உண்டு என்றுதான் நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

60, 40 என்று விவசாயத் தொழிலில் வாரம் நிர்ணயித்திருக்கும் சர்க்கார் காபி ஹோட்டல், பல போக்குவரத்து தொழிலில், மில் தொழில் முதலிய தொழில்களிலும் ஏன் இந்தக் கட்டுப்பாட்டை விதிக்கக் கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன். பல போக்குவரத்து தொழிலில் தினம் முதலாளிக்கு என்ன வருமானம் வருகிறது என்பதை Trip sheet-ஐக்கொண்டு வெகு எளிதில் கண்டு பிடிக்கலாம். அதில் ஏன் 40 சத விதத்தை முதலாளிக்கு 60 சத விதத்தை கண்டீடர்களுக்கும் டிரைவர்களுக்கும் பிரித்துக்கொடுக்கக் கூடாது? மிராசுதார்களுக்கு பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் மழையிலும் வெய்யிலிலும் வரப்பில் நடந்து நிலத்தை அவ்வப்பொழுது பாலையிலும் பொறுப்பு இருக்கிறது. அதுவும் நமது நண்பர் கணம் அர்த்தநர்சேசுவரர் கவுண்டரைப்போல் கணம் உள்ளவர்கள் வரப்பில் நடக்கும் காலத்தில் வழக்கி கீழே விழுந்து விட ஏதுவாயிருக்கிறது. பல முதலாளி, ஹோட்டல் மில் முதலாளிகள் இவர்கள் பளபளப்பான உடைகளை அணிந்துகொண்டு பண பண்பான காரில் வந்து இறங்கி கையெழுத்து போட்டுவிட்டு டைசுக்கணக்கான ரூபாயை சம்பாதித்து விடுகிறார்கள். எவ்வளவு வரி விதிப்பு சட்டம் கொண்டுவந்தாலும், அதையெல்லாம் ஏமாற்றி தப்பித்துக் கொண்டு மேலும் மேலும் பணக்காரர்களாக்கிக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் விட்டுவிட்டு, தொன்று தொட்டு நடை நாட்களாக தேசம் ஏற்பட்ட காலம் முதற்கொண்டு விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள நிலச்சுவான்தார்களுக்கு மட்டும் முதலில் ஏன் இந்தக் கட்டுப்பாடு, அவர்களுக்கு மட்டும் ஏன் இந்த அநீதி என்று நிலச்சுவான்தார்கள் வருத்தப்படுகிறார்களே தவிர, வேறு எந்த விதமான வருத்தமும் இல்லை. மக்கள் எல்லோரும் நன்றாக வாழவேண்டும், நாடு முன்னேற வேண்டும் என்று தான் அவர்களும் ஆசைப்படுகிறார்கள். தொன்று தொட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் விவசாயிகளுக்கு கிநேதிர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு ஓர் இடம் கொடுத்து அவர்களையும் நாட்டுப் பிரஜைகளாக மதிக்க வேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த விவசாய வார நிர்ணய மசோதா வந்த அடுத்த மாதத்திலேயே மற்ற துறைகளையும் கட்டுப்படுத்த மசோதா வந்தால் எவருக்கும் மனக் கசப்பு இருக்காது, ஆத்திரம் இருக்காது, வருத்தம் இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நிலச்சுவான்தார்களும் ஒத்துழைத்து, உடனடி பெருக்கை நிச்சயப்படுத்துவார்கள்.

இந்த மசோதாவுக்கு பல திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எந்த எந்த திருத்தங்களை எந்த எந்த அளவுக்கு ஏற்றுக்கொண்டால் விவசாயிகளுக்கும் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் மனக் கசப்பு இல்லாமல் ஒருசுழுமாகி நிலை நீடிக்குமோ, இரண்டு பேருக்கும் எது பாதுகாப்பு

[Sri V. Balakrishnan] [24th September 1956]

அவிக்குமோ, அம்மாநிசி சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்த்துத் திருத்தங்களை ஏற்று கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன், உணக்கம்.

12-34 *SRI K. R. VISWANATHAN : கனம் உதவி அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நியாய வார மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். கூட்டுப் பொறுக்குக் கமிட்டியில் சில நல்ல திருத்தங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அது குடியானவர்களுக்கும் உழவர்களுக்கும் மிகுந்த நன்மையை அளிக்கும் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஓரளவு மசோதா நிலச்சுவரண்தாரர்களுக்கு பாதகம் செய்வதுபோல் தோன்றினாலும்கூட, நம்முடைய நாட்டிலே சுமதர்ம சமுதாயத்தை நிலை நாட்டித் துடிக்க முடியாத இருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுவரையிலே சுமதர்ம சமுதாயம் நாட்டிலே நிலவவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்தோமே ஒழிய, அது விஷயமாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இன்றைக்கு இந்த மசோதா மூலம் அந்தத் துறையில் முதல் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். 60, 40 என்ற வார விகிதா சாரத்தை எல்லா விவசாயிகளும் மிக மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறார்கள். இது நிலச்சுவரண்தாரர்களுக்கு ஒரு குறையாகச் சொல்லப்பட்டாலும், இக்குறை எப்பொழுதும் இருக்கத்தான் செய்யும்.

முதலில் மசோதா பிரசுரிக்கப்பட்ட பொழுது அதில் 60, 40 என்று வாரம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. அது 50, 50 என்று குறைக்கப்படும் என்று மிராசதாரர்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அரசாங்கம் 60, 40 என்று விதித்திருந்ததான் பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டும் என்று உறுதிமாகச் சொல்லியிருப்பது ஏழை விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற அவர்களின் நோக்கத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

இந்த மசோதாவில் ஒரு முக்கிய விஷயத்தைப் பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவிலே இடைப்பட்ட குத்தகைக்காரர்களுக்கு அதாவது intermediaries களுக்கு சில கஷ்டங்கள் ஏற்படும். இவர்கள் மட்டும், கோவில் இவைகளுக்குச் சொந்தமான பெருவாரியான நிலங்களை குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, அவைகளை உழவர்களுக்கு குத்தகைக்கு விட்டு அவர்களிடமிருந்து குத்தகை வசூல் செய்து மொத்த குத்தகையாக கோவில் மடங்களுக்குக் கட்டுகிறார்கள். அவர்களைப்பற்றி இந்த மசோதாவில் எந்த விதமான கருத்தும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. திரு யமுனியாண்டி நடுத்தரக் குத்தகைக்காரர்களைப்பற்றி கவலைப்பட வேண்டியதில்லை, அவர்கள் தங்கள் வேலையைத் தவனித்துக் கொள்வார்கள் என்று சொன்னதை நான் ஒப்புக்கொள்வது தயாராக இல்லை. இந்த இடைப்பட்ட குத்தகைக்காரர்கள் நிலச் சொந்தக்காரர்களுடன் ஒரு உடன்படிக்கை செய்து கொண்டிருப்பார்கள். உழவர்களோடு ஒரு உடன்படிக்கை செய்து கொண்டிருப்பார்கள். இந்த மசோதாவின்படி உழவர்கள் கொடுக்கும் வாரம் குறைந்து விட்டால், அவர்கள் அதிக விகிதாசாரப்படி கோவில்களுக்கும் மடங்களுக்கும் வாரம் கொடுப்பதில் கஷ்டம் ஏற்படும். ஆகவே உழவர்கள் கொடுக்கும் அதே விகிதாசாரப்படிதான் மடங்களும் கோவில்களும் நடுத்தரக் குத்தகைக்காரர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஒரு நிபந்தனை விதிக்கவேண்டும். அல்லது, இந்த இடைப்பட்ட குத்தகைக்காரர்கள் 1957-ம் விவசாய ஆண்டு முடியும்வரையிலாவது தாங்கள் பேசிய பணியை குத்தகை வாரத்தையே சாகுபடியாளர்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்ற ஒரு விதியாவது ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI A. VELOO : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நியாய வார மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்த பிறகு சட்டமாக வேண்டிய கட்டத்திலே இன்றைக்கு நம் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கக்கூடிய விஷயம் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசையுடிகிறேன். இந்த நியாய வார மசோதா விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் பயனளிக்க வேண்டுமென்றால் முதலில்

24th September 1956] [Sri A. Vello]

விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றுவதை தடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. தஞ்சை பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு அங்கு அநேகம் சமரசக் கோர்ட்டுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சமரசக் கோர்ட்டுகள் மூலமாகவும் ரிவினியு கோர்ட்டுகள் மூலமாகவும் தகராறுகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளாமல் மிராசதாரர்கள் போலீஸ் உதவியைக் கொண்டு விவசாயிகளை ஏராளமான விவசாயிகளை வெளியேற்றி இருக்கிறார்கள். ஆகவே சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதைத் தடுக்கத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வாரத்தை பங்கிடுவதில் விவசாயிகளுக்கு 60 என்றும் மிராசதாரர்களுக்கு 40 என்றும் மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி நிர்ணயிக்கும்போது விவசாயிகள் தான் உரம் இடுதல், அறுவடைச் செலவு முதலிய செலவுகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று செல்லு கிறார்கள். நியாயமான மணப்பான்மையுடன் டார்ர்த்தால் இந்தச் செலவை இரண்டு பேர்களும்தான் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். அறுவடைச் செலவைத் தீர்த்த பிறகு மீதியுள்ள கண்டு முதலைத்தான் மொத்த கண்டு முதலாகக் கொண்டு வாரம் பிரிக்கவேண்டுமே தவிர விவசாயிகள் தான் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு 60 வாரம் என்பது இல்லாமல் குறைந்து 45 % வாரம்தான் கிடைக்கும். அதனால் சாகுபடி செலவு முழுவதையும் விவசாயி ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று செய்வது நியாயம் இல்லை. இதை நன்றாக ஆலோசனை செய்து சாகுபடி செலவை இருவரும் ஒத்துக்கொள்ளும்படியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகள் சாகுபடிக்கு வைத்துக்கொள்ளவேண்டிய நிலத்தை ஒரு வேலி என்று வரம்பு கட்டியிருப்பது வரவேற்கத் தக்க விஷயமாக இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் விவசாயிகளிடமிருந்து ஒரு வேலிக்கு மேல் இருக்கும் நிலத்தை வாங்கி நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு சாகுபடிக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு வேலிக்கு மேல் சொந்த பண்ணை சாகுபடிக்கு நிலம் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்ற நிபந்தனை நிலச்சவாண்தாரருக்கும் விதிக்கப்பட்டு, மீதியுள்ள நிலத்தை நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆயிரக்கணக்கான கேலிகள் கோர்ட்டுகளுக்கு கொண்டு போகும்போது குத்தகைச் சீட்டுகள் இல்லை என்றும் வாரச் சீட்டுகள் இல்லை என்றும் கேல்களை தள்ளுபடி செய்து விடுகிறார்கள். அதனால் பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதனால் குத் தகைச் சீட்டுகள் வாரச் சீட்டுகள் முதலியவைகள் அவசியமாக எழுதிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இத்துடன் விவசாயிகள் கோர்ட்டுகளுக்குச் சென்று சலபமாக தங்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமையில் அதற்கு வேண்டிய வழிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு 70 சத விதம் இருக்கக்கூடிய பண்ணையாட்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படாமல் இருப்பதால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத் திறகுத் தக்கவாறு அவர்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. RAMALINGAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 12-40 p.m.
இன்று இந்த சபையின் முன் விவாதத்தில் இருக்கும் நியாய வார மசோதாவைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு இந்த மசோதா இந்த சபையின் முன் தாக வந்திருக்கிறது. அதில் விவசாயிகளுக்கு வாரத்தில் 60 கொடுக்க வேண்டும் என்றும் நில சொந்தக்காரர்கள் 40 எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது நஞ்சை சாகுபடியில் 40 சத விதம் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அடைய வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சபையில் இருக்கக்கூடிய சில

[Sri S. Ramalingam] [24th September 1956]

அங்கத்தினர்கள் இதை ஆதரித்தும், சிலர் இதை ஆட்சேபித்தும் பேசியிருக்கிறார்கள். சிலர் இது நியாயமற்றது என்று கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படியான பங்கு கொடுத்து விட்டு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் குறைந்த பங்கை எடுத்துக் கொள்வது சரியல்ல என்றும் பேசியிருக்கிறார்கள். நிலச் சொந்தக்காரர்கள் தான் மூலதனம் போட்டு நிலத்தை வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள், அவர்களுக்குத்தான் அதிகப்படியான பங்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு பல இடங்களில் பார்த்தால் அநேகம் விவசாயிகள் நிலங்களை படு மோசமான அளவுக்கு குத்தகைக்கு எடுத்து எடுக்கப்பட்ட குத்தகையைக் கொடுக்க முடியாமல் கடன்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது இச்சபையிலுள்ள அநேகம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகையினால்தான் இப்படியாவது அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் அனுசூலம் செய்து அவர்கள் தாங்கள் வாங்கிய கடனை திருப்பிக் கொடுக்கலாம் என்ற அளவிற்கு இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எப்படியாவது அவர்களுக்கு வாழ்க்கைத்தரம் ஓரளவிடாவது உயர வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இப்பொழுது இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் அவர்களுக்கு ஒரு உத்தரவாதம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இதன் மூலம் அவர்கள் பட்ட கடனிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் விவசாயிகளுக்கு 60 என்று கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னாலும் உண்மையில் பாரக் போனால் அவர்களுக்கு 50 தான் கிடைக்கும் என்று தோன்றுகிறது. தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் விவசாயிகளுடைய கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால் அவர்கள் அறுவடை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதன் பிறகு அவர்கள் போரடிச் செலவு தாளடிச்செலவு முதலியவைகள் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. இவைகள் போக பாகி இருக்கும் கண்டு முதலைப் பார்த்தால் அவர்களுக்கு இந்த 60 என்று கொடுப்பது கூட போதாது என்று தோன்றும். ஆரம்பத்தில் வந்த அசல் மசோதாவைப் பார்த்தால் விவசாயிகளுக்கு 60 என்பதாக இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது செலெக்ட் கமிட்டிக்குப் போய்விட்டு வந்த பிறகு பார்த்தால் சரி பாதி வராமாக இருக்கிறது. இது பெயரளவில்தான் இருக்கிறது.

ஏற்கெனவே செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போவதற்கு முன்னால் வந்த மசோதாவில் உறுந்து பயறு முதலியவைகள் விவசாயி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அவைகளிலும் பாதி நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. நிலச் சொந்தக்காரர்கள் செய்த நிர்ப்பந்தம் காரணமாக இந்த மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் வைக்கோலைப்பற்றி முன்னதாக பேச்சே இல்லை. இப்பொழுது ஐந்தில் ஒரு பங்கு வைக்கோல் நிலச்சொந்தக்காரருக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதனாலும் விவசாயிகளுக்கு கொஞ்சம் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் நிலச் சொந்தக்காரர்களுடைய நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில் மாறுதல் அடைந்திருக்கிறது. ஆரம்பத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட மசோதாவை எடுத்துக் கொண்டால் இப்பொழுதுள்ள மசோதாப்படி விவசாயிகளுக்கு வாக்கூடிய வருமானத்தில் பத்து சத விதிக் குறைந்து விட்டது என்றுதான் தோன்றுகிறது. அதாவது 50-50 என்ற நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறது.

நேற்று இந்த சட்டசபையில் ஒரு மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டது. அதன்படி குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலத்தில் ஐந்து எக்கருக்கு மேல் இருந்தால் அதை எடுத்துப் பாதியை நிலச் சொந்தக்காரருக்குக் கொடுத்து விடவேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஒருவன் ஐந்து எக்கர் நிலம் வைத்திருந்தால் அதில் பாதியைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிக்கு எந்த விதத்திலும் 60 கிடைக்குமா என்பதையும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

24th September 1956] [Sri S. Ramalingam]

ஆனால் 60 என்று சொல்லியிருந்தாலும் உண்மையில் மார்ச்சுத் தாள் 45க்கு மேல் வரப்போவதில்லை. அதனால் நாட்டின் பூராவிலும் விவசாயிகளுக்குப் பாதகம்தான் ஏற்படும். நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குத்தான் அதிகப்படியாக சலுகைகள் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வேலி என்று வரம்பு கட்டுவதால் ஒரு வேலிக்கு மேற்பட்ட நிலத்தை நிலச் சொந்தக்காரர் எடுத்துக் கொண்டு விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன.

ஏற்கெனவே ஐந்தாறு வருஷங்களாக நிலச் சீர்திருத்த சட்டம் வரப் போகிறது என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதாலும் துண்டு துண்டுகளாக நிலச் சட்டங்கள் வந்து கொண்டிருப்பதாலும் விவசாயிகளுக்கு பெரிய அளவில் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அவர்கள் சபிட்சம் அடையாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். நில வெளியேற்றம் அதிகப் படியான அளவில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அமைதியான நிலைமை ஏற்படாமல் இருக்கிறது. ஐந்தாண்டுகளாக நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி சொல்லிக் கொண்டிருப்பதால் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் முன் கூட்டியே தங்கனிடமுள்ள நிலத்தை பலருக்கு பங்கிட்டுக்கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதன்படி பல பத்திரங்களும் செய்திருக்கிறார்கள். சென்ற இரண்டு வருஷ காலமாக தஞ்சை ஜில்லாவில் நடந்திருக்கும் பத்திரப் பதிவுகளை பார்த்தால் இது நன்றாகத் தெரிய வரும். ரிஜிஸ்தர் ஆபீஸில் எவ்வளவு பாகப் பிரிவினை பத்திரங்களும் நபப் பிரிவினைப் பத்திரங்களும் ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தாலும் அதன் மூலம் சர்க்காருக்கு எவ்வளவு வருமானம் வந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தாலும் இதன் உண்மை நன்றாக விளங்கும். எந்த அளவில் பத்திரங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பது நன்றாகத் தெரியும். சர்க்காருக்கு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தால் அதை உடனடியாகக் கொண்டு வரவேண்டும். அதை எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கொண்டு வர வேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கொண்டு வந்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு சௌகரியம் செய்வதாக ஆகும். கால தாமதம் செய்தால் விவசாயிகளுக்கு பல விதங்களில் கஷ்டங்கள் ஏற்படும். சகல விதமான சிக்கல்களுக்கும் இடம் கொடுக்கும். விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்படுவதற்கு முன் கூட்டியே அந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் தான் நன்மை ஏற்படும்.

இதற்கு முன்பாக எஸ்டேட் அபாலிஷன் சட்டம் வந்தது. அதனால் ஜமீந்தார்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். பல விவசாயிகள் அவர்களால் அப்பறப் படுத்தப் பட்டார்கள். மற்றும் பல கேஸ்கள் ஹைக்கோர்ட்டுக்குச் சென்றன. அங்கு தீர்ப்பு கூறியதை கவனித்தால் அந்த சட்டத்திற்கு பல திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டிய நிலைமையும் ஏற்பட்டது. சட்டத்தில் கூட ஒரு தீர்ப்பு அளிக்கப் பட்டது. அதன் படியும் ஒரு திருத்தம் அந்தச் சட்டத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி கொண்டு வரப்படும் சட்டங்களுக்கெல்லாம் திருத்தங்கள் கொண்டு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதனால் பல விவசாயிகள் பாதிக்கப் படுகிறார்கள். 1948-ம் வருஷம் ரெண்ட் ரிடக்ஷன் ஆக்ட் கொண்டு வந்தார்கள். அதற்கு இப் பொழுது ஒரு திருத்த சட்டம் கொண்டு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே கால தாமதம் செய்வதால் சட்டங்களுக்கு திருத்தங்கள் கொண்டு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது.

DEPUTY SPEAKER: I wish to inform the House that the Hon. Speaker has received the following telephone message from the Commissioner of Police, Madras, to-day :—

“Sri K. Vinayakam, M.L.A., was arrested to-day at 9-30 a.m. at the junction of Wallajah Road and Triplicane High Road for violating the prohibitory order under section 41 of the Madras City Police Act. Report in the prescribed form follows.”

[24th September 1956]

12-48 SRI S. RAMALINGAM : ஆகையால் இன்று சட்டசபை முன்பாக
p.m. இருக்கக் கூடிய மசோதாவில் விவசாயிகளுக்குச் சாதகமான திருத்தங்
களைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்
படுகிறேன்.

குறிப்பாக இந்த மசோதாவில் அறுவடைச் செலவு, இதர சாகுபடிச்
செலவு ஆகியவை பூராவையுமே விவசாயிகள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டு
மென்று சொல்லப் படுகிறது. இதைமாற்றி மொத்தத்தில் ஆகும்
செலவை பாதிப் பாதியாக ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்பதாக நாம்
திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக மசோதாவில் வாரம் ஒருதாம் நிர்ணயித்து விட்டால்
அது ஐந்து வருஷங்களுக்கு அமுலில் இருக்கும் என்றும், அதை நடுவில்
திருத்த முடியாதென்றும் இருக்கிறது. மேலும் விவசாயிகளுக்கு இயற்
கைக் கோளாறுகளின் காரணமாக புயல் முதலியவற்றால் வெள்ளாமை
பாதிக்கப்பட்டால் அந்தக் காலத்திற்கு நிலக்காரர்களும் வாரம், குத்தகை
முதலியவற்றில் ஒரு பகுதியை தள்ளிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும்
சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இம்மாதிரியாகத் தள்ளிக் கொடுப்பதற்கு
விவசாயிகள் கோர்ட்டில் மனுச் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்றும்
கூறப்படுகிறது. அப்படி மனுச் செய்து கொள்ளும் போது கோர்ட்டார்
என்ன என்ன நிபந்தனைகளை விதிக்கிறார்களோ அதற்கு விவசாயிகள்
உட்பட்டாக வேண்டியிருக்கிறது. இது விவசாயிகளை மிகவும் கஷ்டப்படுத்
தும் விதியாக அமையும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இயற்கையினால்
உப்பு எங்கே சேதம் வரும் என்று யாராலும் சொல்ல முடியாது. இயற்
கைக் கோளாறினால் விளைவு குறைந்துவிட்டால் தள்ளுபடி கோரி விவ
சாயிகள் மனுச் செய்துகொள்வதற்கு எவ்விதத் தடங்கலும் இல்லாத
உரிமை இருக்க வேண்டும். ஆனால் சர்க்கார் இப்பொழுது கொடுத்திருக்கும்
அதிகாரம் அதற்குப் பாதகமாக இருக்கும்.

மேலும் இன்னொன்று. ஸ்ரீ கருத்திருமன் சொன்னது போல
விவசாயிகள் நெல்லை வீட்டுக்குக் கொண்டுபோய்விட்டால் சரியாக அளக்க
மாட்டார்கள் என்பதாகச் சொல்லி அவர்களைக் கனத்தமுட்டிலேயே நிர்ப்
பந்தப்படுத்துவது சரியல்ல. விவசாயிகளுக்கு இருக்க வேண்டிய பொறுப்பு
இல்லாமல் போகும். இது எல்லாவற்றையும் மாற்றி விவசாயிகளுக்கு
உண்மையில் நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்றால் தள்ளுபடி செய்யத் தக்க
வசதியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த மசோதாவில் பொறுக்குக் கமிட்டியிலேயே ஒரு
வேலிக்கு அதிகமாக ஒரு விவசாயினிடத்தில் நிலம் இருந்தால் அதைத்
திருப்பி நிலச்சுவாந்தார் கேட்டால் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று
செய்யப்பட்ட மாறுதலாகும். பொறுக்குக் கமிட்டியில் இந்த விதியைப்
போனால்போதே நான் சர்க்காருக்கு மிகவும் வற்புறுத்திச் சொன்னேன்.
இதனால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படப் போவதில்லை. பலவிதமான
திங்குகள் குடியானவர்களுக்கு வரும் என்றும் எடுத்துக் காட்டினேன்.
இந்த ஷரத்தோடு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டால் இது நில
வெளியேற்றத்தைத் தடுப்பதற்குப் பதிலாக நில வெளியேற்றத்திற்கு மிகவும்
அருகூலமான மசோதாவாகப் போய்விடும். இதைப்பற்றிப் பொறுக்குக்
கமிட்டியில் சொன்னபோது சாகுபடியாளர்களின் பாதுகாப்பு மசோதாவில்
அதற்கு என்ன செய்யலாம் என்பதைப்பற்றிக் கவனிப்பதாக அமைச்சர்
அவர்கள் வாக்குறுதி அளித்தார்கள். ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக அந்த
மசோதா இந்த மசோதா வருவதற்கு முன்பே வந்துவிட்டது. அதனால்
அந்த மசோதாவின் விவாதத்தின் போது அதைப்பற்றி யோசிக்க முடிய
வில்லை. ஒன்றிரண்டு பேர்களிடத்தில் ஒரு வேலிக்குக் கொஞ்சம் அதிக
மாக நிலம் இருந்தாலும் இருக்குமே தவிர திருப்பிக் கொடுக்கும் அள
விற்கு நிலம் இருக்காது. இதற்குப் பதிலாக பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்
பிட்டபோல ஒருவர் சொந்தப் பண்ணையில் அதிக பட்சம் இவ்வளவுதான்
வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று விதி செய்திருந்தால் ஏராளமான நிலம்

24th September 1956] [Sri S. Ramalingam]

இல்லாதவர்களுக்கு கிடைக்க வழி ஏற்படும். கொஞ்ச நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றும் பிரச்சனையே ஏற்படாது. அதற்கான ஷரத்தை ஏற்படுத்தாமல் இப்படிச் செய்திருப்பது மிகவும் வருந்த வேண்டிய விஷயம்.

அடுத்தபடியாக கிராமப்புறங்களில் குத்தகைக்கு நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவு. பெரும்பாலான விவசாயிகள் கூலிகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். பண்ணையான் முறையே தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மறைந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அதற்குக் காரணம் பண்ணையான் சட்டத்தின் கீழ் மிராசதார் நஷ்டஈடு அதாவது ஆறு மாதக் கூலியைக் கொடுத்துவிட்டுப் பண்ணையானை நீக்கிவிடலாம் என்கிற விஷயம் அளித்ததால் பெரும்பாலான நிலக்காரர்கள் அப்படிச் செய்து விட்டார்கள். ஆகவே பெரும்பாலான விவசாயிகள் விவசாயக் கூலிகளாக மாறிவிட்டதன் காரணமாக இன்றைக்கு உடனடியாக விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான கூலியை நிர்ணயிக்காத வரையில் பலவிதமான தகராறுகள் ஏற்படும் என்பதையும் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இவற்றையெல்லாம் தவிர்க்க உடனடியாகக் கூலி நிர்ணயம் செய்யப் படவேண்டும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு விவசாயிகளை நிலச்சுவாந்தார்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றாமல் இருப்பதற்கும் நல்ல பாதுகாப்பை அரசாங்கம் அளிக்கவேண்டும். நிலம் அற்ற விவசாயிக் கூலிகளின் எண்ணிக்கைப் பெருகிக் கொண்டிருப்பதைத் தடுக்க ஏதாவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஆகவே அதிகப்பட்சம் இவ்வளவு தான் நிலம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற வரம்பு கட்ட வேண்டும் என்பதாகவும் சொல்லிக்கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. MADANAGOPAL: கனம் உதவி ஸ்பாநாயகர் அவர்களே, 12-55 p.m.
நாட்டின் பொருளாதார வாழ்வைக் கருதியும் நிலப்பிடிப்புக்கள் அநியாய வாரத்தை வாங்கி விவசாயிகளைச் சாண்டிக்கொண்டு வரும் தன்மைக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்து நாட்டின் விவசாயிகளின் பொருளாதார வாழ்வைக் கருதியும் நியாயத்தின் அடிப்படையில் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்ட போதிலும் கூட நடைமுறையில் இந்த மசோதாவில் செய்யப் படுகிற திருத்தங்கள் சட்டமாக்கப்படாமல் தமிழ் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய சாகுபடியாளர்களுக்கு எவ்வித நன்மைகளையும் அளிக்கப் போவதில்லை என்பது மாதிரம் அல்ல. பெரிய அளவில் விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படும் அளவிற்குத்தான் இது கொண்டுபோய் விரும் என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஒரு வேலிக்கு அதிகமாக இருக்கும் நிலத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்து விட வேண்டுமென்று சொல்வது மிகவும் அநீதியானது. இதனால் பாதிக்கப்பட்ட போகிறவர்கள் பல்லாயிரக் கணக்கான பேர்கள். தலை இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டில் அறுவடை கூலி என்பதை இருபிரகம் பகிர்ந்து கொண்டு வரும்போது இந்த மசோதாவின் மூலம் விவசாயிகளே முழுச் செலவும் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்வதும் நியாயமாகாது. எல்லாச் செலவையும் விவசாயிகளே ஒத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு 60, 40 வாரம் எனக் கொண்டு வருகிறோம் எனச் சொல்வதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது. இது உண்மையில் 55, 45 என்கிற வாரமே தவிர உண்மையில் வேறு ஒன்றும் இல்லை. மேலும் இன்னொன்று. இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய நஞ்சை நிலங்களிடை, அதிகமாக இருப்பது புஞ்சைக் காடுகள்தான். மொத்த நிலத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்கிறது என்று கூடச் சொல்லலாம். அப்படியிருக்கும்போது மிகவும் கடுமையாக உழைத்துப் பயிரிட வேண்டிய நிலங்களாகிய புஞ்சைக் காடுகளில் பயிரிடுவோர்களுக்கு மொத்தத்தில் 35 வாரம் எனச் சொல்வது நியாயமே இல்லை.

இதில்தான் விவசாயிகள் மாடு, தலையே, வடம், தோல், பரி முதலில் 12-58 இனங்களுக்காக அதிகமாக செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் p.m.

[Sri V. Madanagopal] [24th September 1956]

இந்த நிலங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு 25 சதவிகிதம்தான் வாரம் என்று நிர்ணயித்து இந்த மசோதாவை திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பம்பு செட் அமைத்திருக்கக் கூடிய நிலங்களுக்கு 40 சதவிகிதம் தான் வாரம் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பம்பு செட்டுகளை இயக்குவதற்கு ஒரு ஏக்கருக்கு வருஷத்தில் ரூ. 400, 500 விவசாயி செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையினால் பம்பு செட் அமைத்திருக்கக் கூடிய நிலங்களுக்கு இது நியாயமான வாரமல்ல. இந்த வாரத்தையும் திருத்தி அமைக்கவேண்டும்.

ஒரு வேலி நிலத்துக்கு மேல் சாகுபடிக்கு வைத்திருக்கக் கூடிய குத்தகைக்காரர்கள் உபரி நிலத்தை நிலச்சுவான்தார்களுக்கு திருப்பிக் கொடுத்துவிடலாம் என்று சட்டம் கூறுகிறது. இப்படி திருப்பி எடுத்துக் கொள்ளப்படும் நிலங்கள் நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்குமா என்பதைப் பற்றி பேச்சே இல்லை. வேண்டுமானால் இறுதியான நில சீர்திருத்த சட்டம் வரும்போது பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப் படுகிறது. இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தின் கீழ் எந்த நிலங்களில் இயந்திரங்கள் பொறுத்தப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அங்கே சொந்தப் பண்ணைகள் அனுமதிக்கப்படுமென்று கூறப்படுகிறது. ஆகவே மிராசு தார்கள் இப்படி சாகுபடியாளர்களிடமிருந்து திருப்பி கிடைக்கும் நிலங்கலெல்லாம் ரூ. 5,000, 10,000 செலவழித்து ஒரு சட்டபட்டம் கட்டி இரண்டு பம்பு செட்டுகளை வாங்கிப் போட்டு விடுவார்கள். பிறகு விரிவான நில சீர்திருத்தம் வந்தாலும் கூட இந்த நிலங்கள் நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்காத வழியில் சொந்தப் பண்ணை என்று சொல்லி விடுவார்கள். இந்த அபாயமான நிலைமையை சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்த்து தகுந்த திருத்தத்தை கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மசோதாவில் விளைச்சலின் மதிப்பை நிர்ணயிக்கும் விதத்தைப் பற்றி எதுவும் சொல்லப்படாதது பற்றி மிகப் பெரிய அபாயமான நிலைமையை உண்டாக்கும். இதை நிர்ணயிக்கும் அதிகாரம் சம்பந்தப்பட்ட கோர்ட்டுகளிடம் விடப்பட்டிருக்கிறது. கர்ணம் போன்ற கிராம அதிகாரிகள் வைத்திருக்கும் கணக்குகளையும் தஸ்தாவேஜுகளையும் கொண்டுதான் நிலத்தின் தரத்தை நிர்ணயிக்க வேண்டியிருக்கும். 100 வருஷத்துக்கு முன்னால் செட்டில்மெண்டு காலத்தில் முதல் தரமாயிருந்த நிலம் இப்பொழுது 4-ம் தரமாயிருக்கலாம். அப்பொழுது நஞ்சையாக இருந்த நிலம் இப்பொழுது புஞ்சையாக இருக்கலாம். அப்பொழுது புஞ்சையாக இருந்த நிலம் இப்பொழுது நஞ்சையாக இருக்கலாம். நஞ்சை மேல் புஞ்சை, புஞ்சை மேல் நஞ்சை என்று நிலத்தின் தரம் பலவிதமாக மாறிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே நிலத்தின் தரத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு எந்த முறையை கையாள் வேண்டும் என்று திட்டவட்டமான விதிகளை ஏற்படுத்தாவிடால், மிகுந்த ஆபத்து விளையும். இதனால் குடியானவர்களுக்கு நியாயமான வாரம் கிடைக்காமல் போய் விடலாம். ஆகையால் நிலத்தின் தரத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு வழி முறைகளை திட்டவட்டமாக வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இம்மாதிரி ஒரு முக்கியமான நில சீர்திருத்த மசோதாவை அரசாங்கம் தமிழிலே மொழி பெயர்த்து பிரசுரித்திருக்க வேண்டும். முன்பு இம்மாதிரி சில மசோதாக்கள் தமிழிலே பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது தமிழிலே பிரசுரிக்கப்படாததால், சில சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் இந்த மசோதாவை பரிசீலித்து தங்கள் கருத்துக்களை தெரிவிக்க முடியாமல் போயிருக்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகையால் இதுபோன்ற மசோதாக்களை தமிழிலே பிரசுரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதா சட்டமான: பிறகாவது ஆயிரக்கணக்கான பிரதிகளை தமிழிலே அச்சடித்து நாட்டில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும் நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். அவர்கள் சட்டத்தை சரியாகப் புரிந்துகொண்டாஸ்தான் சட்டம் சுமுகமான சூழ்நிலையில் அமுலாக எதுவாக இருக்குமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

24th September 1996

என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and

The House then adjourned.

At the fifth conference held in Zhabas in May 1956, the Zon-

VIII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

156. Notification issued with G.O. Ms. No. 2185, Home, dated 1st August 1956, regarding grant of pakka contract carriage permit

for luxury coach for tourists. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act,

1931 (*Madras Act III of 1931*).]

157. Notification issued with G.O. Ms. No. 2320, Home, dated 14th August 1956, regarding remission of Court-fees payable on

application for fishing licences. [Laid on the table of the House under section 82 (2) of the Madras Court-fees and Suits Valuation

Act, 1955 (Madras Act XIV of 1955).]

above would constitute a "new" and complete for which the

1. The Government of the Republic of Serbia has the honor to inform the Government of the Republic of Bulgaria that the Republic of Serbia has accepted the obligations of the 1978 Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women.

participate in the demonstration will be themselves open to

The Government is determined to maintain all costs, direct-

in the case of the first two, the results are not statistically significant. In the case of the third, the results are statistically significant at the 10% level.

... along the Zoroastrian (Zorastrian) ...

GOVERNMENT

It should be realized on all hands that such important demands will not be prepared even to entertain any of their representations.

will have considerable repercussions on the financial resources of states like those in pay scales, bursary allowances, etc., which

the State have to be carefully and dispassionately considered in

attained or achieved by mere demonstrations and raising of

While the Non-Quoted Government Officers are misled into

29 JAN 1957

STATE LEGISLATIVE ASSEMBLY, MADRAS

[24th September 1956]

APPENDIX.

[Vide answer to clause (b) of starred question No. 182 asked by Sri P. K. Gopalakrishnan (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) at the meeting of the Legislative Assembly held on 24th September 1956, page 162 *supra*.]

PRESS NOTE NO. 38, DATED 27TH JUNE 1956.

At the 34th Conference held in Madras in May 1956, the Non-Gazetted Government Officers' Association, Madras, has, *inter alia*, adopted resolution to the effect that the Non-Gazetted Government Officers would defer receipt of their pay on the first working day of July 1956, if the Government did not concede their request to increase the dearness allowance on a par with similar employees of the Government of India working in the Madras State.

The Government desire particularly to draw the attention of all concerned to Supplemental Rule 11 in Appendix A to the Government Servants' Conduct Rules which states that: "Concerted or organized refusal on the part of Government servants to receive their pay will entail serious disciplinary action". In the light of this rule it need be hardly pointed out that any such move as is contemplated by the resolution adverted to in paragraph 1 above would constitute a grave act of indiscipline for which the Association will run the risk of having its recognition withdrawn by the Government, and individual Government servants who participate in the demonstration will lay themselves open to disciplinary action.

The Government are determined to maintain at all costs, discipline and orderliness among their staff and they cannot tolerate, in all event, any kind of attempt at coercion by the officials in their service. As long as the Non-Gazetted Government Officers' Association hold out threats of direct action, and sponsor or encourage overtacts of indiscipline by their members, Government will not be prepared even to entertain any of their representations or demands. It should be realized on all hands that such important issues like increase in pay scales, dearness allowance, etc., which will have considerable repercussions on the financial resources of the State have to be carefully and dispassionately considered in a calm and orderly atmosphere, and nothing tangible can be attempted or achieved by mere demonstrations and raising of passions.

In view of what is stated above, the Government sincerely hope the Non-Gazetted Government Officers will desist from indulging in acts of indiscipline of any kind. However, if unfortunately the Non-Gazetted Government Officers are misled into direct action and acts of indiscipline by persons or groups who are out to exploit the situation in their own sectarian interest, Government will not fail to take all necessary measures to fully discharge their own primary responsibility for the smooth conduct of the business of the State and for maintaining discipline and orderliness in the ranks of their servants.